

**รายงาน
การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

กุมภาพันธ์ 2551

373.152   สำนักงานเลขานุการสภาพักรถยนต์
ส 691 ว   รายงานการติดตามและประเมินผล
การจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพฯ : 2551
112 หน้า
ISBN 978-974-559-997-0
1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. ประเมินผล

รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สิงพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 31/2551
พิมพ์ครั้งที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551
จำนวน 1,000 เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่ สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเลขานุการสภาพักรถยนต์
99/20 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0-2668-7123
โทรศัพท์ 0-2243-7915
Website : <http://www.onec.go.th>
สำนักพิมพ์ บริษัท เพลิน สตูดิโอ จำกัด
265 ซอยประชาสงเคราะห์ 26
แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10320
โทร. 0-2692-0715
โทรศัพท์ 0-2692-0715
Website : <http://www.phloenstudio.com>

คำนำ

การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ลสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม เป็นผู้มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ และมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

สำนักงานเลขานุการสภาพักรถยนต์ สำนักประเมินผลการจัดการศึกษามีภารกิจในการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษา ซึ่งรายงานฉบับนี้เป็นการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งค้นหาสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ อันได้แก่ การจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

สำนักงานฯ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ บุคคล และผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบายในส่วนกลาง เขตพื้นที่ การศึกษา สถานศึกษาที่ร่วมให้ข้อมูล และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการติดตามและประเมินผลในครั้งนี้ และหวัง

ສໍານັກງານເລກຊີກາຮສພາກາຮສຶກຫາ
ກະທຽວງສຶກຫາຊີກາຮ

ເປັນອຍ່າງຍິ່ງວ່າ ທຸກຜ່າຍທີ່ເກື່ອງຂອງຈະໄດ້ນຳຂໍອມູລເຫຼົ່ານີ້ໄປໃຫ້
ປະໂຍບນີ້ປະກອບກາຮພັດນານໂຍບາຍທີ່ເກື່ອງຂອງກັບກາຮຈັດກາຮເຮືອນວູ້
ເພື່ອພັດນາຜູ້ເຮືອນໃນຮະຕັບກາຮສຶກຫາຂັ້ນພື້ນຖານໃໝ່ມີຄຸນກາພ
ຕ້ອໄປ

໠.໨.໧

(ນາຍອໍາຮູງ ຈັນທວານິ່ງ)

ເລີຊາອີກາຮສພາກາຮສຶກຫາ

ຮາບບານກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົດ
ກາຮຊັດກາຮເຮືອນຮູ້ຮັບກາຮສຶກຫາຂັ້ນພື້ນຖານ

ឧនសរុបតាមអេឡិចត្រូនកម្ពុជា

หลักการการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสามารถสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ สำนักงานเลขานุการ สภาการศึกษาในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายวางแผนและประเมินผลการจัดการศึกษา จึงได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ในมิติต่างๆ รวมถึงปัญหาอุปสรรคเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนานโยบายและมาตรการลำดับแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้ให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมสมต่อไป

ผลการติดตามการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาชั้นปีนฐาน ในครั้งนี้ มุ่งนำเสนอผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั่นคือ "คุณภาพผู้เรียน" และหลังจากนั้นเป็นการนำเสนอสาเหตุที่ส่งผลต่อกุณภาพผู้เรียนซึ่งสรุปได้ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน

เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 คือ การเป็นคนเก่ง คนดี และคนมีความลุข

ความเป็น “คนเก่ง” ของผู้เรียนนพิจารณาจากผลลัมภอีท่างการเรียน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ของประเทศไทยในช่วงชั้นที่ 2 3 และ 4 (ประเมินค์ภาพปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6) ระหว่างช่วงปีการศึกษา

ສໍານັກງານເລກຂຶກກາຮະກວາກາຮັກສີກົດາ

ກະທວງສີກົດາຂຶກກາຮ

2544-2549 ມີແນວໂນມຄ່າເຈລື່ອຜລສັມຖົງທິທາງການເຮັດວຽກຄົນຂັງລດັບ ແລະຄ່າເຈລື່ອຮ້ອຍລະຂອງວິຊາຕ່າງໆ ໂດຍສ່ວນໃໝ່ຕໍ່ກວ່າຮ້ອຍລະ 50 ມີເພີຍງ່າງຂັ້ນທີ 1 (ປະຄມຕິກົດາປີທີ 3) ທີ່ມີຄ່າເຈລື່ອຜລສັມຖົງທິທາງການເຮັດວຽກທີ່ສູງກວ່າຮ້ອຍລະ 50 ໂດຍມີວິຊາການພາໄທເປັນເພີຍງວິຊາເດືອນຫຼຸດທຸກໆຂ່າງຂັ້ນທີ່ມີຄ່າເຈລື່ອສູງກວ່າຮ້າຍວິຊາອື່ນທີ່ລັດສອບ

ສໍາຫັກຮ້ອຍລະຄ່າເຈລື່ອຄວາມຄັດທາງການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ເຮັດວຽກໃໝ່ຂ່າງຂັ້ນທີ 4 ມີແນວໂນມສູງເຖິງທຸກປີ ແຕ່ຍັງຄົງຕໍ່ກວ່າຮ້ອຍລະ 50 ເຊັ່ນເດືອນກັບຮ້ອຍລະຄ່າເຈລື່ອຜລສັມຖົງທິທາງການເຮັດວຽກ ຊຶ່ງຜລການປະເມີນຕາມມາຕຽບສູງສະບັບສິນຄ້າກົດາຂອງຜູ້ເຮັດວຽກ ມີຂໍອັນພບທີ່ໄກລ້າເຄີຍກັນ ກລາວຄື່ອ ຜູ້ເຮັດວຽກ ໂດຍສ່ວນໃໝ່ໄມ່ພ່ານມາຕຽບສູງທີ່ 4 ແລະມາຕຽບສູງທີ່ 6 ຊຶ່ງເກີຍວ່ອງກັບຜລສັມຖົງທິທາງການເຮັດວຽກມີເພີຍງຜູ້ເຮັດວຽກໃນໂຮງເຮັດວຽກສາອີດທີ່ພ່ານມາຕຽບສູງໃນຂໍ້ອື່ກລາວນີ້ ສ່ວນມາຕຽບສູງທີ່ຍັງຄົງໄມ່ພ່ານເຂັ້ມແຂງກັບຜູ້ເຮັດວຽກສ່ວນໃໝ່ຂອງປະເທດ ຄື່ອ ມາຕຽບສູງທີ່ 6

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ຈາກຂໍ້ມູນຮະດັບສົດປັບປຸງຂອງເຕັກໄທຢູ່ສີກົດາໂດຍກະທຽວສາອາຮຣັນສຸຂ ແສດງໃຫ້ການວ່າ ເຕັກໄທຢູ່ໃໝ່ຂ່າງອາຍຸ 6-13 ປີ ແລະ 13-18 ປີ ມີຮະດັບສົດປັບປຸງຄົນຂັງຕໍ່ເມື່ອເທື່ອບັນດາເຕັກໃໝ່ຂ່າງວ່າຍັດກັນ ອື່ນ ເທົກບ້າຍລະ 62.9 ແລະ 58.7 ຕາມລຳດັບແຕ່ວ່າງໄຮກຕາມ ຍັງຄົງມີຜູ້ເຮັດວຽກລຸ່ມໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າວ່າມການແຂ່ງຂັນໂອລິມປຶກວິຊາການແລະມີຄວາມໂດດເດັນທາງວິຊາການ ໂດຍຜລການແຂ່ງຂັນຂອງເຕັກໃໝ່ ໃນກຸລຸມນີ້ມີແນວໂນມເຮັດວຽກຮ້າງວ່າລວມສູງເຖິງທຸກປີເມື່ອເທື່ອບັນດາປະເທດ ຢ່ານໆ ໃນການພື້ນເອົ້າຕະວັນອອກເດີງໃຫ້

ໃນປະເທດີນການເປັນ "ຄົນດີຂອງຜູ້ເຮັດວຽກ" ສຽງໄດ້ວ່າ ຄຸນຮອຮມຈົບປັດທີ່ຜູ້ເຮັດວຽກມີສູງ ອື່ນ ຄຸນຮອຮມຈົບປັດທີ່ດ້ານຄວາມສ້ອສັດຍົກ ການມີຮະບັບວິນຍະແລະຄວາມຮັບຜິດຂອບ

ຮາບບານການທິດຕາມແລະປະເມີນຜົດ
ການຊັດການເຮັດວຽກຮ້າງວ່າລວມສູງ

ສໍາຫັບໃນດ້ານ "ຄວາມສຸຂອງຜູ້ເຮືອນ" ນັ້ນພບວ່າ ໂດຍກາພຣວມ
ຜູ້ເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມສຸຂາຈາກກາຈັດກາຮືອນຮູ້ຕາມແນວທາງ
ພຣະຣາຊບັນຍຸປູ້ຕິກາຮືກຊາແໜ່ງຫາດີ

ຈາກຂອມລັດກ່າວຂ້າງຕົ້ນ ມາກພິຈາລາດີ່ງກະບວນກາກກາ
ຈັດກາຮືອນຮູ້ທີ່ສັ່ງຜລຕ່ອຄຸນກາພູ້ເຮືອນທີ່ດ້ານຄວາມເປັນຄົນເກັ່ງ ດັນດີ
ແລະມີຄວາມສຸຂາສາມາດປະປະມາລໄດ້ດັ່ງນີ້

1. ທັດສູດ ກາຈັດກາຮືອນກາກສອນ ແລະກາວັດ ປະເມີນຜລຜູ້ເຮືອນ

1.1 ທັດສູດ ພລທີ່ເກີດຂຶ້ນກາຍທັດຈາກກາປະກາດໃໝ່
ທັດສູດກາຮືກຊາຂັ້ນພື້ນຖານພຸທອະການ 2544 ພບວ່າ ຄວາມພຣ້ວມ
ແລະຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາທັດສູດສານຄືກຳ
ໃນສ່ວນຂອງໂຄຮງສ້າງແລະສາරະກາຮືອນຮູ້ຂຶ້ນອູ້ກັບຄວາມສາມາດແລະຈຳນວນ
ບຸຄລາກຮອງເຮືອນ ບປປະມາຄແລະຮະຍະເວລາເປັນລື່ງສຳຄັນ ປຶ້ງໂຮງເຮືອນ
ຂາດໃຫຍ່ມັກຈະມີຄວາມພຣ້ວມສູງກວ່າໂຮງເຮືອນຂາດເລື້ອງ ໂດຍເຂົາພະ
ໃນຮະດັບນ້ອຍມີຄືກຳຕອນຕົ້ນ ໂຮງເຮືອນຍາຍໂອກາສ ຈະປະສົບປໍ່າຫາ
ໃນເຮືອນນີ້ຄ່ອນຂ້າງມາກ ທີ່ນ້ອງຜູ້ອໍານວຍກາຮືກຊາຮັບໜ້າທີ່
ໃນການເປັນແກນນຳກາຍບວກທັດສູດເປັນສ່ວນໃຫຍ່

ສານຄືກຳຍັ້ງສານຄືກຳສ່ວນໃຫຍ່ໃນທຸກຮະດັບໄມ່
ສາມາດຈັດທຳທັດສູດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງຕ້ອງອາຄີ່ງຄູ່ມີອຳນວຍນຳຄຸງ
ແລະບຸຄລາກຮັບສານຄືກຳຍັ້ງມີຄວາມລັບສິນໃນເຮືອນຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົາໃຈ
ໃນກາຈັດກາຮືກຊາໃນຮະບບກາຮືກຊາທີ່ມີມາຕຽບງານເປັນເປົ້າໝາຍ
(standard based education) ອີກທີ່ ທັດສູດຂອງສານຄືກຳ
ແນ້ນກາທຳແບບຝຶກທັດ ແລະເນື້ອຫາສາຮະ ມາກວັກຮະບວນກາຮືກຊາດັກໝະນະ
ຂອງ Authentic Instruction ທີ່ມູ່ເນັ້ນຄວາມແຕກຕາງຮະຫວາງບຸຄຄລ

ສໍານັກງານເລກຊິກາຮສວກກາຮສຶກຫາ

ກະທຽບສຶກຫາຂອງສຶກຫາ

ຫົວໜ້າເລີຍຄວາມສຳຄັງທີ່ສຸດການກຳຫັດມາຕຽບຈານກາຮເຮືອນຮູ້ຮ່ວ່າງໜ່ວຍ
ມີມາກເກີນໄປມີຄວາມໜ້າຂ້ອນໃນກຸ່ມສາຮະເດືອກັນແລະຕ່າງກຸ່ມສາຮະ
ປັ້ງຫາໃນແບ່ງປຸລາກຮຄຽບຜູ້ສອນພບວ່າ ກາຮມີສ່ວນຮ່ວມໃນ
ກາຮວິເຄຣາະໜ້າແລະຈັດທຳຂອບໜ້າສາຮະຫລັກ (Curriculum map)
ຂອງຄຽບມີນ້ອຍມາກ ທຳໃຫ້ກາຮວັງແຜນກິຈກະວົນສຳຫຼັບຜູ້ເຮືອນ ໂດຍຜ່ານ
ຂອບໜ້າສາຮະຫລັກທີ່ 8 ກຸ່ມສາຮະໄດ້ນ້ອຍໄມ້ຄຽບຕາມຫລັກສູ່
ທີ່ກຳຫັດໄວ້

ປັ້ງຫາອີກປະການໜີ່ແມ່ວ່າຄຽບຜູ້ສອນ ໄດ້ກຳກາຮວິເຄຣາະໜ້າ
ຫລັກສູ່ຕຽບກອນກາຮຈັດທຳແຜນກາຮເຮືອນຮູ້ແລວັກຕາມ ແຕ່ກີ່ທຳເປັນ
ສ່ວນນ້ອຍ ສ່ວນໃໝ່ມັກຈະໜ້ອແຜນກາຮເຮືອນຮູ້ສຳເຮົາຈູ່ປໍ່ມີຂາຍທົ່ວໄປ
ເພື່ອຄວາມສະດວກ ຮວດເຮົວໃນກາຮຈັດທຳແຜນກາຮເຮືອນຮູ້ ແລະນໍາມາ
ເລືອກປັບໃໝ່ໃຫ້ຕຽບກັບຄວາມຕ້ອງກາຮ

1.2 ກາຮຈັດກາຮເຮືອນຮູ້ສອນ ຕາມຫລັກສູ່ຕຽບກາຮສຶກຫາ
ຂັ້ນພື້ນຖານ ພບວ່າ ຄຽບຜູ້ສອນໃໝ່ກາຮຈັດກາຮເຮືອນຮູ້ແບບບຸຮນາກາຮໃນກຸ່ມ
ສາຮະເດືອກັນ ແລະແບບບຸຮນາກາຮໃນກຸ່ມສາຮະອື່ນໄກລ໌ເຄີຍກັນເປັນ
ສ່ວນໃໝ່ ແຕ່ອຍ່າງໄຮກຕາມ ກາຮຈັດກາຮເຮືອນຮູ້ທີ່ໃໝ່ຜູ້ເຮືອນເຮືອນຮູ້ຈາກ
ກຸມືປ້ົມຄູ່ທົ່ວໂລກ ໃນຫຼຸມຫນທີ່ມີຜູ້ປັກຄອງ ແລະກາຮົກປົງປັດໃໝ່ຜູ້ເຮືອນ
ຄິດເປັນ ທຳເປັນ ໂດຍກາຮົກຄິດ ວິເຄຣາະໜ້າ ແກ້ປ້ົມຫາແລະນໍາເລັນກາຮຈັດ
ກາຮເຮືອນຮູ້ສອນ ເພື່ອໃໝ່ຜູ້ເຮືອນມີທັກະລະກະບວນກາຮ ແລະກາຮສອນ
ໂດຍໃໝ່ກະບວນກາຮ ເຊັ່ນ ກະບວນກາຮທັກະລະກະກາງການ ກະບວນກາຮ
ແກ້ປ້ົມຫາ ກະບວນກາຮທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ ນັບວ່າຍັງມີກາຮຈັດນ້ອຍມາກ
ບຸລາກຮຄຽບຜູ້ສອນນີ້ໄມ້ເພື່ອງພອກບໍຈຳນວນນັກເຮືອນ ຄຽມ
ຈຳນວນຄາບສອນມາກ ແລະມີກະຮະງານອື່ນມາກທີ່ໄມ້ໃໝ່ງານສອນ ກະຮະງານ
ສອນແລ້ວຂອງຄຽບຮະດັບກາຮສຶກຫາຂັ້ນພື້ນຖານ 1 ດາວ/ສັບປະດາຫຼາຍ ພບວ່າ ຮະດັບ
ກອນປະຄມສຶກຫາ 24.77 ຊ່ວໂມງ/ສັບປະດາຫຼາຍ ຮະດັບ ປະຄມສຶກຫາ 22.19

ຮາບບານກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນ
ກາຮຊັດກາຮເຮືອນຮູ້ສັບກາຮສຶກຫາຂັ້ນພື້ນຖານ

ชั่วโมง/สัปดาห์ และระดับมัธยมศึกษา 15.21 ชั่วโมง/สัปดาห์ ประกอบกับผลการประเมินของ สมศ. ในปี 2548 พบร้า จำนวนคำสอนเฉลี่ยของครู เท่ากับ 25 ชั่วโมง/สัปดาห์ โดยครูมีคำสอนเฉลี่ย สูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 67 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ สำหรับภาระงานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนของครูมักจะเป็นงาน วิชาการ 7.8 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานปักครองนักเรียน 5.3 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานธุรการ 4.5 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานบริการ 4.2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ งานนโยบายและแผนงาน 3.4 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งเหล่านี้อาจส่ง ผลกระทบทางอ้อมต่อผลลัพธ์ทักษะทางการเรียนของผู้เรียน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้มีการดำเนินการพัฒนาในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การฝึกทักษะการแลงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจำนวนรวม 9 รูปแบบ และได้มีการนำร่องในสถานศึกษาทั่วประเทศ พัฒนาเครื่องมือวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และมีการติดตามนิเทศ การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งผลการนำร่องพบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ในภาพรวมหลังเรียนสูงขึ้นในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความรู้ ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการคิดวิเคราะห์ ด้านเจตคติ และพัฒนารูปแบบการสอนของครูเปลี่ยนไป ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนเจตคติ และพัฒนารูปแบบการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น ครูผู้สอน มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการคิด การฝึกปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

1.3 ກາຣວັດແລະປະເມີນພຸ້ເຮືຍ ມີຂໍອຄົນພບ
ທີ່ສະຫຼອນຄື່ງປົງຫາໃນມູນຂອງຄຽງຜູ້ສອນຄື່ງຄວາມລັບສນຄຳຄັ້ງທີ່ຕ່າງໆ
ໃນຫລັກສູດກາຮັກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ກາຣາດຄວາມມັນໃຈໃນວິທີກາຮັກສູດ
ກາຣວັດແລະປະເມີນຕາມສກາພຈິງ ໂດຍແພາບຍ່ອງຍິ່ງເກີ່ວກັບເຖົນ
ກາຣວັດແລະປະເມີນພຸ້ເຮືຍດ້ວຍວິທີນີ້ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ເອກສາຣເກີ່ວກັບກາຣວັດ
ແລະປະເມີນພຸ້ເຮືຍໃນສຕານຄົກສາຕົ້ນຈັດທຳເປັນຈຳນວນມາກ ໄມມີ
ແບບໂຟຣົມທີ່ສະດວກຕອກກາຣອກທ້ອອດຳເນີນກາຣ ທຳໃຫ້ຄຽງຕອງມີ
ກາຣະການເພີ່ມຂຶ້ນ

ກລາວໂດຍສຽບ ຫລັກສູດກາຮັກສອນແຈ້ງກາຣຈັດກາຣເຮືຍກາຣສອນແລະ
ກາຣວັດແລະປະເມີນພຸ້ເຮືຍ ພົມກາຣດຳເນີນການອັນເປັນກາຣເຕີຍມ
ຄວາມພ້ອມໃນດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຮອງຮັບຫລັກສູດກາຮັກສາຂັ້ນພື້ນຖານ
ມີຄ່ອນຂ້າງມາກ ເຊັ່ນ ກາຣຈັດທຳໂຄຮກໂຮງເຮືຍນໍາຮ່ອງ/ໂຮງເຮືຍ
ແກນໜໍາກາຣອບຮົມບຸຄລາກທີ່ເກີ່ວຂ້ອງ ຜູ້ບົຣິຫາຣ ຄຽງຜູ້ສອນ ຮວມຖິ່ງວິທີຢາ
ແກນໜໍາກາຣພັດນາຮູປແບບກາຣເຮືຍກາຣສອນທີ່ເນັນພຸ້ເຮືຍເປັນສຳຄັນ
ເປັນຕົ້ນ

ແຕ່ຍ່ອງໄຈກີ່ຕາມເນື່ອງຈາກຫລັກສູດທີ່ໃຫ້ໃນປັ້ງຈຸບັນ ເປັນ
ເວື່ອງທີ່ຕ້ອງອາຄີຍທີ່ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫລັກກາຣກາຣຈັດທຳຫລັກສູດ
ສຕານຄົກສາກາຣດຳເນີນກາຣສັບສົນຂອງບຸຄລາກ/ຫ່ວຍງານທີ່ເກີ່ວຂ້ອງ
ຮວມຄື່ງຮະຍະເວລາໃນກາຣປັບປຸງ ແລະປຸງແປງ ດັ່ງນັ້ນ ອວຣໃຫ້
ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈປະເດືອນຕ່າງໆ ທີ່ເກີ່ວກັບຫລັກສູດຂອງສຕານຄົກສາ
ເຊັ່ນ ກາຣຈັດທຳແພນກາຣເຮືຍຮູ້ ກາຣຈັດທຳຫລັກສູດທອງຄື່ນ ກາຣຈັດສື່ອ
ກາຣເຮືຍກາຣສອນ ກາຣຈັດກິຈກຽມກາຣວັດປະເມີນພລ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອສ້າງ
ຄວາມມັນໃຈໃຫ້ແກ່ຄຽງແລະບຸຄລາກສຕານຄົກສາຂັ້ນທີ່ຕ້ອງນຳໄປປົງປົດຕ້ອໄປ
ຮວມຄື່ງຄວາມສົງເສີມກາຣຈັດກາຣເຮືຍກາຣສອນໂດຍກະບວນກາຣໃໝາກຂຶ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ພຸ້ເຮືຍເກີດທັກະະກະບວນກາຣ ອີກທັ້ງ ເປັນກາຣເຕີຍມຄວາມ
ພ້ອມໃຫ້ແກ່ພຸ້ເຮືຍທັ້ງໃນດ້ານກາຣເຮືຍ ແລະກາຣດຳເນີນຫົວຕປະຈຳວັນ

ນອກຈາກນີ້ ດຽວຈັດສ່ວນບຸຄລາກຮູ້ສອນ ແລະບຸຄລາກຮູ້
ສັນບັນຫຼຸນໃຫ້ພອເພີ່ຍງ ທີ່ທີ່ກຳນົດລາກຮູ້ມີໄໝເພີ່ຍງພອຈິງ ດຽວຈັດຫາ
ມາຕຽກຮູ້ອື່ນໆ ຮອງຮັບ ເຊັ່ນ ກາຣເກລື່ຍໍຄຽງຈາກສັນຕິກຳທີ່ມີຄຽງ
ເກີນເກີນທີ່ ກາຣໃຫ້ເຖິງໂນໂລຢີ (IT) ປະກອບກາຣເຮືອນກາຣສອນ
ກາຣສອນທາງໄກລ ອີ່ເຫັນໃຫ້ເຄື່ອຂ່າຍຄຽງມີປັ້ງປຸງ ກາຣໃຫ້ທັນພາກຮູ້
ຮ່ວມກັນ ກາຣໃຫ້ໂຄກສເອກຂນເຂົ້າມາດຳເນີນກາຣໃນບາງວິຊາ ເປັນຕົ້ນ
ທີ່ແມ່ວ່າບໍ່ມີຫາເຫຼົານີ້ຈະເປັນເພີ່ຍງກະບວນກາຣໜຶ່ງໃນກາຣຈັດ
ກາຣເຮືອນຮູ້ແຕ່ທາກສາມາຮັດແກ້ໄຂໄດ້ກີ່ຈະສ່ົງຜລື້ງກາຣພັ້ນນາ
ຄຸນພາພູ້ເຮືອນໄດ້

2. ກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນໃນກາຣຈັດກະບວນກາຣເຮືອນຮູ້
ພບວ່າ ສ່ວນໃໝ່ຜູ້ປຸກຄອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເກີ່ວກັບຫລັກສູ່ຕຣ
ກາຣຕິກຳຂັ້ນພື້ນຖານໃນຮະດັບປານກລາງ ມີເພີ່ຍງສ່ວນນ້ອຍທີ່ມີຄວາມ
ເຂົ້າໃຈມາກ ທີ່ແລ້ວຂໍ້ມູນທີ່ທ່ານສ່ວນໃໝ່ມາຈາກກາຣທີ່ສັນຕິກຳ
ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານ ໂດຍບໍທາກກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນໃນກາຣຈັດກາຣເຮືອນຮູ້
ສ່ວນໃໝ່ເປັນລັກຄນະຂອງກາຣສ່າງເລີຣິມສັນບັນຫຼຸນກາຣເຮືອນຮູ້ຂອງຜູ້ເຮືອນ
ກາຣສັນບັນຫຼຸນກິຈກຽມກາຣເຮືອນຮູ້ແລະກາຣສັນບັນຫຼຸນທຸນກວັບພຍແລະເຮັງ

ໃນຂະນະທີ່ກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸຄຸລແລະໜຸ່ມໜຸ່ນໃນກາຣຈັດ
ກາຣຕິກຳຂອງໝູ່ໃນຮະດັບປານກລາງ ທັງໃນເວັ້ນຂອງກາຣຈັດທຳຫລັກສູ່ຕຣ
ສັນຕິກຳ ກາຣບິຫາຮັດກາຣ ແລະຈັດກາຣເຮືອນກາຣສອນ ທີ່ເປັນຜລ
ມາຈາກກາຣໄດ້ຮັບຂ່າວສາຮ້າຂໍ້ມູນຂອງສັນຕິກຳທີ່ໄດ້ມີກາຣຮາຍງານ
ທີ່ເຈັ້ງຕ່ອັງຜູ້ປຸກຄອງໝູ່ໃນຮະດັບປານກລາງເຂົ້າກັນ ຈຶ່ງເປັນເຫດຸໃຫ້ເກີດ
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປຸກຄອງໄນ້ຂັດເຈນເທົ່າທີ່ກວຣ ທຳໄ້
ສ່ົງຜລື້ງກາຣເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປຸກຄອງໃນກາຣຈັດກາຣຕິກຳ
ອໝູ່ໃນຮະດັບປານກລາງ

ສໍາຫຼັບຜູ້ເລື່ອມຕົວ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ເຮືອນຈາກການປະເມີນດັນເອງຂອງຜູ້ເຮືອນ ພບວ່າ ຜູ້ເຮືອນໃນສຖານຄືກຳຊາທຸກະດັບ ປະເມີນດັນກາງຈັດ ກະບວນການເຮືອນຮູ້ອູ້ໃນຮະດັບປານກລາງ ສ່ວນດັນການເຮືອນຮູ້ຈາກວິທີ ກາລືອນທີ່ທ່ານກາລາຍແລະ ໄດ້ທຳກິຈກຽມຮ່ວມກັນເປັນກຸລຸ່ມກັບເພື່ອນໆ ຜູ້ເຮືອນປະເມີນວ່າອູ້ໃນຮະດັບດີ/ມາກ ແຕ່ອຍ່າງໄຣກ໌ຕາມ ມີຂໍ້ອັນເກດຕ່າວ່າ ດັນການໄດ້ຮູ້ປະວັດຕົວມາເປັນມາຂອງໝຸ່ມໝານສາມາດອັບອັດເລົາເຮືອງຮາ ເກີຍກັບກຸມປັບປຸງທີ່ທີ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພື້ນໄດ້ ໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ຄືດວ່າເປັນ ປະໂຍ້ນທີ່ຕ່ອງໝຸ່ມໝານໂດຍໄມ້ຕ່ອງມີໂຄບອກ ພລກາປະເມີນອູ້ໃນຮະດັບປານກລາງ ຂຶ່ງປະເທັນເຫັນນີ້ລວມເກີຍວ້ອງກັບການປຸລຸກຜັ້ນໃຫ້ຜູ້ເຮືອນມີຄວາມຮັກແລະຜູກພັນກັບໝຸ່ມໝານ ເກີດຈິຕສຳນິກ ສາරະນະ ແລະມີສ່ວນໃນກາລືບທອດກຸມປັບປຸງທີ່ທີ່ໃໝ່ໃຫ້ສຸ່ມໝາຍ ອື່ອເປັນຈຸດເດັ່ນທີ່ລຳຄັ້ງຂອງຜູ້ເລື່ອມຕົວ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມໝານ ໃນກາງຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ທີ່ສຖານຄືກຳສາວ່າໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ

ສໍາຫຼັບປັບປຸງສັນບສຸນທີ່ເອີ້ນແລະເປັນອຸປະກອດຕ້ອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມໝານໃນກາງຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ຂອງສຖານຄືກຳ ຂັ້ນພື້ນສູານ ໄດ້ເກີ (1) ປັບປຸງສັນບສຸນທີ່ເກີຍກັບສຖານຄືກຳປະກອບດ້ວຍຜູ້ບໍລິຫານ ຄຽງຜູ້ສອນ ການປັບປຸງຕິດານຂອງສຖານຄືກຳທີ່ສ້າງຄວາມຄຮັກຕາໃນຕ້າງໆ ຜູ້ບໍລິຫານແລະຄຽງ ການດຳເນີນງານຂອງສຖານຄືກຳ (2) ສັບສົນເກົ່າມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມໝານ (3) ຄວາມລັ້ມພັນຮ່ວມຫວ່າງສຖານຄືກຳແລະໝຸ່ມໝານ ແລະ (4) ນໂຍບາຍຮັ້ງ

ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຮັກແລະເປັນອຸປະກອດຕ້ອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາງຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ຂອງໝຸ່ມໝານ ເກີຍວ້ອງກັບການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນກາງຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ຂອງໝຸ່ມໝານເພື່ອໃຫ້ໝຸ່ມໝານໄດ້ທຽບເຂົ້າໃຈແລະຕະຫັກທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະຕ້ອງການເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຜິດຂອບໃນກາງຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ໃໝ່ມາກື່ນ ຮ່ວມຄື່ງຄວາມສ້າງລັ້ມພັນຮ່ວມ

ທີ່ດີຮະຫວາງສຖານຄືກໍາແລະໝຸມໜຸນ ໂດຍບໍຈັດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ດືອນ
ພູບປັບປຸງສາມາດສຶກສາ

3. ບໍຈັດທີ່ມີອີທີພລຕ່ອຜລສັມຖອົງທາງກາຣເຮັຍ ຂອງຜູ້ເຮັຍ

ບໍຈັດທີ່ມີອີທີພລຕ່ອຜລສັມຖອົງທາງກາຣເຮັຍຂອງຜູ້ເຮັຍ
ຮະດັບຫຸ້ນປະໂມຄືກໍາປີທີ່ 6 ປະກອບດ້ວຍ 10 ຕັວແປຣ ໂດຍເຮັງລຳດັບ
ຈາກມາກໄປໜ້າອໍຍ ໄດ້ແກ່ ກາຣເປັນສຖານຄືກໍາເອກຂນ ອຸນລັກໍາຜະຂອງຄຽງ
ຄວາມເຂົ້ອມ້ຳໃນຕັວເວັງຂອງພູບປັບປຸງ ສຖານຄືກໍາທີ່ສຳຄັນ ໃນການຄືກໍາສານ
ສຖານຄືກໍາທີ່ສຳຄັນ ໃນການທີ່ເປັນພູບປັບປຸງ ຮະດັບກາຣຄືກໍາຂອງຜູ້ເຮັຍ ສຖານຄືກໍາ
ທີ່ສຳຄັນ ໃນການກົລາງ ອັດຕະລົງຂອງຜູ້ເຮັຍຕ່ອງເຄື່ອງຄອມພິວເຕອວ
ພູບປັບປຸງເປັນເພື່ອພົບປັງ ແລະຄວາມເພື່ອພອຂອງອາຄາຣ/ອຸປະກຣນ ໂດຍ
ຕັວແປຣທັງ 10 ຕັວນີ້ສາມາດຄອບອືບາຍຄື່ຜລສັມຖອົງທາງກາຣເຮັຍຂອງ
ຜູ້ເຮັຍໃນຮະດັບຫຸ້ນນີ້ໄດ້ຮອຍລະ 11.8

ລຳຫັບຜູ້ເຮັຍໃນຮະດັບຫຸ້ນມັອຍມືກໍາປີທີ່ 3 ພບວ່າ ບໍຈັດ/
ຕັວແປຣທີ່ມີອີທີພລຕ່ອຜລສັມຖອົງທາງກາຣເຮັຍຂອງຜູ້ເຮັຍຮະດັບຫຸ້ນນີ້
ມີ 6 ຕັວແປຣ ເຮັງລຳດັບບໍຈັດຈາກມາກໄປໜ້າອໍຍ ດືອນ ອຸນລັກໍາຜະຂອງຄຽງ
ກາຣທີ່ສຖານຄືກໍາທີ່ສຳຄັນ ໃນກຽງເທິງ/ປົມນົກລ ກາຣປະເມີນຜລພັດນາກາຣ
ຂອງຜູ້ເຮັຍ ກາຣເປັນສຖານຄືກໍາເອກຂນ ພູບປັບປຸງຈະບັນທາງປະບົບກາຣຄືກໍາ
ແລະຈຳນວນຜູ້ເຮັຍຂັ້ນມັອຍມືກໍາຕອນດັນ ທີ່ຕັວແປຣທັງ 6 ຕັວນີ້ສາມາດ
ຄອບອືບາຍຄື່ຜລສັມຖອົງທາງກາຣເຮັຍຂອງຜູ້ເຮັຍໃນຮະດັບຫຸ້ນນີ້ໄດ້ຮອຍລະ

10.3

ຕັວແປຣທີ່ສັ່ນຜລື້ນຄວາມແຕກຕາງຂອງຜລສັມຖອົງທີ່ກາຣເຮັຍ
ຂອງຜູ້ເຮັຍໃນຮະດັບຫຸ້ນມັອຍມືກໍາປີທີ່ 6 ປະກອບດ້ວຍ 7 ຕັວແປຣ ຊື່ລ້ວນ
ເປັນປໍຈັດທີ່ມີອີທີພລທາງບາກ ໂດຍເຮັງຈາກມາກໄປໜ້າອໍຍ ດັ່ງນີ້ ຈຳນວນ
ຜູ້ເຮັຍຮະດັບຫຸ້ນມັອຍມືກໍາຕອນປລາຍ ກາຣເປັນສຖານຄືກໍາທີ່ສຳຄັນ ໃນ

ສ່ວນການເລົາອີກາຮ່ວມການຕຶກສາ ກະທຽບຕຶກສາອີກາ

สำหรับเมือง การที่สถานศึกษาตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล คุณลักษณะของครู สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคตะวันออก ผู้บริหารเป็นเพศหญิง และความสามารถในการจัดการของผู้บริหาร ซึ่งตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นนี้เท่ากับร้อยละ 47.7

แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อลังเกตว่า ด้วยการที่มีอิทธิพลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่พบ
เห็นมีอนันต์ในทุกระดับชั้น คือ “คุณลักษณะของครู” โดยค่าน้ำหนักที่ได้
มีค่าคงที่สูง แสดงให้เห็นว่า การที่ครูมีคุณลักษณะที่ดียิ่งมีผล
ต่อผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทางที่ดีด้วย ทั้งนี้ ความมี
การศึกษาเชิงลึกในประเด็นนี้เพื่อพัฒนานโยบายในด้านนี้ต่อไป

ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลสะท้อนถึงคุณภาพของผู้เรียน เช่น กันได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนครุภัณฑ์สอนในบางสาขาวิชา โดยสาขาวิชาที่ขาดแคลนครุภัณฑ์สูงใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยขาดแคลนเป็นจำนวน 9,963 8,305 และ 7,878 คนตามลำดับ ซึ่งเป็นวิชาที่คุณภาพผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนในชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

ดังนั้นคุณลักษณะของครูที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ
ประเด็นเกี่ยวกับ “ครู” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นคุณลักษณะของ
ครูที่ดี ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้
เนื่องจากคุณลักษณะของตัวครูมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียนตามข้อนับที่ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า นอกจากการสอนที่ดี
แล้วครูควรมีลักษณะครูที่ดีด้วย

ສາຮບ້ານ

ບທສຽບຜູ້ບໍລິຫາຮ	ໆ
ບທທີ 1 ບໍານຳ	1
ຫລັກກາຮແລະເຫຼຸຜລ	1
ວັດຄຸປະສົງ	2
ຂອບເຂດກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລ	2
ປະໂຍືນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ	3
ບທທີ 2 ວິທີດຳເນີນກາຮ	5
ກາຮກຳນັດກຣອບແນວທາງກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລ	5
ດ້ານກາຮເຮືອນວຸງ	5
ກາຮເກີບຮວມຂອ່ມູນ	6
ກາຮວິເຄຣະຫ້ອມູນ	7
ກາຮດຽວຈສອບຄວາມຖຸກຕອງຂອງກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລ	7
ກາຮດຳເນີນກາຮ	
ບທທີ 3 ກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລກາຮຈັດກາຮເຮືອນວຸງ	9
ຄຸນມາພູ້ເຮືອນ	9
ຫລັກສູດຮ ກາຮຈັດກາຮເຮືອນກາຮສອນ ແລະ	36
ກາຮວັດປະເມີນຜລູ້ເຮືອນ	
ກາຮມື່ວນຮ່ວມຂອງໝູມໝູນໃນກາຮຈັດກຣະບວນກາຮເຮືອນວຸງ	49
ບໍຈັຍທີ່ມີອີກທີ່ພລຕອຜລສັ້ນຖີ່ທາງກາຮເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ	57
ບທທີ 4 ສຸປຜລແລະຂ້ອເສນອແນະ	67
ບຮຮານານຸກຮມ	88
ກາຄຜນວກ	91

ສໍານັກງານເລກຊີກາຮະກວາກາຮືກສາ
ກະທຽບກວດສຶກສາຂີກາຮ

ຮາບບານກາຮຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົດ
ກາຮັດກາຮເຮັດວຽກຮູບຮັບກາຮສຶກສາຫຼັງຈາກນຸ້າ

ບັນທຶກ ບຫນໍາ

ບັນທຶກ 1

1. ແລ້ວກກາຮແລະເຫດພາ

ເຈດນາຮມຜົນສຳຄັງຂອງກາຮຈັດກກາຕາມພຣະວາບປັບປຸງຕິກາຮ
ຕິກາຮແທ່ງໝາດີ ພ.ສ. 2542 ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ຈບບທີ່ 2) ພ.ສ.
2545 ຍືດໜັກວ່າ ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນມີຄວາມສາມາດຖືທີ່ຈະຮຽນຮູ້ໄດ້ ແລະຄືວ່າ
ຜູ້ຮຽນມີຄວາມສຳຄັງທີ່ສຸດ ກະບວນກາຮຈັດກກາຕັດອັງສົງເລົວມີໃຫ້ຜູ້ຮຽນ
ສາມາດພັດນາຕາມອຣອມໝາດີແລະເຕີມດາມຄັກຍາກພ ທັນນີ້ ໂດຍມຸ່ງໜ່ວຍວ່າ
ຈະນຳໄປສູ່ກາຮພັດນາຄົນໄທຍໃຫ້ເປັນນຸ່ມໜູ້ທີ່ສມບູຮັນທັງຮ່ວງກາຍ ຈິຕີໃຈ
ສຕີປັບປຸງ ຄວາມຮູ້ແລະຄຸນອຣອມ ເປັນຜູ້ມີຈິງຍອຣອມແລະວັດນອຣອມໃນກາຮ
ດຳຮັງຊື່ວິດ ສາມາດຄອຍໆຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນ ໄດ້ອ່າຍ່າມມີຄວາມສຸຂ

ກາຮຈະໃຫ້ອຣລຸເປົ້າໝາຍຂອງກາຮຈັດກກາຈໍາເປັນຕ້ອງມີກາຮປັບ
ປັບປຸງກະບວນກາຮຈັດກກາຮຽນຮູ້ ໂດຍເຂົາພາະຍ່າງຍິ່ງກາຮຈັດທຳຫລັກສູ່ຕຽ
ແລະກາຮນໍາຫລັກສູ່ຕຽໄປໃໝ່ ກະບວນກາຮຈັດກກາຮຽນກາຮສອນ ຮວມເຖິງ
ກາຮວັດແລະປະເມີນພັກກາຮຽນຮູ້ໃນທຸກຮະດັບແລະປະເທດກາຮຕິກາຮ
ໜຶ່ງທຸກໜ່ວຍງານແລະອົງກໍຣຕ່າງໆ ທັ້ງກາຄຮັ້ງແລະກາຄເອກະນຸ
ຮວມທັ້ງປະຊາທິວ່າໄປ ເຂົາມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮພັດດັນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜລ
ໃນກາຮປັບປຸງຕິອັນຈະສົ່ງຜລໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄຸນລັກຈະນະດັງທີ່ກຳຫຼັດໄວ້

สำนักงานเลขานุการสภากิจกรรมคีกษา ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนโยบาย วางแผน และประเมินผลการจัดการคีกษา ได้ประสานและส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอิสระต่างๆ ดำเนินการเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง รวมทั้งดำเนินการติดตามประเมินผลการจัดการเรียนรู้ระดับการคีกษาให้พื้นฐานตลอดจนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายและมาตรการ สำหรับแก้ปัญหาให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมต่อไป

2. ວັດຖຸປະສົງຄໍ

- 2.1 เพื่อให้ทราบสถานภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - 2.2 เพื่อให้ทราบปัญหา อุปสรรคของการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - 2.3 เพื่อให้ทราบประเด็นที่ควรเร่งรัดในการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ຂອບເຂດການຕື່ມຕາມແລະ ປຣະເມີນພວດ

การดำเนินงานการจัดการศึกษาด้านการเรียนรู้ระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน พิจารณาสาระบัญญัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยมีประเด็น การติดตามและประเมินผล 4 ประเด็นหลัก ได้แก่

- (1) คุณภาพผู้เรียน
  - (2) หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลผู้เรียน
  - (3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ
  - (4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน

4. บริโภคน์ค่าด่วนจ่ายได้รับ

4.1 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบสถานภาพ การดำเนินงานของการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหลังการประกาศให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วน

4.2 การนำผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ มาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะต่อไป

4.3 ล่งเสริมให้มีการสร้างและพัฒนาระบบและเครือข่าย การติดตามประเมินผลทางการศึกษา โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกันให้ข้อมูล รวมทั้งพิจารณาเนื้อหาสาระ เกณฑ์การประเมิน และผลการประเมิน ซึ่งเครือข่ายดังกล่าว จะพัฒนาไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบการติดตามและประเมินผลทางตัวแทน การศึกษาต่อไปในอนาคต

4.4 ทำให้ประชาชนทั่วไปเกิดความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อ การปฏิรูปการศึกษา มีความตระหนักรู้ในการ呵ห้าที่ของตน และพร้อมที่จะเป็นพลังสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

บทที่ 1

ບໍລິຫານ ວິທີດຳເນີນການ

ການດຳເນີນການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນການຈັດການເຮືອນຮູ້ຮະດັບ
ການສຶກສາໃໝ່ພື້ນຖານ ມີຫັ້ນຕອນການດຳເນີນການດັ່ງນີ້

1. ການກຳໜົດກຽບແນວກາງການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນພົດຕ້ານການເຮືອນຮູ້

ດຳເນີນການດັ່ງນີ້

1.1 ນຳສາຮະທີບໍລິຫານໄດ້ໃນພຣະວານບໍລິຫານຕີການສຶກສາແຫ່ງໝາດີ ພ.ສ. 2542 ແລະທີ່ໄກ້ໄປເພີ່ມເຕີມ (ລະບົບທີ່2) ພ.ສ. 2545 ແລະແຜນການສຶກສາແຫ່ງໝາດີ (ພ.ສ. 2545–2559) ເປັນແນວທາງເພື່ອກຳໜົດປະເຕີນການຕິດຕາມແລະ
ປະເມີນຜົນການດຳເນີນການ

1.2 ນຳພັດຈາກການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນການຈັດການເຮືອນຮູ້
ນັ້ນຕີ່ເຕັກປະກາດໃຫ້ພຣະວານບໍລິຫານຕີການສຶກສາແຫ່ງໝາດີ ພ.ສ. 2542 ເປັນ
ຂ້ອມຸລືທີ່ໂສງພູນປະກອບການພິຈາລານາໃນການກຳໜົດປະເຕີນ ເພື່ອໃໝ່ມີຄວາມ
ຕ່ອນເນື່ອງໃນການຕິດຕາມການດຳເນີນການ

1.3 ພິຈາລານກຽບແນວທາງການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນການຈັດ
ການເຮືອນຮູ້ ໂດຍຜູ້ເຂົ້າວ່າຍຸດດ້ານການປະເມີນ ຜູ້ກວດຄຸນວຸດີ ແລະຜູ້ແກ່ນ
ໜ່ວຍງານທີ່ເກື່ອງຂອງເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳແລະຂ້ອເສັນອແນະເພື່ອການປັບປຸງ
ກ່ອນການເກີບຂໍ້ອມລຈິງ

2. ການເກີບຮວບຮວມຂໍ້ມູນ

ໂດຍຂໍ້ມູນທີ່ເກີບຮວບຮວມມີດັ່ງນີ້

2.1 ຮົບຮວມຂໍ້ມູນຕາມກປບແນວທາງກາຣຕິດຕາມແລະປະເມີນຜລຈາກໜ່ວຍງານທີ່ເກີຍວ້ອງ ຄື່ອ ກະທຽບສຶກສາອີກາຮອງກາກສຶກສາ ກະທຽບມາຫາດໄທຢກະທຽບສາຮາຣານສຸຂ ກະທຽບພັດນາລັ້ງຄມແລະຄວາມມັ້ນຄງຂອງມານຸ່ງຍໍກະທຽບແຮງງານ ສຳນັກກາຣຕິກາ ກຽມເທັມໜານຄຣ ສຳນັກງານຮັບຮອງມາຕຽບຮູ້ແລະປະເມີນຄຸນກາພກກາຣຕິກາ (ອົງຄໍກາຮມໝາຍນ) ແລະສຳນັກງານເລົາອີກາສຳກາກກາຣຕິກາ ເປັນດັ່ງ ທີ່ນີ້ ການເກີບຮວບຮວມຂໍ້ມູນໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືຈາກໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ທີ່ໜ່ວຍໂຍບາຍ ແລະໜ່ວຍປົງປັບປຸງ

ບັນທຶກ 2

2.2 ຮົບຮວມຂໍ້ມູນຈາກງານວິຈັຍແລະກາຣປະເມີນເຊີງລືກໃນແຕ່ລະປະເຕີນທີ່ເກີຍວ້ອງ ຊື່ເປົ້າງວິຈັຍແລະງານປະເມີນທີ່ສຳນັກງານເລົາອີກາສຳກາກຈັດທຳ ແລະໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຈັດທຳຂຶ້ນ

2.3 ຮົບຮວມຂໍ້ມູນຈາກກາຣຕິດຕາມຄວາມເຄື່ອນໄຫວໃນລື່ອແລະສິ່ງພິມພົດຕ່າງໆ ຄື່ອ ຮາຍງານປະຈຳປີ ວາරສາກກາຣຕິກາ ຂ່າວກາຣຕິກາຈາກໜັງສືອິມພົດ ວິທີ ໂກຮ້າກໍານົດ ແລະອິນເທອຣິເນີຕ

2.4 ຮົບຮວມຂໍ້ມູນຈາກກາຣປະໜູມຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່ ສຽງຜລກກາຣປະໜູມຄະະວິຊົມນຕຣີ ສຽງຜລກກາຣປະໜູມຄະະກຣມກາຣກລິ່ນກຮອງເວິ່ງເສນອຄະະວິຊົມນຕຣີ ຮາຍງານກາຣປະໜູມສຳກາກກາຣຕິກາ ຮາຍງານກາຣປະໜູມຄະທຳງານຕ່າງໆ ທີ່ເກີຍວ້ອງ

2.5 ຮົບຮວມຂໍ້ມູນຈາກກາຣລັ້ມກາມຊົນ ແລະກາຣຕິກາດູງຈາກສານທີ່ຈິງທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເລົດໃນກາຣດຳເນີນການດ້ານກາຣຈັດກາຣເຮີຍແຮ້ ເຊັ່ນ ເບຕີ້ເນີ້ທີ່ກາຣຕິກາ ສານຄິກາ ໂດຍມີກາຣລັ້ມກາມຊົນຜູ້ໃຫ້ບົກກາຣ ຄຽ ນັກເຮົາຍ ຜູ້ເຖິງໜຸ່ມໝາຍນ ໄດ້ແກ່ ນາຍອົງຄໍກາບປະຊາທິປະໄຕສ່ວນຕຳບລ (ອບຕ.) ຜູ້ປົກຄອງ ເປັນດັ່ງ

៣. ការវិគ្រោះអ៊ូមុន

การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาชั้นมัธยานุบาลเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ (1) คุณภาพผู้เรียน (2) หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลผู้เรียน (3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ (4) ปัจจัยที่ส่ออิทธิพลต่อผลลัพธ์ที่ทางการเรียนของผู้เรียน

ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรม/การวางแผนการดำเนินงานในแต่ละประเด็นว่า มีการดำเนินงาน ในเรื่องใดบ้าง กับข้อมูลในเชิงลึกที่ได้จากการวิจัย/ประเมินผล ที่มีผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ คำนึงถึงความทั่วถ้วนในการจัดทำรายงาน

4. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลตาม และประเมินผลการดำเนินงาน

เพื่อให้การติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และได้รับการนำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงในวงกว้าง การติดตามและประเมินผลจึงเน้นการใช้มาตรวัดที่ส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายดังต่อไปนี้

การอบรมกิจกรรมการประเมิน การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ ในการสนับสนุนข้อมูลที่เป็นการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งผลการวิจัยและการประเมินเชิงลึกในแต่ละประเด็น โดยมีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค จากการดำเนินงาน

นอกจากรั้น ยังมีการพิจารณาร่างรายงาน โดยมีผู้บริหารระดับนโยบาย ที่ปรึกษาและหัวหน้ากลุ่มจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณา

บทที่ ๓

การติดตามและประเมินผล การจัดการเรียนรู้

การนำเสนอผลการติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ (1) คุณภาพผู้เรียน (2) หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลผู้เรียน (3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ (4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน รายละเอียดดังนี้

บทที่ ๓

1. คุณภาพผู้เรียน

เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 คือ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แข็งแรงภายใต้ความจริงใจ สดใสรักภักดี มีความรู้และคุณธรรม มีคุณธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา ๖) หรือกล่าวได้ว่า การเป็นคนเก่ง คนดี และคนมีความสุข

1.1 คุณภาพผู้เรียนในด้านของ "ความเก่ง"

ที่ผ่านมาระบบตรวจสอบการเป็น "คนเก่ง" ของการศึกษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบซึ่งมีการดำเนินการหลายหน่วยงาน ในที่นี้จะยกถัวถึงหน่วยงานที่ดำเนินการหลักๆ ดังต่อไปนี้

**การສອບວัดຄຸນພາກພາກສຶກສາຮະດັບຫຼາດ ໂດຍກະທຽວ
ຄືກາຮືກກາຮືກ ສຳນັກງານຄະນະກວມພາກສຶກສາທີ່ມີໜູ້ຈາກ ສຳນັກທັດສອບທາງ
ການສຶກສາ ຜົນວິວິດການຕ່ວຈຳສອບຄວາມເປັນ “ຄົນເກົ່າ” ຂອງສຳນັກທັດສອບທາງ
ການສຶກສາ ດືອນ ກາລສອບຜູ້ຮັບໃນຮະດັບຫຼັມປະໂມນຄືກາຮືກປີທີ່ 6 ມັງມີຄືກາຮືກປີທີ່
3 ແລະ ມັງມີຄືກາຮືກປີທີ່ 6 ເພື່ອໃຫ້ການສຶກສາຮືກການຈັດການສຶກສາຂອງຫຼາດ
ໂດຍຂອບເຂດສາරະການສອບຄວບຄຸມໃນ 2 ດ້ວນຂອງຜູ້ຮັບໃນ ດືອນ**

(1) ການສອບວັດພລສັມຖົງທີ່ທາງການຮັບໃນ (General Achievement Test : GAT) ດືອນ ການສອບຜູ້ຮັບໃນໂດຍໃຫ້ແບບທັດສອບ
ວັດຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃນສາຂາວິຊາຕາມທີ່ໜ້າສູງທັງໝົດ ວັດຄວາມຮູ້
ຄວາມເຫັນໄຈເກີດກັບສາຮະດັບຄັ້ງ ແລະ ທັກະະເພີງກະບວນການ (Process Skills)
ເຊັ່ນ ທັກະະການເສວງຫາຄວາມຮູ້ ທັກະະການຄິດໄວ້ເຄຣະໜ້າ ທັກະະການ
ແກ້ປົງທາແລະ ກະບວນການຄິດອ່າງມີຈາກຄຸນຢານ ເປັນຕົ້ນ ໄມແນ່ນການທ່ອງຈາ
ຂ້ອມູລີ່ ເປັນປິລິກຍ່ອຍ ໂດຍຮ່າຍລະເອີຍດການສອບເປັນດັ່ງນີ້

❖ ຜູ້ຮັບໃນທັນປະໂມນຄືກາຮືກປີທີ່ 6 ສອບ 4 ວິຊາ ໄດ້ເກີ່ມາໄທ
ຄົນຕາສຕ່ຽວ ວິທາຍາຄາສຕ່ຽວ ແລະ ການພາວັດການ

❖ ຜູ້ຮັບໃນທັນມັງມີຄືກາຮືກປີທີ່ 3 ສອບ 5 ວິຊາ ໄດ້ເກີ່ມາໄທ
ຄົນຕາສຕ່ຽວ ລັ້ງຄມຄືກາຮືກ ວິທາຍາຄາສຕ່ຽວ ແລະ ການພາວັດການ

❖ ຜູ້ຮັບໃນທັນມັງມີຄືກາຮືກປີທີ່ 6 ສອບກັບຜູ້ຮັບໃນທຸກແຜນການຮັບໃນ
ໃນ 3 ວິຊາ ໄດ້ເກີ່ມາໄທ ການພາວັດການ ແລະ ລັ້ງຄມຄືກາຮືກສອບກັບຜູ້ຮັບໃນ
ແຍກຕາມແຜນການຮັບໃນໃນວິທາຍາຄາສຕ່ຽວກໍາຍກາພື້ນການ ເຄມື ຊົວວິທາຍາ
ພິລິກສ໌ ແລະ ຄົນຕາສຕ່ຽວ

ທັງນີ້ ກະທຽວຄືກາຮືກກາຮືກ ໂດຍສຳນັກທັດສອບທາງ
ການສຶກສາຈະເປັນຜູ້ຮັບໃນ ພົນມາແບບທັດສອບ ຮົມເຖິງກຳຫັນດເກນທີ່ການປະເມີນ
ແລະ ຮະດັບຄຸນພາກໃນການປະເມີນພລສັມຖົງທີ່ທາງການຮັບໃນຂອງຜູ້ຮັບໃນ
ໜີ້ສິ່ງເຫຼັກນີ້ລ້ວນຕ້ອງພັນກະບວນການສ່ວັງ ການພັດນາໂດຍຜູ້ກວດຄຸນວຸດີ/

ผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนการตรวจสอบค่าความยาก ความนำเข้าถือ และความเที่ยงตรงโดยวิธีทางสถิติ เพื่อนำผลที่ได้มากำหนดเกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งในแต่ละปีเบบทดสอบ และเกณฑ์การประเมินจะแตกต่างกันไป ผลการสอบบัดผลลัพธ์ทักษะทางการเรียนของผู้เรียน ช่วงระหว่างปีการศึกษา 2544 – 2549 ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยร้อยละผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา

2544-2549

วิชา/ขั้น	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ/ปีการศึกษา				
	2544	2545	2546	2547	2549
ประถมศึกษาปีที่ 3					
ภาษาไทย	52.57	51.88	*	*	*
คณิตศาสตร์	51.57	52.28	*	*	*
ประถมศึกษาปีที่ 6					
ภาษาไทย	54.35	50.63	45.26	44.23	42.74
คณิตศาสตร์	46.95	49.88	41.70	43.77	38.87
ภาษาอังกฤษ	49.56	47.40	41.14	37.34	34.51
วิทยาศาสตร์	*	*	42.14	41.60	43.71
มัธยมศึกษาปีที่ 3					
ภาษาไทย	46.27	46.65	53.98	38.29	43.94
คณิตศาสตร์	32.36	39.07	34.99	34.88	31.15
ภาษาอังกฤษ	38.95	45.31	37.92	32.28	30.85
วิทยาศาสตร์	*	*	38.07	37.22	39.34
สังคมศึกษา	*	*	49.33	42.44	41.69
มัธยมศึกษาปีที่ 6					
ภาษาไทย	*	*	44.49	49.25	*
คณิตศาสตร์	*	*	33.99	35.08	*
ภาษาอังกฤษ	*	*	39.14	32.45	*

หน้า 3

ຕາມຕີ 1 (ຕ່ອ)

ວິຊາ/ຫຸ້ນ	ຄະແນນແລສີຢ້ອຍລະ/ປົກກົດ				
	2544	2545	2546	2547	2549
ສັນຄົມຕື່ກົດ	*	*	41.85	40.05	*
ວິທາຄາສົກສາກົດ	*	*	48.82	44.33	*
ເຄມື	*	*	38.65	35.56	*
ຂໍວວິທາ	*	*	36.76	42.02	*
ພື້ນຖານ	*	*	32.59	35.24	*

ໜ້າຍເຫດ : - ການປະເມີນຜົນສັນຄົມທີ່ທາງການເຮືອນອອງຜູ້ເຮັດວຽກເປັນການປະເມີນຕາມເນື້ອທາ
ສາຮະໜັກສູງ ພ.ສ.2521 (ฉบັບປະຈຸບປະງຸງ ພ.ສ.2533)
- ດັ່ງແລ້ວປົກກົດ 2546 ສອບນັກເຮັດວຽກທຸກຄຸນຈາກທຸກສັງກັດ ປົກກົດ 2547
ປະເມີນຜົນສັນຄົມທີ່ນັກເຮັດວຽກດ້ວຍການສຸ່ມກຸມມຸ່ມຕ້ວອ່າງນັກເຮັດວຽກຈາກນັກເຮັດວຽກທຸກ
ເຂດພື້ນທີ່ການສຶກສາທ່ານປະເທດ
- ປົກກົດ 2548 ໂີ່ໄດ້ດຳເນີນການປະມວລຜົມພາພຽງ
* ໄນມີການທົດສອນໃນປັ້ນນັ້ນ

ທີ່ມາ : ຮາຍງານການປະເມີນຜົນສັນຄົມທີ່ນັກເຮັດວຽກ ຮະດັບປົກກົດຂັ້ນພື້ນຖານ ປົກກົດ 2547, ສຳນັກ
ທົດສອບທາງການສຶກສາ, ສຳນັກງານຄະນະກຽມການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ກະທຽວງົດກົດກົດ.

ຈາກຕາມຕີ 1 ພບວ່າ ຜູ້ເຮັດວຽກຮະດັບຂັ້ນປະໂຄມປີທີ່ 3 ຊົວປີ
ການສຶກສາ 2544 – 2545 ມີຄະແນນຜົນສັນຄົມທີ່ທາງການເຮືອນແລ້ວຢ່າງວິທາ
ກາງໄທ ແລະຄຄົມຄາສົກສາທີ່ໄກລ້າເຄີຍກັນແລະຄະແນນແລ້ວຢ່າງທີ່ 2 ຮາຍງານ
ສູງເກີນກວ່າວ້ອຍລະ 50 ໃນຂະນະທີ່ຄະແນນແລ້ວຢ່າງໃນ 2 ວິຊານີ້ຂອງຜູ້ເຮັດວຽກຮະດັບ
ຂັ້ນປະໂຄມສຶກສາປີທີ່ 6 ມີແນວໂນ້ມເລດລອດຍ່າງດ້ວຍເນື່ອງຕົດຕັ້ງ 5 ປົກກົດ
ຮ່ວມເຖິງຄະແນນແລ້ວຢ່າງວິທາກາງອັກຖຸແລະວິທາຄາສົກສາທີ່ໄດ້ດຳລົງດ້ວຍ ແມ່ວ່າ
ໃນປົກກົດ 2549 ຈະເພີ້ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍກົດຕາມ ໂດຍຄະແນນແລ້ວຢ່າງອັນຜູ້ເຮັດວຽກ
ຮະດັບຂັ້ນປະໂຄມສຶກສາປີທີ່ 6 ໃນເກືອບທຸກວິທາມີຄະແນນແລ້ວຢ່າງທີ່ຕໍ່ກວ່າວ້ອຍລະ
50 ມີເພີ້ງວິທາກາງໄທໃນປົກກົດ 2544 ແລະ 2545 ທີ່ມີຄະແນນ
ແລ້ວຢ່າງວິທາກາງໄທໃນປົກກົດ 2544 ແລະ 2545 ທີ່ມີຄະແນນ

สำหรับคะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตลอดช่วง 5 ปีการศึกษาในแนวโน้มลดลง ในเรื่องทุกรายวิชา คือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา มีเพียงวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่สูงกว่าวิชาอื่น และสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ในปีการศึกษา 2546 คือเท่ากับ 53.98

นอกจากนี้แล้ว คะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วง 2 ปีการศึกษาที่ได้เริ่มดำเนินการสอบโดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยใน 5 วิชาไม่แนวโน้มสูงขึ้น คือ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ชีววิทยา และฟิสิกส์ แต่อย่างไรก็ตาม แนวโน้มคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นก็ไม่สูงเกินกว่าร้อยละ 50 และวิชาภาษาไทยก็เป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาอื่นเข้มเดียว กับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับคะแนนเฉลี่ยวิชาอื่น ได้แก่ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา ที่มีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยลดลง โดยวิชาที่มีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยลดลงมากที่สุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

(2) การสอบวัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test : SAT) เป็นการสอบผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเป็นเครื่องมือวัดความสามารถที่ได้รับการพัฒนาแล้วของผู้เรียนซึ่งเป็นผลในภาพรวมที่ได้จากการประมวลการสั่งสม และการสั่งเคราะห์ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในและนอกห้องเรียนโดยความถนัดทางการเรียนที่วัดจากผู้เรียนมี 3 องค์ประกอบหลัก คือ ความสามารถทางภาษา ความสามารถทางการคิดคำนวณ ความสามารถเชิงวิเคราะห์ โดยการสอบความถนัดทางการเรียนจะสอบเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญทุกแผนการเรียน

**ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยร้อยละความถนัดทางการเรียนของผู้เรียน
ห้องเรียนมีคีกษาปีที่ 6 จำแนกตามปีการศึกษา 2544-2546**

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ปีการศึกษา			
	2544	2545	2546	2547
ความถนัดทางการเรียน	38.66	39.90	39.33	42.39
ความสามารถทางภาษา	38.69	39.19	40.73	39.96
ความสามารถทางการคิดคำนวณ	41.68	38.03	38.85	41.63
ความสามารถใช้เวลา	39.59	42.89	38.26	46.12

ที่มา : <http://www.moe.go.th>

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้ม
ความสามารถทางภาษาดีขึ้นในช่วง 4 ปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยคะแนน
เฉลี่ยลดลงเพียงเล็กน้อยในปีการศึกษา 2547 คือลดลงจากปีการศึกษา 2546
เท่ากับ 0.77 ส่วนความสามารถทางการคิดคำนวณมีแนวโน้มลดลงอย่าง
ต่อเนื่องในช่วงปีการศึกษา 2544-2546 แต่มีการปรับตัวดีขึ้นในปี
การศึกษา 2547 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.63 สูงขึ้นจากปีการศึกษา
2546 ถึง 2.78 สำหรับความสามารถใช้เวลา

ที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละในปีการศึกษา 2544 - 2547 มีค่าเท่ากับ
39.59 42.89 38.26 และ 46.12 ตามลำดับ ในภาพรวมแล้ว
คะแนนเฉลี่ยร้อยละความถนัดทางการเรียนของผู้เรียนในชั้นนี้มี
แนวโน้มดีขึ้น คือ เท่ากับ 38.66 39.90 39.33 และ 42.39 ตามลำดับ
ตลอดปีการศึกษา 2544-2547 แต่อย่างไรก็ตาม ค่าคะแนนเฉลี่ย
ร้อยละของทุกปีที่กล่าวถึงยังคงต่ำกว่าร้อยละ 50

กล่าวโดยสรุปผลการสอบของความเป็น “คนเก่ง” ของผู้เรียน
ใน 2 ด้าน คือการสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียน และการสอบวัดความถนัด
ทางการเรียน ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนเกือบทุกรายตัวที่นี่

มีค่าคะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทยสูงกว่าวิชาอื่น และเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ในขณะที่ค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องเร่งปรับปรุงในผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาที่ต้องเร่งปรับปรุง คือ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เช่นเดียวกับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องเร่งปรับปรุงคือ วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์รายภาคชีวภาพ และเคมี สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยความถนัดทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวม ความสามารถในการคิดวิเคราะห์มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเมื่อเทียบกับความสามารถอื่น แต่ก็ยังคงต่ำกวาร้อยละ 50

บทที่ 3

ผลการประเมินคุณภาพรายงานการสถานศึกษา โดยสำนักงาน

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. ซึ่งเป็นประเมินสถานศึกษาในทุกลังกัด ทั้งนี้ สมศ.ได้กำหนดมาตรฐานเพื่อการประเมินสถานศึกษาด้วยการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ 14 มาตรฐาน เป็น (1) มาตรฐานด้านผู้เรียน 7 มาตรฐาน (2) มาตรฐานด้านครุ มี 2 มาตรฐาน และ (3) มาตรฐานด้านผู้บริหาร 5 มาตรฐาน ในที่นี้ขออนุญาต ไปที่คุณภาพแท้ ซึ่งก็คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน รายละเอียดมีดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิด สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดได้透彻 มอง แล้วมีวิถีทางทัศน์

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้ เลเวทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงความรู้ด้วย ตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ມາດຽວ້ານທີ 9 ຜູ້ເຮືອນມີທັກະນະໃນການກຳທຳການ ຮັກການກຳທຳການ
ສາມາດກຳທຳການຮ່ວມກັບຜູ້ອັນໄດ້ ແລະມີຈົດຕົວທີ່ຕື່ອງອາຊີ່ພຸດຊີຕ

ມາດຽວ້ານທີ 10 ຜູ້ເຮືອນມີນິສັຍ ລຸ່ງກາພກາຍ ແລະລຸ່ງກາພຈິຕທີ່ດີ

ມາດຽວ້ານທີ 12 ຜູ້ເຮືອນມີສຸນກີຍກາພແລະລັກຄະນະນີ້ຍັດຕົກປະ

ດົນຕົວ ກີ່ພໍາ

ກຳລັງໄດ້ວ່າ ມາດຽວ້ານທີ່ເກີ່ວຂ່ອງກັບຄຸນກາພູ້ເຮືອນໃນດ້ານ “ຄນແກ່ງ”
គີ່ມາດຽວ້ານທີ 4 5 ແລະ 6 ໂດຍຕັບປຶ້ງຂີ້ໃນແຕ່ລະມາດຽວ້ານ
ທີ່ສະຫຼອນແລະກຳທຳໃຫ້ການຄົງຄຸນກາພູ້ເຮືອນດ້ານຜລສັມຖົງທີ່ທາງການເຮືອນ
ຂອງ ສມຄ. ພິຈາລະນາຈາກອງປະປະກອບດັ່ງນີ້

ມາດຽວ້ານທີ 4 ພິຈາລະນາຈາກ 3 ຕັບປຶ້ງຂີ້

- ❖ ຜູ້ເຮືອນມີທັກະນະການຄົດວິມຄຣາກ໌ ອິດລັງຄຣາກ໌ ສູ່ປະວັດຄົດ
ອ່ອຍ່າງປິ່ນຮະບບ ແລະມີການຄົດແບບອົງຄ່ວາມ
- ❖ ຜູ້ເຮືອນມີທັກະນະການຄົດວິມມີກາວແນບານ ແລະຄົດໄວ້ວ່ອງ
- ❖ ຜູ້ເຮືອນມີທັກະນະການຄົດວິມສ້າງສ່າງຮຽນ ແລະຈິນດາການ

ມາດຽວ້ານທີ 5 ພິຈາລະນາຈາກຕັບປຶ້ງຂີ້ຄະແນນແລ້ວຢັດກາວທດສອບ
ຮວບຍອດຮະດັບໜາດີ ໃນຮະດັບດີ (ຄ້າໄໝມີຜລຮະດັບໜາດີໃຫ້ຢັດກາວທດສອບ
ຮະດັບເຂົ້າພື້ນທີ່ ທີ່ກີ່ອືບເກມເຮືອນຮະດັບສຖານຄືກຳຂາຕາມລຳດັບ) ໃນ 8
ກຸລຸມສາຮະໃນຮະດັບໜັ້ນປະຄມຄືກຳຂາປີທີ 3 ແລະມ້ອຍມຄືກຳຂາປີທີ 6
ມ້ອຍມຄືກຳປີທີ 3 ແລະມ້ອຍມຄືກຳປີທີ 6 ໄດ້ແກ່

- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ການພາກາໄທ
- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ຄົມຄົມຕາສຕ່ວ
- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ວິວິທາຄາສຕ່ວ
- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ລັ້ງຄມຄືກຳ ດາວໂຫຼນອຮຽມ
- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ລັ້ງຄມຄືກຳ ແລະພລຄືກຳ
- ❖ ກຸລຸມສາຮະການເຮືອນຮູ່ຄືລປະ

- ❖ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
  - ❖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- มาตรฐานที่ 6 พิจารณาจาก 3 ตัวบ่งชี้
- ❖ ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สนใจแล้วห้าความรู้จากแหล่งต่างๆ รอบตัว
  - ❖ ผู้เรียนฝรั่ง ฝรี่ เรียน สนูกับการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
  - ❖ ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุด ใช้แหล่งเรียนรู้

บทที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดี : มาตรฐานด้านผู้เรียน (มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานที่ 5 และมาตรฐานที่ 6) จากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบแรก (พ.ศ.2544-2548) จำแนกตามสังกัด/ภูมิภาค

สังกัด สถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐาน ระดับดี: มาตรฐานด้านผู้เรียน			ได้/ไม่ได้ มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด		
		มาตรฐาน ที่ 4	มาตรฐาน ที่ 5	มาตรฐาน ที่ 6	มาตรฐาน ที่ 4	มาตรฐาน ที่ 5	มาตรฐาน ที่ 6
*สังกัด							
สพฐ.	26,584	9.4	10.7	23.2	✗	✗	✗
สช.	2,116	17.5	14.9	24.8	✗	✗	✗
ทองถิ่น	881	25.9	25.6	51.3	✗	✗	✗
กอพพอคสสภ	269	3.7	1.9	14.5	✗	✗	✗
ดชด.	131	3.1	4.6	9.2	✗	✗	✗
สาธิตฯ	29	58.6	31.0	48.3	✓	✗	✓
รวม	30,010	10.4	11.4	24.0			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สังกัด สถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐาน ระดับดี: มาตรฐานด้านผู้เรียน			ได้/ไม่ได้ มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด		
		มาตรฐาน ที่ 4	มาตรฐาน ที่ 5	มาตรฐาน ที่ 6	มาตรฐาน ที่ 4	มาตรฐาน ที่ 5	มาตรฐาน ที่ 6
* ภูมิภาค							
กลาง	1,722	13.9	14.8	32.9	-	-	-
ตะวันออก	4,473	17.3	16.9	35.2	-	-	-
ตะวันออก เฉียงเหนือ	11,499	8.2	12.1	20.8	-	-	-
เหนือ	6,565	8.1	8.6	21.7	-	-	-
ใต้	4,249	9.9	6.6	18.0	-	-	-
ตะวันตก	1,502	14.1	11.7	32.3	-	-	-
รวม	30,010	10.4	11.4	24.0			

ที่มา: <http://www.onesqa.ro.th>

หมายเหตุ มาตรฐานที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิด สร้างสรรค์ คิดได้คร่าวง และมีรับสั่งทั้งคู่ มาตรฐานที่ 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับหลักสูตร มาตรฐานที่ 6 หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการตรวจสอบความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และ พัฒนาตนอย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 3 มาตรฐานด้านผู้เรียนของ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับผลลัมภ์ทางการเรียน คือ มาตรฐานที่ 4 5 และ 6 พบว่า ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกสังกัด ยังคงไม่ได้มาตรฐานตามที่ สมศ. ตั้งไว้ มีเพียง สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนสาธิตฯ จำนวน 29 แห่ง จากจำนวน สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานทั้งหมด 30,010 แห่ง ที่ผ่านมาตรฐานที่ 4 และ 6 ของ สมศ. ซึ่งหากพิจารณาภาพรวม ร้อยละของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดี : มาตรฐานด้านผู้เรียน พบ乖 ควรจะลดผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดีเท่ากับ 10.4 11.4 และ 24.0 ในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายลักษณะ พบร้า สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนสาธิตฯ มีค่าร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดีในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 สูงกว่าลักษณะอื่นๆ คือ เท่ากับ 58.6 31.0 และ 48.3 ตามลำดับ ($n=29$) ในขณะเดียวกัน เมื่อจำแนกตามภูมิภาค พบร้า ภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีค่าร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินมาตรฐานระดับดีในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 คือ เท่ากับ 17.3 16.9 35.2 ($n=4,473$) ซึ่งสูงกว่าภาคอื่นๆ

นอกจากนี้ จากการติดตามผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สอง จำนวน 902 แห่ง ระหว่างปีการศึกษา 2549–2550 โดยเป็นสถานศึกษาในลักษณะ สพฐ. จำนวน 644 แห่ง (ข้อมูล ณ 5 กุมภาพันธ์ 2550) พบร้า มาตรฐานเกี่ยวกับ “ความเก่ง” ที่อยู่ในระดับดี คือ มาตรฐานที่ 6 ล้วนมาตรฐานที่ 4 และ 5 อยู่ในระดับพอใช้

บทที่ ๓

ค่าเฉลี่ยของไอดีคิว กระทรวงสาธารณสุข โดยสถาบันวิจัยสาธารณสุขไทย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ และสำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข ได้ทำการสำรวจสุขภาพประชาชนไทย พ.ศ. 2539–2540 ด้วยการทดสอบไอดีคิว (IQ) หรือ “คนเก่ง” ของเด็กวัยเรียนจำนวนประมาณ 4,000 คน ผ่านแบบทดสอบคัดกรองไอดีคิว ชนิดไม่ใช้ภาษา พบร้า ค่าเฉลี่ยไอดีคิวของเด็กวัยเรียนมีค่าเท่ากับ 91.9 ซึ่งมาตรฐานที่ควรเป็นมีค่าเท่ากับ 100 และจากการนิวัติพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยในปี พ.ศ. 2544 ใช้แบบทดสอบ ไอดีคิว (IQ) ชนิดไม่ใช้ภาษาที่มีชื่อว่า Test Of Non-verbal Intelligence : TONI ซึ่งพัฒนาและปรับปรุงมาจาก การสำรวจสุขภาพประชาชนไทยเมื่อปี พ.ศ. 2539–2540 พบร้า เด็กวัยเรียนในกลุ่มอายุ 6–12 ปี จำนวน

3,135 คน ຮ້ອຍລະ 29.7 ມີໄອຄົວອູ່ໃນເກມທີປົກຕິ ຮ້ອຍລະ 59.9 ມີໄອຄົວອູ່ໃນເກມທີໆຄືອນຂ້າງທຳຄ່າແລ້ວໝາຍຂອງໄອຄົວເຕີກວ້າຍເຮືອນທີ່ກໍມາດເຫຼົກກັບ 88.1 ຈຶ່ງກລ່າວໄດ້ວ່າເຕີກໃນວ້າຍເຮືອນມີແນວໂນມໄອຄົວດັ່ງ

ຈາກຜົນກາວຈີ້ຍັດັ່ງກລ່າງພບວ່າ ກາງອົບຮມເລື່ອງຫຼູ້ສົ່ງເລົວມພັນນາການດ້ານສົດປັບປຸງຢາມືນ້ອຍ ພ່ອແມ່ ແລະຜູ້ເລື້ອງດູເຕີກຈະມຸ່ງເນັ້ນການເລື່ອງກາຍນອກເປັນຫລັກ ໂດຍຍກເຮືອກເຮືອນຮູ້ໃຫ້ໜ້ອຍກັບຄູ່ ແລະໂຮງເຮືອນປະກອບກັບປໍຈຸບັນເຕີກວ້າຍເຮືອນ ແລະເຕີກວ້າຍຄຸ່ນສ່ວນໃຫຍ້ໃຫ້ເລາວ່າງໃນກາຽດໂທຣທັກນີ້ເພື່ອຄວາມບັນເທິງມາກກວ່າການແສວງຫາຄວາມມູ້ໆ ຜື້ກ່ອໃຫ້ເກີດຜລເສີຍໃນດ້ານໄໝປະເທົ່າງສມອງແລະປັບປຸງ ທຳໃຫ້ສມອງໃຫ້ໜ້າ ໄມກ່ອໃຫ້ເກີດກາເຮືອນຮູ້ໃດໆ

ຂໍ້ມູນສັນການກາຮົນຮະດັບສົດປັບປຸງຢາເຕີກໄທແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຮ້ອຍລະ 62.9 ຂອງເຕີກອາຍຸ 6-13 ປີມີຮະດັບສົດປັບປຸງຢາຄ່ອນຂ້າງທຳ ມີເພີຍງ້ອຍລະ 28.7 ຂອງເຕີກໜ່ວຍອາຍຸເດືອກກັນມີຮະດັບສົດປັບປຸງຢາປົກຕິ ລຳກັບໃນກົມ່າເຕີກອາຍຸ 13-18 ປີ ຮ້ອຍລະ 58.7 ມີຮະດັບສົດປັບປຸງຢາຄ່ອນຂ້າງທຳ ເຊັ່ນເຕີກໜ່ວຍກັນມີເພີຍງ້ອຍລະ 27.2 ຂອງເຕີກໜ່ວຍອາຍຸເດືອກກັນ ມີຮະດັບສົດປັບປຸງຢາປົກຕິ (ສຕາບນຽາຂານຸ້າ ກະທຽວສາຮາຣັນສຸ, 2544.)
ຮາຍລະເອີຍດັ່ງຕາງໆທີ່ 4

ตารางที่ 4 แสดงสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กไทย

ระดับสติปัญญา	อายุ 6 – 13 ปี	อายุ 13 – 18 ปี
	(%)	(%)
ต่ำกว่าปกติ	4.6	7.5
ค่อนข้างต่ำ	62.9	58.7
ปกติ	28.7	27.2
ค่อนข้างสูง	3.3	6.1
สูงกว่าปกติ	0.5	0.5
	100	100

บทที่ 3

ที่มา: กระทรวงสาธารณสุข สถาบันราชานุกูล, ลัตตา เหมาะสุวรรณ และคณะ, 2544.

<http://www.iqeekdekthai.com/stat/stat01.html>

ผลการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า การตรวจสอบความเป็น “คนเก่ง” ของผู้เรียนโดยหน่วยงานต่างๆ จะพบว่า คุณภาพ ของเด็กไทยในด้านนี้ยังไม่เบ่งเกร็งมากนัก แต่ก็ยังมีเด็กอีกกลุ่ม ที่มีความสามารถเบ่งทางด้านวิชาการสามารถเทียบเคียงได้ในระดับนานาชาติ

การแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ เป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพ เที่ยวะการของเด็กไทยในระดับนานาชาติ ซึ่งการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ก็ได้จากแนวคิดของกลุ่มนักวิชาการกลุ่มหนึ่งที่เขื่องว่า ทุกประเทศยอมรับมาตรฐาน ผู้มีอัจฉริยะทางปัญญาอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นทรัพยากรบุคคลที่มี ความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ หากจัดให้เยาวชนเหล่านี้มาแข่งขัน กันในด้านวิชาการ ก็น่าจะเป็นการพัฒนาความสามารถพิเศษทางปัญญาของ เยาวชน อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว จากแนวคิด ดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2502 ประเทศไทยได้รับการรับรองสังคมนิยมโรมาเนีย จึงได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิกขึ้นเป็นครั้งแรก

ຈາກຈຸດເຮີມຕົ້ນນີ້ເອງທໍາໃຫ້ນາປະເທດເຫັນຄຸນຄ່າແລະ
ປະໂຍ່ນຂອງການຈັດການແຂ່ງຂັນນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດສັ່ງເຍວາຂນຂອງຕາມເຂົ້າຮ່ວມກາລ
ແຂ່ງຂັນເພີ່ມມາກື່ນທຸກປີ ແລະ ໄດ້ມີການ ແຂ່ງວິທີກາຣຕົກງານ ເພີ່ມຂັນ ອື່ນ ພິສີກົດ
ເຮີມໃນປີ พ.ສ. 2510 ເຄມື ເສີມໃນປີ พ.ສ. 2512 ວິທະກາກຄອມພິວເຕອ່ງ
ເຮີມໃນປີ พ.ສ. 2532 ແລະ ຂໍວິທະກາເສີມໃນປີ พ.ສ. 2533 ແລະ ດາວກະສົງ
ເຮີມໃນປີ พ.ສ. 2540 ຕາມລຳດັບ

International Mathematical and Science Olympiad (IMO) ເປັນອົງກວດກັ້ນໃນການປະສານແລະ ຈັດການແຂ່ງຂັນໂລລິມປົກວິທີກາຣ ບັນລຸ້ນ
ປະກອບດ້ວຍສາມາຊີກ 89 ປະເທດ ທີ່ຈະມີການຈັດການແຂ່ງຂັນທຸກໆ ປີ
ໜຸ່ມເວີຍເກັນໄປເປົ້າທຸກປະເທດສາມາຊີກ ສໍາຮັບປະເທດໄທຢ່າດສັ່ງເຍວາຂນ
ໄປຮ່ວມແຂ່ງຂັນໂລລິມປົກວິທີກາຣ ທີ່ຜົດການແຂ່ງຂັນນັບວ່າເປັນດັ່ງນີ້ ດະວັດຮັບ
ນານາໝາດທີ່ສະຫຼຸບສົນຄວາມສາມາດຂອງເຍວາຂນໄທຢູ່ໃນເວົ້າສາກລໂລກ
ແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຍັງມີກຸລຸ່ມເຍວາຂນໄທຢູ່ທີ່ມີຄວາມເປັນອັຈນຮີຍະທາງດ້ານ
ຄณິຕຄາສຕ່ຽນ ແລະ ວິທະກາຄາສຕ່ຽນຢູ່ຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍການແຂ່ງຂັນ
ໂລລິມປົກວິທີກາຣຈະກຳການແຂ່ງຂັນໃນ 5 ວິທະກັດ ໄດ້ເກີ່ມ ຄົນຕຄາສຕ່ຽນ ເຄມື
ພິສີກົດ ຂໍວິທະກາ ແລະ ວິທະກາກຄອມພິວເຕອ່ງ (informatics ທີ່ອ
computer science) ພົນການຂອງເຍວາຂນໄທທີ່ເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນແລະ ໄດ້ຮັບ
ເທິ່ງງົງຮາງວັດ ໃນຂ່າງຮະຫວາງປີ 2544- 2549 ສຽງໄດ້ດັ່ງນີ້

ตารางที่ 5 สรุปเหรียญรางวัลรวมการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการของเยาวชนไทย ระหว่างปี 2544-2550

ปี	คณิตศาสตร์	เคมี	ฟิสิกส์	ชีววิทยา	วิทยาการ คอมพิวเตอร์	รวม
2544	4	4	1	4	4	17
2545	4	4	4	4	3	19
2546	5	4	2	4	4	19
2547	4	4	5	4	4	21
2548	6	4	5	4	4	23
2549	6	4	5	4	3	22
2550	6	4	5	4	4	18

ที่มา: <http://www.ipst.ac.th/olympic>

ในช่วงระหว่างปี 2544-2550 เยาวชนไทยได้เหรียญรางวัลรวมในการเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการจำนวน 17 19 19 21 23 22 และ 18 เหรียญตามลำดับ จากผลการแข่งขันดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ความสามารถของเยาวชนไทยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกวิชา โดยวิชาที่เยาวชนไทยสามารถคว้าเหรียญรางวัลรวมได้เพิ่มขึ้นในปี 2548-2549 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา คือ คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ นอกจากนี้วิชาชีววิทยายouth สามารถคว้ารางวัลเหรียญทองได้ทุกปีในตลอดช่วง 7 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี 2549 เยาวชนไทยสามารถคว้ารางวัลเหรียญทองได้ทุกปีในตลอดช่วง 7 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี 2549 เยาวชนไทยสามารถคว้ารางวัลเหรียญทองค่ำแข็งอันดับ 1 ของโลกในวิชาชีววิทยา ซึ่งเป็นการแข่งขันรวมกับเยาวชน 185 คนจากประเทศสมาชิก 48 ประเทศ (ตารางที่ 5 และตารางภาคผนวกที่ 1)

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาถึงผลงานการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียด้วยกันในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2547-

บทที่ 3

2549) ພບວ່າ ເພວ່ານຈາກປະເທດຈືນໄດ້ຮັບເຫຊຍຄູງຮ່າງວ້ລຮ່ວມສູງສຸດ ເນື່ອເຖິງບັກເພວ່ານຈາກປະເທດຄູ່ປຸ່ນ ແກ້ໄລໃຕ້ ສິນໂປ່ຣ໌ ມາເລເຊີຍ ແລະ ເວີຍຕ່າມ ກລ່າວຄືອ ໃນປີ 2547 ຈືນ ຄູ່ປຸ່ນ ແກ້ໄລໃຕ້ ສິນໂປ່ຣ໌ ມາເລເຊີຍ ແລະ ເວີຍຕ່າມ ໄດ້ເຫຊຍຄູງຮ່າງວ້ລຮ່ວມ 23 10 22 19 1 ແລະ 19 ເຫຊຍຄູງ ປີ 2548 ຈຳນວນ 19 12 23 20 1 ແລະ 22 ເຫຊຍຄູງ ປີ 2549 ຈຳນວນ 19 17 18 18 5 ແລະ 18 ເຫຊຍຄູງຕາມລຳດັບ ສໍາຮັບປະເທດໄທຢູ່ຈຳນວນເຫຊຍຄູງຮ່າງວ້ລຮ່ວມໃນໜ່າງຕັ້ງກລ່າວ ກົມຈຳນວນ ໄກລໍເຄີຍກັບປະເທດໃນກຸມົມການນີ້ເຂັ້ນເຕີວກັນ ຄືອ ປີ 2547–2549 ຈຳນວນ 21 23 ແລະ 22 ເຫຊຍຄູງຕາມລຳດັບ

**ตารางที่ 6 สรุปເຫຊຍຄູງຮ່າງວ້ລຮ່ວມການແບ່ງຂັນໂຄລິມປົວຫາກາຮຸອງເພວ່ານ
ໃນກຸມົມກາເອເຊີຍ ຮະຫວ່າງປີ 2547–2549**

ວິชา	ຈືນ	ຄູ່ປຸ່ນ	ແກ້ໄລໃຕ້	ສິນໂປ່ຣ໌	ມາເລເຊີຍ	ເວີຍຕ່າມ	ໄທຢູ່
ປີ 2547							
ຄນືດຄາສຕຽງ	6	6	6	6	1	6	4
ເຄມື	4	4	4	4	–	4	4
ຟືສິກສ	5	–	5	3	–	5	5
ໝວວິທາຍາ	4	–	4	4	–	–	4
ວິທາຍາກາຮຸອນພົວເຕອຮ	4	–	3	2	–	4	4
ຮວມ	23	10	22	19	1	19	21
ປີ 2548							
ຄນືດຄາສຕຽງ	6	6	6	6	–	6	6
ເຄມື	–	4	4	4	–	4	4
ຟືສິກສ	5	–	5	5	1	4	5
ໝວວິທາຍາ	4	2	4	4	–	4	4
ວິທາຍາກາຮຸອນພົວເຕອຮ	4	–	4	1	–	4	4
ຮວມ	19	12	23	20	1	22	23

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

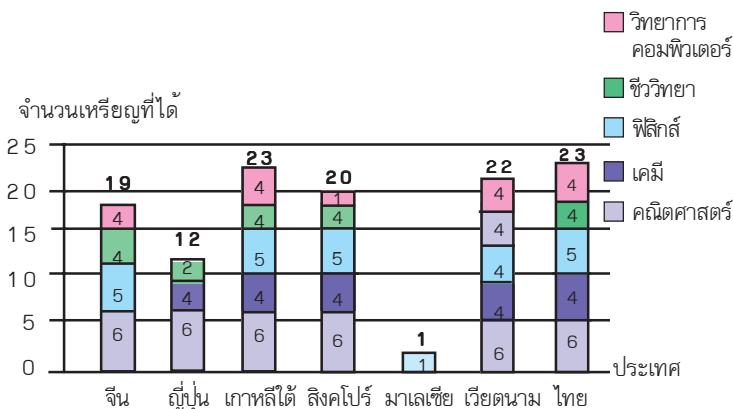
วิชา	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลีใต้	สิงคโปร์	มาเลเซีย	เวียดนาม	ไทย
ปี 2549							
คณิตศาสตร์	6	6	6	6	1	6	6
เคมี	4	4	3	4	3	4	4
ฟิสิกส์	5	4	5	5	1	4	5
ชีววิทยา	4	3	4	4	-	4	4
วิทยาการคอมพิวเตอร์	*	*	*	*	*	*	3
รวม	19	17	18	18	5	18	22

บทที่ ๓

หมายเหตุ : ขณะรายงานยังไม่ได้เผยแพร่ผลการแข่งขันอย่างเป็นทางการ
สำหรับประเทศไทยเป็นผลการแข่งขันอย่างไม่เป็นทางการ

เมื่อพิจารณาจากแผนภาพที่ 1 สรุปเหรียญรางวัลรวมการแข่งขัน
โอลิมปิกวิชาการของเยาวชน ในภูมิภาคเอเชียในปี 2548 จะเห็นว่า
ประเทศไทยจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และไทย
ได้เหรียญรางวัลรวม 19 12 23 20 1 22 และ 23 เหรียญรางวัล
ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสามารถในการแข่งขันบนเวทีสากลโลกของ
ผู้แทนเยาวชนไทยที่เข้าร่วมแข่งขันทั้งเด็กและเยาวชนของประเทศไทยใน
ภูมิภาคนี้ เท่านั้นได้จาก เหรียญรางวัลรวม ในวิชาคณิตศาสตร์ของทุกประเทศ
ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย ได้เท่ากันทุกประเทศ
คือ 6 เหรียญ เช่นเดียวกับเหรียญรางวัลการแข่งขันวิชาเคมี ชีววิทยา
และวิทยาการคอมพิวเตอร์ ประเทศไทยญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เวียดนาม
และไทยได้ 4 เหรียญเท่ากัน มีเพียงประเทศไทยญี่ปุ่นเท่านั้นที่ได้ 2 เหรียญ
รางวัลในวิชาชีววิทยา และประเทศไทยสิงคโปร์ที่ได้ 1 เหรียญรางวัล ในวิชา
วิทยาการคอมพิวเตอร์ สำหรับวิชาฟิสิกส์ญี่ปุ่นแทนเยาวชนจากประเทศไทยจีน
เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และไทย สามารถค่าว่าเหรียญรางวัลรวมมาได้เท่ากัน
คือ 5 เหรียญ

ແຜນກາພທ່ 1 ສຽງເຫຼືອຄູ່ງວ່າລວມການແບ່ງຂັ້ນໂຄລິມປົກວິກາກຂອງ ເຢາວັນໃນກຸມີກາຄເອເຊຍ ປີ 2548

ແຕ່ວ່າງໄວ້ຕາມ ເນື່ອພິການພາລານການແບ່ງຂັ້ນໂຄລິມປົກວິກາກຂອງປະເທດຕ່າງໆ ໃນກຸມີກາຄເອເຊຍດ້ວຍກັນໃນໜັງ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ (ປີ 2547 – 2549) ຕາມປະເທດເຫຼືອຄູ່ງວ່າລ ພບວ່າ ວິຊາຄົມຕຄາສຕ່ວ ເຢາວັນຈິນສາມາດ ຄວາງວ່າລເຫຼືອຄູ່ງທອງໄດ້ສິ້ນ 6 ເໜີຍຸ່ນທອງໃນປີ 2547 ແລະ ປີ 2549 ສ່ວນໃນ ປີ 2548 ໄດ້ເຫຼືອຄູ່ງທອງ ແລະເຫຼືອຄູ່ງເສີນ ຈຳນວນ 5 ແລະ 1 ເໜີຍຸ່ນ ຕາມລຳດັບ ນອກຈາກນີ້ ເຢາວັນເກາຫລີໄດ້ມີຄວາມສາມາດໃນການຄວ້າເຫຼືອຄູ່ງທອງໄດ້ໃນທຸກວິກາຕລອດຮະຍະເວລາ 3 ປີເຊັ່ນກັນ ຖື້ນແມ່ວ່າຈຳນວນເໜີຍຸ່ນທອງທີ່ໄດ້ຈະ ໄນສູງເຖິງເທົກກັບເຢາວັນຈິນ ເຢາວັນເວີຍຕານາມແຕ່ນັບວ່າເປັນອີກປະເທດທີ່ໃນກຸມີກາຄເອເຊຍທີ່ມີຄວາມສາມາດ ດ້ວຍວິທະກາກ ດັ່ງຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນປີ 2549 ເຢາວັນເວີຍຕານາມສາມາດຄວ້າຮ່າງວ່າລເຫຼືອຄູ່ງທອງ 2 ເໜີຍຸ່ນໃນວິຊາຄົມຕຄາສຕ່ວ ແລະ ຄົມ

สำหรับประเทศไทยเมื่อพิจารณาประหากเรียนที่ได้รับ พบร่วมกับ
วิชาฟิลิกส์และชีววิทยาเป็นวิชาที่เยาวชนไทยประสบความสำเร็จสามารถต่อ
ร่างกายและเรียนรู้ของได้ตลอด 3 ปีที่ผ่านมา คือ ในปี 2547 – 2550 วิชาฟิลิกส์
ได้จำนวน 1 2 1 และ 1 เหรียญ วิชาชีววิทยาได้จำนวน 1 3 3 และ
2 เหรียญตามลำดับ นอกจากนี้ วิชาชีววิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นอีกวิชาหนึ่งที่
เยาวชนไทยสามารถพัฒนาเรียนรู้ของต่อเนื่อง 2 ปี ในปี 2547-2548
ได้จำนวน 1 และ 2 เหรียญตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ชัดว่า
ยังมีกลุ่มเยาวชนไทยที่มีความสามารถเป็นอันดับต้นๆ จำนวนหนึ่ง ซึ่งหากได้รับ
การพัฒนาที่ถูกต้องและต่อเนื่องแล้ว กลุ่มเยาวชนเหล่านี้จะเป็นพลังสำคัญ
ในการพัฒนาชาติต่อไป (รายละเอียดดังตารางภาคผนวกที่ 2)

บทที่ 3

1.2 คุณภาพผู้เรียนในด้านความเป็น "คนดี"

การเป็น "คนดี" เป็นอีกเป้าหมายหนึ่งที่ตั้งไว้ในการจัดการเรียนรู้ด้าน
แนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่ผ่านมา การตรวจสอบความเป็น "คนดี"
ของผู้เรียนยังไม่มีระบบการตรวจสอบที่เด่นชัด เนื่องจากเป็นลักษณะ
แตกต่างไป ไม่สามารถตัดสินใจได้โดยทันที แต่ต้องใช้เวลา
ที่เกี่ยวข้อง

**ผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม
ของผู้เรียน ในสถานศึกษาทั่วทั่วไป** (สำนักงานเขตการศึกษาสิงห์บุรี,
2549.) ที่ศึกษาครอบคลุม 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ รวมทั้งกรุงเทพมหานคร
ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น
ผลการเรียนการสอน และการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามการรายงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครุอุปการย์ ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน และผู้เรียนเอง

ພບປະສານພາພຸດຄູນອຣວມຈົງຍອຽມຂອງຜູ້ເຮືອນໃນຮະດັບປະໂຄນ ຄຶກາ
ມືຄູນອຣວມຈົງຍອຽມທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເລົງໃນ ຂັ້ນຕັບຕ້ອງ ໄດ້ແກ່ ຄວາມເຊື່ອສັດຍ
ກາຮປະຫຍັດແລະອດອອມ ກາຮມີສົມມາຄາຮວະ ຄວາມມີຮະບີຍບວນຍ
ກາຮປົງປັດຕິນດາມຫລັກຫົວໆຄໍາສອນທາງຄາສນາ ແລະຄວາມຮັບຜິດຂອບ
ສ່ວນຜູ້ເຮືອນໃນຮະດັບປະໂຄນຄຶກາທີ່ມີສຳຄັນຄຶກາຕັ້ງອູ່ ນອກເມືອງ
ມືຄູນອຣວມຈົງຍອຽມດ້ານຄວາມເຊື່ອສັດຍ ຄວາມມີຮະບີຍບວນຍ ສົມມາຄາຮວະ
ກາຮປົງປັດຕິນດາມຫລັກຫົວໆຄໍາສອນທາງຄາສນາເປັນຍັ້ນຕັບຕ້ອງ ທີ່ຄ້າຍຄົງກັນ
ແລະຢັ້ງມີຄູນອຣວມຈົງຍອຽມຮ່ວມອື່ນຫລາຍປະກາຮທີ່ໜັດເຈັນເຊັ່ນກັນ
ຄື່ອງ ກາຮເລື່ອສະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ ແລະກາຮມີມາຮຍາຫແບ່ນໄທ

ສໍາໜັກຄູນອຣວມຈົງຍອຽມທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເລົງໃນຜູ້ເຮືອນຮະດັບ
ມັຮຍມຄຶກາທີ່ມີສຳຄັນຄຶກາຕັ້ງອູ່ໃນເມືອງ ຄື່ອງ ຄວາມມີວິນຍ ຄວາມມີສົມມາ
ຄາຮວະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ ຄວາມຂົ້ນໜັ້ນເພີ່ຍ ຄວາມເລື່ອສະແລະຮັກໝໍ
ລື່ງແວດລ້ອມ ສ່ວນຜູ້ເຮືອນໃນສຳຄັນຄຶກາອູ່ນອກເມືອງເຖິງວ່າຄູນອຣວມ
ຈົງຍອຽມທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລົງມີຄວາມຄ້າຍຄົງກັນ ຄື່ອງ ຄວາມມີວິນຍ ກາຮມີ
ສົມມາຄາຮວະ ໃນຂະໜາດທີ່ຄູນອຣວມຂອງຜູ້ເຮືອນໃນສຳຄັນຄຶການອກເມືອງທີ່ມີ
ແຕກຕ່າງກັນຜູ້ເຮືອນໃນເມືອງ ຄື່ອງ ຄູນອຣວມຈົງຍອຽມຄວາມເຊື່ອສັດຍ ຄວາມ
ຮັບຜິດຂອບ ກາຮເຂົ້າຮ່ວມກິຈກາຮມທາງ ສາສນາ/ກາຮປົງປັດຕິນດາມຫລັກ
ຄໍາສອນທາງຄາສນາ ກາຮເລື່ອສະໜ່ວຍເຫຼືອ ສັງຄມ ແລະຄວາມມື້ນ້າໃຈ

ມາດຮູ້ານດ້ານຜູ້ເຮືອນທີ່ເກີ່ວຂອງກັບຄວາມເປັນ ‘ຄານດີ’ ຂອງຜູ້ເຮືອນ
ທີ່ ສມຄ.ກຳທັນດໄວ້ມີ 2 ມາດຮູ້ານ ຄື່ອງ ມາດຮູ້ານທີ່ 1 ຜູ້ເຮືອນມີຄູນອຣວມ
ຈົງຍອຽມ ແລະຄຳນິຍາທີ່ພິ່ງປະສົງ ແລະມາດຮູ້ານທີ່ 9 ຜູ້ເຮືອນມີກັກໝະ
ໃນກາຮທຳການ ຮັກກາຮທຳການ ສາມາຮກທຳການຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ ແລະມີເຈັດຕິ
ທີ່ດີຕ່ອອະພສຸຈົວົດ ໂດຍຕັບປົງໜີໃນແຕ່ລະມາດຮູ້ານມີຕັ້ງນີ້

มาตรฐานที่ 1 พิจารณาจาก 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- ❖ ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ
- ❖ ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ สุจริต
- ❖ ผู้เรียนมีความกตัญญูต่อชาติ
- ❖ ผู้เรียนมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเทือเพื่อเพื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัว
- ❖ ผู้เรียนมีความประทัยด และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
- ❖ ผู้เรียนปฏิบัติตามเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

บทที่ 3

มาตรฐานที่ 9 พิจารณาจาก 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ❖ ผู้เรียนสามารถวางแผนทำงานตามลำดับขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ❖ ผู้เรียนรักการทำงาน สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีมได้
- ❖ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและหากความสูญเสียเกิดขึ้นกับอาชีพที่ตนสนใจ

จากตารางที่ 7 เห็นได้ว่า มาตรฐานด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับความเป็น “คนดี” ตามมาตรฐานที่ สมศ.ด.๑ ได้คือ มาตรฐานที่ 1 และ 9 สถานศึกษาที่นี้พัฒนานในทุกสิ่งกัดผ่านมาตรฐานที่ 1 คือผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เพิ่มประสิทธิภาพรวมค่าว้อยละของสถานศึกษาที่นี้พัฒนานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดีในมาตราฐานนี้ เท่ากับ 81.4 ในขณะที่ มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต ค่าว้อยละของสถานศึกษาที่นี้พัฒนานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดี โดยภาพรวมเท่ากับ 65.7

**ตารางที่ 7 แสดงรายละเอียดของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมิน
ระดับมาตรฐานระดับดี: มาตรฐานด้านผู้เรียน (มาตรฐานที่ 1
และ 9) จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ.2544-
2548) จำแนกตามสังกัด**

สังกัด สถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐาน ระดับดี : มาตรฐานด้านผู้เรียน		ได้/ไม่ได้ มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด	
		มาตรฐาน ที่ 1	มาตรฐาน ที่ 9	มาตรฐาน ที่ 1	มาตรฐาน ที่ 9
สพฐ.	26,584	82.3	66.1	✓	✗
สช.	2,116	66.0	50.5	✓	✓
ท้องถิ่น	881	85.8	80.1	✓	✓
กองพุทธศาสนา	269	90.3	51.7	✓	✗
ตชด.	131	87.8	73.3	✓	✗
สาธิตฯ	29	70.0	72.4	✓	✓
รวม	30,010	81.4	65.7		

ที่มา: <http://www.onesqa.or.th>

หมายเหตุ: มาตรฐานที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 9 หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

จากการติดตามผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา
ทั้งพื้นฐานรอบที่สอง จำนวน 902 แห่ง ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550
โดยเป็นสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. จำนวน 644 แห่ง (ข้อมูล ณ 5 กรกฎาคม
2550) พบร้า มาตรฐานที่ 1 และ 9 อยู่ในระดับดี

ผลงานวิจัยการได้รับสิทธิในการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อาจารย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งเป็นการวิจัยสำรวจระหว่างปีการศึกษา 2545-2547 โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา 108 ฉบับ ผู้บริหารสถานศึกษา 386 ฉบับ และผู้ปกครอง 2,754 ฉบับ พบร่วมกัน มีข้อมูลมีความคิดเห็นว่า การให้บริการของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีนั้นมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์มากที่สุด การมีเมตตากรุณากันและเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ และการเคารพสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น เป็นอันดับที่ลดเหลือลงมา

บทที่ ๓

ลิงหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า การเป็น “คนดีและมีคุณธรรม” เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นที่ต้องการในสังคมไทยยุคปัจจุบัน คือนโยบายคุณธรรมนำความรู้ของรัฐบาล โดยกระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่า “คุณธรรม” เป็นลิงสำคัญที่จะทำให้คนเป็นคนดี สังคมเข้มแข็ง สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานแห่งคุณธรรมอันเป็นรากฐานของกระบวนการเรียนรู้เชื่อมโยงกับความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาในอันที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และตระหนักรถึงคุณค่าในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติชีวะ และวิถีประชาริปไตย จึงกล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาจะเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาพลเมืองไทยให้เป็นคนดี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ที่มีคุณธรรมและคุณภาพ

นโยบายคุณธรรมนำความรู้ มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ อันได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศใช้นโยบายฯ ดังกล่าว โดยการ สำรวจผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา

ແລະ ອາຊີວິກາຫາ ຈຳນວນ 2,352 ດາວໂຫຼດ ດັບຄລຸມ 5 ຖືມີກາຕ້ວປະເທດ
ໃນຂ່າວເຕືອນລົງທາຄມ-ເຕືອນກິນຍາຍນ 2550 ຂອງສຳນັກງານ
ເລກທະບຽນສຶກສາ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ 3 ອັນດັບແຮກຄໍາວ່າ ຜຸນອຣມ ໃນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ເຮືອນ
ໝາຍເຖິງ ຄວາມໜີ້ສັດຍໍ ໄມ່ຄົດໂກງ (ຮ້ອຍລະ 20.18) ຄວາມມື້ນ້າໃຈ ເລື້ອເພື່ອ¹
ເຜື່ອແຜ ໄມ່ເຫັນແກ່ຕ້າງ (ຮ້ອຍລະ 13.65) ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ດີເປັນແນວປົງບັດໃນການ
ດຳເນີນໝົດຂອງຕົນເອງ ແລະ ດາວໂຫຼດ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຄອບຍຸ້ງກັນໄດ້ຍ່າງ
ມີຄວາມສຸຂ (ຮ້ອຍລະ 11.62)

ຜຸນອຣມພື້ນຖານ 8 ປະກາດທີ່ຜູ້ເຮືອນ ເຫັນວ່າ ຕົນເອງມີມາກທີ່ສຸດ 3
ອັນດັບແຮກ ໄດ້ແກ່ ມື້ນ້າໃຈ (ຮ້ອຍລະ 26.45) ສິ່ງສັດຍໍ (ຮ້ອຍລະ 25.51)
ແລະ ຂໍ້ມື້ນ້າໃຈ (ຮ້ອຍລະ 10.30) ໃນທາງກລັບກັນ ຜຸນອຣມທີ່ຜູ້ເຮືອນ
ເຫັນວ່າຕົນເອງມີມ້ອຍທີ່ສຸດ 3 ອັນດັບແຮກ ດື່ນ ປະຫຍັດ (ຮ້ອຍລະ 30.01) ຂໍ້ມື້ນ້າໃຈ
(ຮ້ອຍລະ 19.30) ແລະ ສຸກພາ (ຮ້ອຍລະ 15.07)

ຍ່າງໄວ້ຕາມ ຜຸນອຣມທີ່ຜູ້ເຮືອນເຫັນວ່າ ເຍວັນໄທຍຄວາມ
ເຮືອນລຳດັບຈາກມາກໄປເປັນອຍ ໄດ້ແກ່ ສິ່ງສັດຍໍ (ຮ້ອຍລະ 18.32) ຂໍ້ມື້ນ້າໃຈ (ຮ້ອຍລະ
14.25) ມົວໜ້າ (ຮ້ອຍລະ 14.20) ສາມັກຕີ (ຮ້ອຍລະ 13.34) ມື້ນ້າໃຈ (ຮ້ອຍລະ
13.31) ປະຫຍັດ (ຮ້ອຍລະ 10.46) ສຸກພາ (ຮ້ອຍລະ 9.52) ແລະ ຄວາມສະອາດ
(ຮ້ອຍລະ 6.59)

ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ຄວາມເປັນ “ຄານຕີ” ຂອງຜູ້ເຮືອນ ຜຸນອຣມທີ່ເປັນຂຶ້ນພບ
ໃນຫລາຍງານວິຈັຍ ດັ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່າວວ່າໄວ້ຂາງຕົນ ໄດ້ແກ່ ຜຸນອຣມໃນເຮືອນຂອງ
“ຄວາມໜີ້ສັດຍໍ” ທີ່ໜ້າກສັງຄມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ເຮືອນກ່ຽວເຍວັນມີຜຸນອຣມນີ້
ຫົວໜ້າຜຸນອຣມອື່ນໃດກໍຕາມ ຈຳເປັນທີ່ກ່ຽວໜ້າກັນປຸກັນຜຸນອຣມໃຫ້ຍູ້ໃນວິທີ່ຂັດ
ວິຖີກາເຮືອນຮູ້ ແລະ ວິຖີກສັງຄມຍ່າງດ້ວຍເນື່ອງຕລອດໄປ

1.3 คุณภาพผู้เรียนในด้าน “การมีความสุข”

เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ด้านความแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ “การมีความสุข” ของผู้เรียน จากข้อมูลขณะที่รายงานนี้โดย สมศ. เป็นผู้ประเมินผู้เรียนด้านนี้ พิจารณาจากมาตรฐานด้านผู้เรียน 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีนิสัย สุภาพกায และสุภาพใจที่ดี และมาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา ซึ่งแต่ละมาตรฐานพิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังนี้

มาตรฐานที่ 10 พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 5 ตัว ดังนี้

- ❖ ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุนิสัย และออกกำลังกายสม่ำเสมอ
- ❖ ผู้เรียนมีภาระหนัก ล่านลุน และมีส่วนร่วมทางกายภาพตามเกณฑ์
- ❖ ผู้เรียนไม่เสพ หรือแสวงหาผลประโยชน์จากลิ่งเสพติด และลิ่งมอมแมก หลอกเลี้ยงสภาระที่เลี่ยงต่อความศูนย์เรือง โรคภัย และอุบัติเหตุรวมทั้งบัญชาทางเพศ
- ❖ ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น
- ❖ ผู้เรียนร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยลักษณะที่ดีด้วยอ่อนน้อม ศรู และผู้อื่น และขอบมาโรงเรียน

มาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา มีตัวบ่งชี้ 4 ตัวคือ

- ❖ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ
- ❖ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี/นาฏศิลป์ โดยไม่ขัดหักความสามารถ
- ❖ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา/นักกีฬา/นักกีฬา
- ❖ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมศิลปกรรม และประเพณีที่ดึงมาจากท้องถิ่นและของไทย

บทที่ 3

ผลการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันการศึกษา (พ.ศ.2544-2548) มาตรฐานด้านผู้เรียน ในมาตรฐานที่ 10 และมาตรฐานที่ 12 จะเห็นได้ว่า ทุกสถานศึกษาในทุกสังกัดผ่านมาตรฐานนี้ซึ่งเป็นมาตรฐานผู้เรียนเพียงด้านเดียวที่ทุกสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องนี้ (ตารางที่ 8)

นอกจากนี้ ในการติดตามผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันศึกษา ขั้นพื้นฐานรอบที่สอง จำนวน 902 แห่ง ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550 โดยเป็นสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. จำนวน 644 แห่ง (ข้อมูล ณ 5 กรกฎาคม 2550) พบว่า มาตรฐานที่ 10 และ 12 อยู่ในระดับดีถึงดีมาก

ตารางที่ 8 แสดงร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดี: มาตรฐานด้านผู้เรียน (มาตรฐานที่ 10 และ 12) จากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบแรก (พ.ศ.2544-2548) จำแนกตามสังกัด

สังกัด สถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐาน ระดับดี : มาตรฐานด้านผู้เรียน		ได้ / ไม่ได้ มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด	
		มาตรฐานที่ 10	มาตรฐานที่ 12	มาตรฐานที่ 10	มาตรฐานที่ 12
สพฐ.	26,584	94.6	70.2	✓	✓
สช.	2,116	69.2	57.1	✓	✓
ข้องริ่น	881	96.9	87.6	✓	✓
กองพุทธศาสนา	269	85.9	56.9	✓	✓
ดชต.	131	88.5	47.3	✓	✓
สามิตฯ	29	79.3	72.4	✓	✓
รวม	30,010	92.7	69.6		

ที่มา: <http://www.onesqa.or.th>

หมายเหตุ: มาตรฐานที่ 10 หมายถึง ผู้เรียนมีสิลัย สุขภาพดี และสุขภาพจิตดี

มาตรฐานที่ 12 หมายถึง ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านคุณภาพ ดูดี เก่ง

จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดด้านคุณภาพผู้เรียน สรุปได้ว่า **ความเก่งของผู้เรียน** ดังนี้

(1) ผู้เรียนส่วนใหญ่ของประเทศไทยในช่วงชั้นที่ 2 3 และ 4 (ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6) ระหว่างทั้งปีการศึกษาที่ 2544-2549 มีแนวโน้มค่าเฉลี่ยผลลัพธ์ทักษะการเรียนค่อนข้างลดลง และค่าเฉลี่ยร้อยละของวิชาต่างๆ โดยส่วนใหญ่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียงช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 3) ที่มีค่าเฉลี่ยผลลัพธ์ทักษะการเรียนที่สูงกว่าร้อยละ 50 โดยวิชาภาษาไทยเป็นเพียงวิชาเดียวของทุกชั้นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายวิชาอื่นที่จัดสอบ

(2) ร้อยละค่าเฉลี่ยความถนัดทางการเรียนของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 4 มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี แต่ยังคงต่ำกว่าร้อยละ 50 เช่นเดียวกับร้อยละค่าเฉลี่ยผลลัพธ์ทักษะการเรียน ซึ่งผลการประเมินตามมาตรฐานสมศ. มีข้อค้นพบที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้เรียนโดยส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐานที่ 4 และมาตรฐานที่ 6 ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเก่ง มีเพียงผู้เรียนในโรงเรียนสาธิตที่ผ่านมาตรฐานในข้อที่กล่าวว่า ส่วนมาตรฐานที่ยังคงไม่ผ่าน เช่นเดียวกับผู้เรียนส่วนใหญ่ของประเทศไทย มาตรฐานที่ 6

(3) ข้อมูลระดับสถิติเบื้องต้นของเด็กไทยโดยกระทรวงสาธารณสุข สะท้อนให้ทราบว่า เด็กไทยในช่วงอายุ 6-13 ปี และ 13-18 ปี มีระดับสถิติเบื้องต้นของทางตัวเอง เมื่อเทียบกับเด็กในช่วงวัยเดียวกันคือ เท่ากับร้อยละ 62.9 และ 58.7 ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีผู้เรียนกลุ่มหนึ่งที่เข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการและมีความโดดเด่นทางวิชาการ โดยผลการแข่งขันของเด็กในกลุ่มนี้มีแนวโน้มเรียบง่ายกว่ารวมสูงทุกปี เมื่อเทียบกับประเทศไทยอื่นๆ ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

บทที่ 3

ການເປັນຄົນດີຂອງຜູ້ຮຽນຈາກຂໍ້ມູນທີ່ນໍາເສັນອ້າງຕົ້ນ ສຽບໄດ້ວ່າ ຄຸນຮ່ວມຈິງຮ່ວມທີ່ຜູ້ຮຽນ ມີສູງ ອື່ບໍ່ ຄຸນຮ່ວມຈິງຮ່ວມດ້ານຄວາມຂື້ອັສັດຍ ການມີຮະເປີຍບວນຍ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ

ສໍາຫັບໃນດ້ານ **ຄວາມສຸຂະພົນ** ຂອງຜູ້ຮຽນນັ້ນ ໂດຍກາພວມຜູ້ຮຽນ ສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມສຸຂະພົນ ຈາກການຈັດການເຮັດວຽກຮູ້ຕາມແນວທາງພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີ ກາຣີກົມາແໜ່ງຫາດີ

ບັນຫາອຸປະສົງ

1. ຄຸນກາພູ້ຮຽນໃນດ້ານຄວາມເກົ່າຍັງຄົງເປັນປໍ່ມູ້ຫາຫັກ ໂດຍແພະ ວິຊາຄົນຄາສຕ່ຽມ ການເອັນດັບຄູ່ມື ສັນຄົມຄຶກຂາ ແລະ ວິທາຄາສຕ່ຽມ ຂອງຜູ້ຮຽນ ໃນທຸກຮະດັບປັ້ນ ຕລອດຈົນທັກະທຳຕາງໆ ອັນເປັນອົງປະກອບສໍາຄັນໃນການ ພັ້ນນາຄຸນກາພູ້ຮຽນດ້ານຄວາມເກົ່າ ຈະຕອງດຳເນີນການປັບປຸງຄູ່ນານໄປກັບ ການເກັບປໍ່ມູ້ຫາພລສົມຄົມທີ່ການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ຮຽນ

2. ການພັ້ນນາຜູ້ຮຽນ ດ້ານສົດປໍ່ມູ້ຄົມໃຫ້ປົ່ນທີ່ຫຼັກຂອງສານຄຶກຂາ ທີ່ໄວ້ໂຮງເຮັດວຽກເຖິງເຖິງເຕີຍວ ພ່ວມມື ຜູ້ປົກຄວອງ ແລະ ຜູ້ເລື່ອງດູເຕີກຍັງຂາດ ຄວາມຕະຫຼາກສຳເລັດ ຄວາມເຫັນຈີວກາຮອມເລື່ອງດູ ແລະ ສົນເຮົມພັ້ນນາກາຣີດີ ໃນດ້ານນີ້ຈະສ່ວນພົດຕ່ອສົດປໍ່ມູ້ຄົມຂອງເຕີກໃນອານັດຕ່ອໄປໄດ້

2. ທັກສູງ ການຈັດການເຮັດວຽກສອນ ແລະ ການວັດປະກາດພົດຕ່ອສົດປໍ່ມູ້ຄົມ

ບັນຫານີ້ກີ່ສໍາຄັນດ້ວຍການຈັດການເຮັດວຽກສູງ ແລະ ສ່ວນພົດຕ່ອຄຸນກາພູ້ຮຽນ ອື່ບໍ່ ທັກສູງ ການຈັດການເຮັດວຽກສອນ ແລະ ການວັດປະກາດພົດຕ່ອສົດປໍ່ມູ້ຄົມ ຂອງຜູ້ຮຽນ ຈາກການປັບປຸງແປງການໃຫ້ທີ່ຫຼັກສູງທີ່ໃຫ້ຢູ່ເຕີມ ອື່ບໍ່ ທັກສູງປະກົມຄຶກຂາ ພຸທອັກກາຮ 2521 (ລັບປັບປຸງ ພ.ສ.2533) ທັກສູງຮ່ວມມືອົມຄຶກຂາຕອນຕົນ ພຸທອັກກາຮ 2521 (ລັບປັບປຸງ ພ.ສ.2533) ແລະ ທັກສູງຮ່ວມມືອົມຄຶກຂາ ຕອນປລາຍ ພຸທອັກກາຮ 2524 (ລັບປັບປຸງ ພ.ສ.2533) ເປັນການໃຫ້

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2544 โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานถือเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศไทย ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพ เพิ่มคุณภาพ และขัดความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพผู้เรียน

2.1 หลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีสาระสำคัญ สลุปได้ดังนี้

◆ เป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 12 ปี แบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 คือ ประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 3 ช่วงชั้นที่ 2 คือประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ถึง 6 ช่วงชั้นที่ 3 คือมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 3 และช่วงชั้นที่ 4 คือมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ถึง 6

◆ มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดไว้ 2 ลักษณะ คือ (1) มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี (2) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จัดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาในแต่ละช่วงชั้นของแต่ละกลุ่มสาระ

◆ มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใน 3 ระดับ คือ (1) ระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินเพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ (2) ระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้าน การเรียนรู้เป็นรายชั้นปี และช่วงชั้น และ (3) ระดับชาติ เป็นการประเมินเพื่อทราบถึงคุณภาพผู้เรียนในสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ซึ่งการประเมินในข้อนี้ ดำเนินการโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา ดังที่ได้กล่าวรายละเอียดไว้ในหัวข้อที่ 1

บทที่ 3

ກລ່າວ ໄດ້ວ່າ ພັດທະນາຄົກສູງ ພິບພາຍໃຕ້ ພຸທອະກຳຮາຊ 2544 ເປັນຫຼັກສູດທາ໌ທີ່ໂຄງຮ່າງຢືນ ດຳເນັດສາງແລະມາຕຽບຮ່າງການເຮືອນ້ວ່າ ເພະລົມທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການພັດນາຫິວີດ ຄວາມເປັນໄທຢ ເປັນຄົນດີ ມີຄົກຍົກພ ໃນການຄືກໍາຊາດຕ່ອງ ແລະປະກອບອາຂີ້ວ ໃຫ້ເປັນແນວທາງໃນການຈັດທຳຫຼັກສູດ ສານຄືກໍາຊາແຕ່ລະແໜ່ງໃຫ້ສອດຄລົງກັບວິທີຫິວີດໃນໝຸມໝາລະສັງຄມ¹

ພລກາຮົານັ້ນຫານດ້ານຫຼັກສູດ

ກະທຽວງຄືກໍາຊາອີກາ ໂດຍສໍານັກງານຄະນະກຣມກາຮົາການຄືກໍາຊາ ຫັນພິບພາຍ ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອບຫຼັກໃນເຮືອນ້ວ່າ ໄດ້ມີການເຕີຍມຄວາມພ່ອມ ກ່ອນການປະກາດໃຫ້ຫຼັກສູດການຄືກໍາຊາຫັນພິບພາຍ ດ້ວຍການຈັດອບຮມ ແລະພັດນາບຸຄລາກວ່າເກື່ອງວ່າໃນທຸກຮະດັບໃນສານຄືກໍາຊາ ກາວອບຮມວິທີກາຮ ທັກສູດແກນໜໍາ ວິທີກາຮທັກສູດຮະດັບຈັງໜວດ ແລະວິທີກາຮທັກສູດ ເຄື່ອງໜ້າຍ ຮັມທີ່ສັ່ນ 4,231 ດັນ ກ່ອນການປະກາດໃຫ້ຮ່ວມເຟີການຈັດທຳໂຄງກາຮ ໂຮງເຮືອນນຳກ່ອງແລະໂຮງເຮືອນເຄື່ອງໜ້າຍຫຼັກສູດໃນປີການຄືກໍາຊາ 2545

ຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນກາຍຫັ້ງຈາກການປະກາດໃຫ້ຫຼັກສູດການຄືກໍາຊາ
ຫັນພິບພາຍ ພຸທອະກຳຮາຊ 2544 ໃນຫ່ວງປີເຮົາ ພບ່າ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນໄລ ໃນຫຼັກສູດການຄືກໍາຊາຫັນພິບພາຍຂອງບຸຄລາກໃນສານຄືກໍາຊາອຸ່ນໃນຮະດັບສູງ ໂດຍເພີ້ມຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນໄລໃນຫຼັກສູດໃນເງື່ອນຂອງການກຳນົດວິຊ້ທັນ ກາວກີບ ເປົ້າໝາຍ ການກຳນົດຄຸນລັກຂະນະອັນພິ່ງປະສົງ ໂຄງຮ່າງຫຼັກສູດ ສານຄືກໍາຊາ ການຈັດທຳສາຮ່າງຫຼັກສູດ ການກຳນົດຜົນການເຮືອນ້ວ່າຕາດຫວັງ ຮາຍປີ/ກັດ ການກຳນົດສາຮ່າການເຮືອນ້ວ່າຮາຍປີ/ກັດ ການກຳນົດເວລາເຮືອນ ອ້ອງຈຳນວນໜ່າຍກິດ ການຈັດທຳສາຮ່າການເຮືອນ້ວ່າພິ່ມຕືມ ການຈັດທຳຄໍາອີປາຍ ຮາຍວິທີ ການຈັດທຳໜ່າຍກິດ ການຈັດທຳສາຮ່າການເຮືອນ້ວ່າ ການຈັດທຳແຜນການເຮືອນ້ວ່າ ການກຳນົດສາຮ່າການພັດນາຜູ້ເຮືອນ ແລະການກຳນົດເກລີນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວັດແລະປະເມີນຜລ

¹ສໍານັກງານເລຂາອີກາຮະກາການສຶກສາ, 2548.

ซึ่งเป็นผลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน 768 โรงจาก 39 จังหวัด มีผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร 768 คน ครุพัสดุสอน 7,309 คน และผู้เรียน 13,995 คน ในปีการศึกษา 2545²

ในหัวที่สองได้ทำการสำรวจ **ความพร้อมในการให้หลักสูตรของบุคลากรโรงเรียน** ในกลุ่มเป้าหมายผู้บริหาร ครุ และวิทยากรแก่นนำจำนวน 1,277 10,906 และ 654 คนตามลำดับ จากสถานศึกษา 39 จังหวัด ทั่วประเทศ พบร่วม บุคลากรโรงเรียนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในหลายประเด็น เกี่ยวกับการให้หลักสูตร ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ แบบบูรณาการ การใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียน และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสิ่งที่ต้องการให้ข่าวเหลือในเรื่องเหล่านี้ คือ การจัดประชุมอบรมให้ความรู้ การจัดทำหลักสูตร การสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตร³

อย่างไรก็ตาม ในปี 2548 ได้มีการศึกษาวิจัยสถานภาพการให้หลักสูตร การศึกษานี้เน้นจุดเด่น: ความจำเร็ว บัญหาอุปสรรค ระดับปฏิบัติ โดยเป็นการศึกษาจากสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง 164 โรง ที่เป็นกลุ่มโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนแกนนำการให้หลักสูตรในทุกขนาด โรงเรียน โดยผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหาร ครุฝ่ายวิชาการ ครุพัสดุสอน คึกษาณิเทศก์ นักวิชาการ และนักวิจัย รวม 471 คน ได้ขอค้นพบสรุปได้ว่า

ความพร้อม และความสามารถ ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนของโครงสร้างและสาระการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับความสามารถ และจำนวนบุคลากรโรงเรียน งบประมาณ และระยะเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่มักจะมีความพร้อมสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะในระดับ

² กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2545.

³ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2546.

⁴ สำนักงานงานเลขานุการสภากาชาดไทย 1, 2548.

มติยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ของโรงเรียนขยายโอกาสจะประสมปัญหาในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการรับหน้าที่ในการเป็นแกนนำการบริหารหลักสูตรเป็นส่วนใหญ่

ข้อมูลจากการติดตามปัญหาอุปสรรคการใช้หลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน⁵ พบปัญหาในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ

(1) สถานศึกษาส่วนใหญ่ในทุกรอบดับเบิลไม่สามารถจัดทำหลักสูตรได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยคู่มือคำแนะนำ ครุและบุคคลากรสถานศึกษาซึ่งมีความลับสนในเรื่องของ ความรู้ความเข้าใจใน การจัดการศึกษาในระบบการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมาย (standard based education) เพื่อนำไปจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา

(2) หลักสูตรของสถานศึกษามีการทำแบบฝึกหัด และเนื้อหาสาระมากกว่ากระบวนการ ขาดลักษณะของ Authentic Instruction ที่มุ่งเน้นความเด็กทางระหว่างบุคคลหรือผู้เรียนสำคัญที่สุด การกำหนดมาตรฐานการเรียนระหว่างชั้น มีมากเกินไป มีความซ้ำซ้อนในกลุ่มสาระเดียวกัน และต่างกัน

(3) การมีส่วนรวมในการวิเคราะห์และจัดทำบทช่วยสอนหลัก (Curriculum map) ของครูมีน้อยมาก ซึ่งสิ่งนี้ถือว่าเป็นพิมพ์เขียวของสถานศึกษาทำให้การวางแผนกิจกรรมสำหรับผู้เรียนโดยผ่านบทช่วยสอนหลักทั้ง 8 กลุ่มสาระได้น้อยไม่ครบถ้วนหลักสูตรที่กำหนดไว้

(4) เมื่อครูสอนได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการจัดทำแผนการเรียนแล้วก็ตาม แต่ที่ทำเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่ก็จะซื้อแผนการเรียนนู่น สำเร็จรูปที่ซื้อขายกันไป เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการจัดทำแผนการเรียนนู่น และนำมาเลือกปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการ หรือจะกล่าวได้ว่า ครูสอน

⁵ สำนักตรวจสอบราชการและติดตามประเมินผล, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2548.

ສ່ວນໃຫຍ່ຈະທຳແນກເວັບໄວ້ເພື່ອສ່າງໃຫ້ຕຽມຕາມຮບທ່ານີ້ ມີໄດ້ນຳ
ມາໃໝ່ໃນການສອນຈົງ ຫົງລົງທະບຽນ ພົມປະເທດລົງທະບຽນ

ການດຳເນີນການຕ່ອໄປຂອງກະທຽບສຶກສາອິກາ

(1) ຈັດທໍາຢູ່ອົກສາສົດຮ່າງການພັນນາຫລັກສູງສຸດແລກປະວານການເຮັດວຽກ
ການສອນຮະດັບການຕຶກຂາໜັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອໃຫ້ຫລັກສູງສຸດເປັນເຄື່ອງມືອ
ຜົກດັນການປົງປັງການເຮັດວຽກສອນໃຫ້ເກີດຄຸນກາພແລກປະໂຍ້ນສູງສຸດຕ່ອ
ຝູ້ເຮັດວຽກໂດຍຢູ່ອົກສາສົດຮ່າງການທີ່ 6 ຢູ່ອົກສາສົດຮ່າງການນີ້ ຜ່ານການພິຈາລະນາຂອງ
ຄະນະວັດທຸນຕົວເລ້ວປະກອບດ້ວຍການປັບຫລັກສູງສຸດການຕຶກຂາໜັ້ນພື້ນຖານ
ການພັນນາກະບວນການເຮັດວຽກສອນການພັນນາຄຽງ ການພັນນາລື່ອ
ການເຮັດວຽກໃຫ້ທັນສົມ້າ ການພັນນາກະບວນການວັດແລກປະໂຍ້ນແລກປະເມີນຜລແລກປະ
ສ່າງເສີມ/ພັນນາຄຸນກາພກາຕຶກຂາອຍ່າຍ່າງຍິ່ງຍື່ນ (ຕຸລາຄມ 2548)

(2) ກໍານັດໃຫ້ປີ 2549 ເປັນປີແທ່ການປົງປັງການເຮັດວຽກສອນ
ໂດຍຄື່ອນເປັນເຈຕາມຮັນກັນຮະຫວາງໜ່າຍງານທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງເພື່ອຂັດ
ປົງປາແລະແກ້ໄຂໃຫ້ການດຳເນີນການໃນເຮືອນີ້ລຸ່ວງມາກັ້ນ ສິ່ງທີ່ດຳເນີນການ
ເຂົ້າ ການຝຶກອະບຽນວິທາການແກ່ນຳແລກປຽບແຕ່ຮູ້ສອນຮະດັບເບື້ອນທີ່ກ່າວກຳ
ການຈັດທໍາໂຄງກາຮ່າງໃໝ່ໂຮງເຮັດວຽກນີ້ນັ້ນວັດກຽມ ການຈັດທໍາເອກສານແນວທາງ
ການດຳເນີນການປົງປັງການເຮັດວຽກສອນຕາມເຈຕາມຮັນກະທຽບ
ຕຶກຂາອິກາ ຜົ່ງໄດ້ແກ່ ນິຍາມຄຳຄັ້ງຫລັກສູງ ຫລັກສູງການຕຶກຂາໜັ້ນພື້ນຖານ
ພຸທອະກັນ 2544 ແນວທາງການຈັດກິຈກຽມສ່າງເສີມນີ້ສ້າງການ
ແນວທາງການຈັດການເຮັດວຽກພື້ນຖານທັກະນະກາຕຶກໂລກ ແນວທາງການຈັດ
ທໍາສາຮະການເຮັດວຽກທີ່ນີ້ ແນວທາງການບໍລິຫານຫລັກສູງແລກປະເມີນຜລ
ການສອນຕາມຫລັກສູງການຕຶກຂາໜັ້ນພື້ນຖານ ພຸທອະກັນ 2544
ແນວທາງການປະເມີນຕາມສັກພຈຣີງ ແນວທາງການຈັດການຫອງສຸມດໂຮງເຮັດວຽກ
ໃໝ່ໄໝ້ວິວິດແລະແນວທາງການຈັດການເຮັດວຽກພື້ນຖານແບບບຸງຄາກເປັນຕົ້ນ

ຫາກສາ 3

(3) ດຳເນີນການເພື່ອສ່າງເລີມແລະແກ້ໄຂປັນຫາທັງສູດແລະການຈັດການ
ເຮັດວຽກສອນເພື່ອໃຫ້ເໝີຍີນໄດ້ຄຸນນາພາແລ້ວ ກະທຽວສຶກສາທີ່ກົດຕິການຢ່າງໄດ້ຈັດທຳ
ແຜນຍຸතົກສາສົດຮ່າງໆ ເພື່ອເລີມສ້າງຂຶ້ນຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ
ຮັບພານາຫາຕິດໆ ເຖິງ ແຜນຍຸතົກສາສົດຮ່າງໆປົງປາກການຮັດວຽກສອນການ
ອັກສາເພື່ອເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດ (ພ.ສ.2549–
2533) ແຜນຍຸතົກສາສົດຮ່າງໆສ່າງເລີມການຮັດວຽກສອນການຈິນເພື່ອເພີ່ມຂຶ້ນ
ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນປະເທດ (ພ.ສ.2549–2533) ເປັນຕົ້ນ
ໜຶ່ງແຜນດັດກ່າວລ່ວມຄວາມເຫັນຂອບຂອງຄະະວິຊາມັດຕີເມື່ອຄຣາປະໜຸມ
ວັນທີ 23 ສິນຫາຄມ 2549 ແລ້ວ

(4) ຈັດທຳໂຄງການສຶກສາຮູ່ປະກາດການສອນການ ທີ່ໄດ້ຮັດວຽກສອນການ
ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານພຸතອີກຮາຊ 2544 ເພື່ອເຮັດວຽກສຶກສາການສອນການ
ການສອນການ

(5) ຈັດທຳທັງສູດຄະນະການສຶກສາຮູ່ປະກາດການສອນການ ທີ່ໄດ້ຮັດວຽກສອນການ
ໂດຍເປັນຄວາມຄົງສົງເກົ່າກັບສັນການຄະນະການການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ
ສັນການທັງໝົດສ່ວນພະນັກງົດຕີຢູ່ແລະສະຖານັບນັ້ນພື້ນຖານ
(ນິດ້າ) ເປັນຜູ້ຍົກຮ່າງທັງສູດໂດຍເນື້ອຫາສະຫະກົດສູງມີທັງທີ່ແຍກ
ເປັນທັງສູດເພັະແລະສອດແທກໄປກັບການຮັດວຽກສອນໃນວິຊາຕ່າງໆ

2.2 ການຈັດການຮັດວຽກສອນ

ຜລາກການສຶກສາການສອນການຈັດການຮັດວຽກສູ່ທັງທັງສູດການສຶກສາ
ທັງໝົດຂອງໂຮງເຮັດວຽກນຳວັກແລະໂຮງເຮັດວຽກຄວູ້ຂໍ້າມຍໍາຫັດສອນປີ່ອການ
ໃຫ້ທັງສູດການສຶກສາທັງໝົດ⁶ ໂດຍການສັນການຜົນຄວູ້ສອນທັງປະປົມ
ສຶກສາປັ້ງປົງການສຶກສາທັງໝົດ ແລະ ສັນການຜົນຄວູ້ສອນທັງປະປົມ
ການສອນ ຈຳນວນ 20 ດົກ ໃນ 10 ໂຮງເຮັດວຽກຈັດທີ່ໃຫຍ່ໃໝ່ ແພ່ ສົງຂລາ
ຫຼອງຄາຍ ແລະຂອນແກ່ນຜົນຄວູ້ສອນທັງປະປົມ

⁶ກຸລົມວິຊາແລະພື້ນຖານສຶກສາການສອນການຈັດການຮັດວຽກສູ່ທັງທັງສູດການສຶກສາ, 2547.

(1) ຜູ້ສອນໃຫ້ກາຈັດກາເຮືອນຮູ່ແບບບຸຮັນກາກໃນກລຸມສາຮະເຕີຍກັນ ແລະແບບບຸຮັນກາກໃນກລຸມສາຮະເຕີນໃກລືເຄີຍກັນ ອີ່ຈົບປະລິດຂອງລະ 60.78 ແລະຂອຍລະ 52.94 ຕາມລຳດັບ ກາຈັດເນື້ອຫາ ສາຮະ ກິຈການໄທສອດຄລອງກັບຜູ້ເຮືອນ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ເຮືອນທຳກິຈການສອດຄລອງເໝາະສມກັບວັນຄາມຮູ່ແລະກິຈການຮອຍລະ 41.67 ກາຈັດກິຈການໃຫ້ເຮືອນຮູ່ຈຳປັດກະປະກຳການຄົງລົງດ້ວຍການໃຫ້ຜູ້ເຮືອນໄດ້ເຮືອນຮູ່ຈຳປັດກະປະກຳການປົງປັງບັດຈິງ ອີ່ຈົບປະລິດຂອງລະ 48.80 ໃຫ້ຜູ້ເຮືອນເຮືອນຮູ່ຈຳປັດກະປະກຳມີປັ້ງປຸງທົ່ວທີ່ໃນໜຸ່ມໜ້ນທີ່ມີຜູ້ປັກຄອງມີເພີ່ມຂອງລະ 14.28

ບາທີ 3

(2) ກາຟິກປົງປັງບັດໃຫ້ຜູ້ເຮືອນຄົດເປັນ ທຳເປັນ ໂດຍກາຟິກຄົດ ວິເຄຣະໜໍ້ແກ້ປັ້ງຫາແລະນຳເສັນອີ່ມເພີ່ມຂອງລະ 28.57 ກາຈັດກາເຮືອນກາກສອນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຮືອນມີທັກະນະກະບວນການ ແລະກາກສອນໂດຍໃຫ້ກະບວນກາຣ(ເໜີ) ກະບວນກາຣທັກະນະການການພາສາ ກະບວນກາຣແກ້ປັ້ງຫາກະບວນກາຣທັກວິທີຢາສຕ່ວງ) ມີເພີ່ມຂອງລະ 27.38 ແລະ 16.67 ຕາມລຳດັບ

(3) ລໍາຫວັບຄຸນອຽມຈິງຍອຽມແລະຄ່ານີຍມທີ່ດີ່ຈາມທີ່ຜູ້ສອນສອດແກ່ຮັກໄວ້ໃນກາກສອນ ອີ່ຈົບປະລິດຂອບ ກາຣຕຽງຕ່ອງເວລາ ກາຣມີຄຸນອຽມຂອຍລະ 36.90 ກາຟິກຮະເບີຍບວນຍ້ອງລັດຕ້ຍ ແລະມື້ນໍ້າໃຈຂອຍລະ 34.72 ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ສອນເກີນກວ່າຮ້ອຍລະ 70.0 ເປັນຜູ້ພົດ ຈັດໜາແລະພັດໜາສື່ອກາເຮືອນຮູ່ອງ ໂດຍໃຫ້ໃບຄາມຮູ່ໃນການ ແບັບຜິກທັດ ເອກສາຣປະກອບກາເຮືອນກາກສອນ ນິທານ ບັດຮັດ ບັດກາພ ໄລຍ

(4) ກາຈັດສັກພບຮຽກາຄີໃນຫ້ງເຮືອນ ສ່ວນໃຫຍ່ນີ້ເປັນກລຸມໆລະ 6-8 ດົນ ກາວວັດແລະປະເມີນຜົລ໌ທີ່ຜູ້ສອນໃຫ້ປະເມີນຜູ້ເຮືອນ ອີ່ຈົບປະລິດເກີດພົດຕິກະວົນ ກາຣຕຽງແບບຜິກທັດ/ພລາງເຕັກ ແລະກາກສອບແບບວິເຄຣະໜໍ້/ສັງເຄຣະໜໍ້ທີ່ແນ່ກາເຮືອນ ອີ່ຈົບປະລິດ 67.86 46.43 ແລະ 26.19 ຕາມລຳດັບ

(5) ກາໃຫ້ກາວິຊຍເປັນສ່ວນທີ່ຂອງກາຈັດກາເຮືອນຮູ່ພົບງວ່າ ອີ່ຈົບປະລິດ 64.28 ຜູ້ສອນໄໝໄວ້ໄດ້ດຳເນີນການໃນເວັ້ງນີ້ ທີ່ຈົບປະລິດຂອງມູລທີ່ກົມດັບຕັ້ນ

เป็นผลการคึกคักภาพการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการคึกคักขั้นพื้นฐานของโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายจึงอาจจะยังไม่สะท้อนปัญหาส่วนใหญ่มากนัก เนื่องจากสถานศึกษาเหล่านี้จะได้รับการเติมความพร้อมมาแล้วในระดับหนึ่ง

สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้อีกประการหนึ่งคือบุคลากรครุยวุฒิอนุมัติไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน ครุยวุฒิจำนวนครบถ้วนมาก และมีภาระงานอื่นมากที่ไม่ใช่งานสอนซึ่งจากข้อมูลภาระงานสอนเฉลี่ยของครุยวุฒิดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน/สัปดาห์⁷ พบร่วมดับก่อนประมาณคึกคัก 24.77 ชั่วโมง/สัปดาห์ ระดับประมาณคึกคัก 22.19 ชั่วโมง/สัปดาห์ และระดับมัธยมคึกคัก 15.21 ชั่วโมง/สัปดาห์

ประกอบกับข้อมูลผลการประเมินของ สมศ. ในปี 2548 ที่พบว่าจำนวนครบถ้วนเฉลี่ยของครุยวุฒิกับ 25 ชั่วโมง/สัปดาห์ โดยครุยวุฒิครบถ้วนเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 67 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ตามลำดับ สำหรับภาระงานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนของครุยวุฒิจะเป็นงานวิชาการ 7.8 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานปกครองนักเรียน 5.3 ชั่วโมง/สัปดาห์งานธุรการ 4.5 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานบริการ 4.2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และงานนโยบายและแผนงาน 3.4 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบทางอ้อมต่อผลลัพธ์เชิงการเรียนของผู้เรียน

ผลการดำเนินงานสำคัญ

(1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยได้มีการดำเนินการพัฒนาในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี 2539 ถึงปัจจุบัน⁸ โดยเริ่มตั้งแต่การจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการ

⁷ ข้อมูลเสนอต่อคณะกรรมการรัฐสูงนัตรีเรื่อง "ความต้องการครุยวุฒิอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ" เมื่อวันที่ 3 พ.ค.49 ณ ห้อง 301 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล.

⁸ รายงานการประชุมสภาพการศึกษาครั้งที่ 4/2549.

สอน โดยนำแผนงานหลักที่ 2 (การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน) ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี ซึ่งเป็นการนำทฤษฎีการเรียนการสอนที่เป็นแบบไทยและสากลมาจัดสร้างกระบวนการใหม่ ให้เข้ากันเพื่อให้ครุศาสตร์สามารถนำไปปฏิบัติได้ การจัดทำโครงการครุภัติแบบด้วยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ลงสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำด้านที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญซึ่งบูรณาการจากทฤษฎีการเรียนรู้ทั้ง 5 ทฤษฎี เพื่อใช้เป็นฐานที่จะนำสู่การปฏิบัติและใช้เป็นเกณฑ์ในการสืบค้นครุภัติแบบซึ่งโครงการนี้นับว่า เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มีการค้นพบองค์ความรู้แบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีความหลากหลายและสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาสังเคราะห์ และพัฒนาครุภัติแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เป็น 4 กลุ่ม 15 รูปแบบ

(2) ต่อมาได้มีการพัฒนาสูปแบบการเรียนการสอนเบื้องต้น โดยผ่านชั้นตอนและกระบวนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนของสถาบันครุศึกษา และครุภัติแบบจนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สอดคล้องกับมาตรฐาน 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การฝึกทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะการเรียนรู้ทางภาษาต่างประเทศ 9 ภาษา รวม 9 รูปแบบได้แก่ (1) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการพัฒนากระบวนการคิดด้วยการใช้คำถามhammad มากความคิด 6 ใบ (2) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดด้วยการแก้ปัญหา (3) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา (4) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ (5) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ (6) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน (7) สูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์

บทที่ 3

และที่เน้นการปฏิบัติ (8) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สุพหุปัญญาและ (9) รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้

(3) การวิจัยและพัฒนาในโรงเรียนนำร่องรูปแบบละ 10 โรงเรียน รวมโรงเรียน 90 แห่งทั่วประเทศ (แบ่งเป็นช่วงชั้นที่ 1 ห้องประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 6 โรง ช่วงชั้นที่ 2 ห้องประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 37 โรง ช่วงชั้นที่ 3 ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 13 จำนวน 22 โรง และช่วงชั้นที่ 4 ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (จำนวน 25 โรง) มีการพัฒนาเครื่องมือวิจัยรูปแบบ การจัดการเรียนรู้รวมกับระหว่างครุฑแบบ 90 คน จากสถานศึกษาระดับ การศึกษาชั้นพื้นฐานและผู้เชี่ยวชาญด้านทฤษฎีการเรียนรู้ โดยจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ข้อสอบบัดผลการเรียนรู้ในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนามีการติดตามนิเทศศึกษาใช้รูปแบบการจัด การเรียนรู้โดยคณานุพันธุ์เชี่ยวชาญด้านทฤษฎีการเรียนรู้ ผลที่ได้มีดังนี้

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยการใช้รูปแบบการเรียนรู้ประเมิน โดยใช้แบบทดสอบเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ทุกรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนทั้ง 90 โรงเรียน มีผลการเรียนรู้ใน ภาพรวมหลังเรียนสูงขึ้นในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการคิดวิเคราะห์ ด้านเจตคติ และพฤติกรรมการสอนของครูเปลี่ยนไป กล่าวคือ จากการวิจัย ทำให้ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญมากขึ้น เรียนรู้ที่ครูผู้สอนมีการจัดการเน้นการฝึกทักษะ การคิดการฝึกปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความร่วมมือ ระหว่างครูและเพื่อนครู โรงเรียนและครู และโรงเรียนและชุมชนเกิดมิติ การทำงานในลักษณะก้าวไถมีตัว มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กระตุ้นและพัฒนาความ

ลั้มพันธ์เรื่องโรงเรียนและชุมชน ชุมชนข้ามมาให้ความร่วมมือ จัดการเรียนรู้เพื่อบูตรหลานของตนมากขึ้น และยังได้ตัวอย่างที่ดีของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสถานศึกษาและ ครูสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตน รวมทั้งหน่วยงานด้านการพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นเนื้อหาหลักสูตรด้านการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

นอกจากนี้แล้ว ประเด็นการจัดการศึกษาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่นับว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับความมั่นคง ของชาติโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนได้ดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้ระบบลงภาษาแบบประยุกต์ (ไทย-มลายู) พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ภาษามลายูถี่นั้นและภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (ปัจจุบันมีโรงเรียนนำร่อง 12 โรง) ตลอดจนการพัฒนาการสอนภาษาไทยและจัดทำสื่อการเรียนรู้เน้นการอ่านออกเสียงได้ (มีโรงเรียนนำร่อง 500 โรง)

บทที่ ๓

2.3 การวัดและประเมินผลผู้เรียน

สำหรับการวัดและประเมินผู้เรียนมีข้อค้นพบที่สะท้อนถึงปัญหาในส่วนของครุศาสตร์สอน คือ (1) ความสับสนคำศัพท์ต่างๆ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) การขาดความมั่นใจในวิธีการปฏิบัติการวัดและประเมินตามสภาพจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเทคนิคการวัดและประเมินด้วยวิธีนี้ นอกจากนี้แล้ว (3) เอกสารเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลผู้เรียนในสถานศึกษาต้องจัดทำเป็นจำนวนมาก ไม่มีแบบฟอร์มที่สะทuateต่อการกรอกหรือดำเนินการ ทำให้ครุศาสตร์ต้องมีภาระงานเพิ่มขึ้นในส่วนนี้

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลผู้เรียนถือได้ว่าเป็นกระบวนการใหม่ที่สำคัญและเป็นส่วนสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและพัฒนาตนเอง

ໄດ້ເຕີມຕາມຄັກຍາພ ທີ່ຜົນການດຳເນີນການອັນເປັນການເຕີມຄວາມພວ່ນ
ໃນດັນຕ່າງໆ ເພື່ອຮອງຈັບຫຼັກສູດການສຶກສາຂຶ້ນທີ່ສູນມີຄ່ອນຫ້າງມາກ ເຫັນ
ການຈັດທຳໂຄງກາຣໂຮງເຮັຍນໍາຮ່ວງ / ໂຮງເຮັຍນແກນນຳກາຣອບຮຸບຄລາກ
ທີ່ເກີ່ວຂອງ ຜູ້ບໍລິຫານ ຄຽງສູນ ຮົມຄື່ນວິທາແກນນຳ ກາຣັບັກງານຢູ່ແບບ
ກາຣເຮັຍນກາຣສອນທີ່ແນ່ງຜູ້ເຮັຍນເປັນສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ແຕ່ອ່າງໄຮກ໌ຕາມ ເຊື່ອຈາກ
ຫຼັກສູດທີ່ໃຫ້ໃນປັຈຸບັນເປັນເຈົ້າທີ່ຕ້ອງອາຄັຍທັກຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫຼັກກາຣ
ການຈັດທຳຫຼັກສູດສຕານຄືກາ ກາຣດຳເນີນກາຣສັບສຸນຂອງບຸຄລາກ/
ໜ່ວຍງານທີ່ເກີ່ວຂອງ ຮົມຄື່ນຮະຍະເວລາໃນກາຣປັບປຸງແປ່ງແປ່ງແປ່ງ

ດັ່ງນີ້ ໜ່ວຍງານ/ ບຸຄລາກທີ່ເກີ່ວຂອງຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງປູ້ຫາຍອ່າງໜັດເຈັນ
ແລະຈຳເປັນອ່າຍຸຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຮ່ວມມືອັກນແກ້ໄຂສິ່ງຕ່າງໆ ເຫັນໃຫ້ບໍຣ່າທາລ
ທັນນີ້ ເພື່ອໃຫ້ຫຼັກສູດ ກາຣຈັດກາຣເຮັຍນກາຣສອນ ແລະກາຣວັດປະປົມຜລ
ເປັນເຄື່ອງມື້ນີ້ໃນກາຣສັບສຸນໃຫ້ຜູ້ເຮັຍນໄດ້ມີກາຣັບັກງານເຕີມຕາມຄັກຍາພ
ຂອງຜູ້ເຮັຍນອ່າຍແຈ້ງ

ບັນຫາອຸປສຣຄ

1. ຄຽງສູນແລະບຸຄລາກທີ່ເກີ່ວຂອງຈາດຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ທຳໃຫ້
ຈາດຄວາມມິນໃຈໃນການຈັດທຳຫຼັກສູດຂອງສຕານຄືກາ ອີກທັກຄຽງຢ່າງ
ກາຣມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຣວິຄຣະທີ່ແລະຈັດທຳຂອບຂ່າຍສະຫຼັກ

2. ກາຣຈັດກາຣເຮັຍນກາຣສອນທີ່ແນ່ງກະບວນກາຣຍັງຖຸກນຳມາໃຫ້ໄມ່ມາກ
ເຫັນ ກະບວນກາຣທັກະະທາງກາພາ ກະບວນກາຣແກ້ປູ້ຫາ ກະບວນກາຣ
ທາງວິທາຍາຄາສຕ່ຽນ ເປັນຕົ້ນ ຫຼືກາຣຈັດກາຣເຮັຍນກາຣສອນເຫັນນີ້ເປັນກາຣເພີ່ມ
ທັກະະ ແລະເຕີມຄວາມພວ່ນມີຄ່ອນຫຼັກສູດໃນກາຣເຮັຍນຫ່າງໜັກດັ່ງໄປ

3. ກາຣວິຈ້ຍເພື່ອພັດນາຄຸນກາພຜູ້ເຮັຍນ ອາທີ ກາຣວິຈ້ຍໃນກາຣໜີ້ເຮັຍນ
ຢັ້ງມີໄດ້ຖຸກນຳມາໃຫ້ປະກອບກັບກະບວນກາຣຈັດກາຣເຮັຍນຮູ້ມາກເທົ່າທີ່ຄວາມ

4. ຈຳນວນບຸຄລາກຫຼັກສູດສອນມີໄມ່ເພີ່ມພວດຕ່າງກັນກາຣຈັດກາຣເຮັຍນກາຣສອນ
ຕາມແນວທາງກາຣຈັດກາຣຄືກາຂອງພຣະວາຊບັນຍຸດຕິກາຣຄືກາແຫ່ງໝາດີ

ປະກອບກັບມີກາງຮາງອື່ນທີ່ມີໃໝ່ງານສອນມາກ ເຫັນຍ້ອມສັງຄົມດ້ວຍກະບ
ດ້ວຍເອົ້າ ຄຸນກາພູແຮ່ຢືນ

3. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມໜົນໃນກາරຈັດ ກຽບວັນການເຮັດວຽກ

ການມີສ່ວນຮ່ວມປັບປຸງກັບມີກາງປໍ່ຈ້າຍໜ້າທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕ້ອງການຈັດກຽບວັນການ
ເຮັດວຽກພໍ່ເພື່ອພັດນາພູແຮ່ຢືນໃໝ່ມີຄຸນກາພະຈະເຫັນໄດ້ຈາກຄວາມມຸ່ງໝາຍ
ໃນພຣະວາຂບໍ່ຢືນຕີກິດກິດແຫ່ງໜາດີ ພ.ສ. 2542 ແລະ ລັບປັບແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ
(ລັບປັບທີ 2) ພ.ສ. 2545 ມາດວັນ 1 ມາດວາ 8 (2) ທີ່ກ່າວຄິດການຈັດ
ກິດກິດໃຫ້ຍືດໜັກໃຫ້ສັນຄົມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກິດກິດແຫ່ງໜາດີ ແລະ ມາດວັນ
7 ມາດວາ 57 ໃຫ້ໜ່ວຍງານທາງການທີ່ກິດກິດແດມທວ່ພາກຮູບຄຸຄລໃນຊຸມໜົນ
ໃໝ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກິດກິດໂດຍມີປ່ານມາຍສຳຄັນ ອື່ນໃໝ່ກິດປະໂຍໝ໌
ສູງສຸດລໍາຫວັບພູແຮ່ຢືນ

ຫຼາຍ້າ

ທີ່ຜ່ານມາຖຸກການສ່ວນສັນຄົມໄດ້ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຈັດກິດກິດ
ໂດຍເຂົ້າມາຫຼັງຍື່ງ “ຊຸມໜົນ” ຮ່າຍຊຸມໜົນໄດ້ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດ
ກິດກິດໃຫ້ພື້ນຖານເພື່ອກະບວນກາງກາງມີສ່ວນຮ່ວມ ຮະຕັບກິດກິດສ່ວນຮ່ວມ ປັ້ງຈ້າຍ
ການເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ຕລອດຈົນຜລທີ່ເກີດເຫັນກັບພູແຮ່ຢືນຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມ
ຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມລັກໝະບົບທອງຊຸມໜົນ

ຈາກຮາຍງານກິດກິດສາພາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພູປັກຮອງໃນການຈັດ
ກິດກິດເຮັດວຽກພໍ່ເພື່ອພັດນາພູແຮ່ຢືນ⁹ ໂດຍເກີບຂໍອມຸລຈາກ
ພູປັກຮອງຈຳນວນ 1,094 ດາວໂຫຼວງເຊື່ອນມືນາຄມ-ເຊື່ອນມະຫາຍນ 2547
ພບວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ພູປັກຮອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເກີດເຫັນກັບພູປັກຮອງກິດກິດ
ໃຫ້ພື້ນຖານໃນຮະຕັບປາກລາງຮ້ອຍລະ 74.6 ໄນມີຄ່ອຍເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄນມີ

⁹ ສໍານັກວິຊາການແລະມາດຈົນການກິດກິດ, ກະທຽບສຶກສາອິດ, 2548.

ຄວາມເຂົ້າໃຈເລຍ ວິວຍລະ 13.3 ມີເພື່ອງວິວຍລະ 12.1 ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ມາກ່ື່ງແຫລ່ງຂໍ້ມູນທີ່ທຽບເກີ່ມກັບຫຼັກສູດຕະກາຣີສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ສ່ວນໃຫຍ່ມາຈັກການທີ່ສັນຕິພາບແລ້ວໃຫ້ການ ໂດຍບໍທາທກາມມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງໝຸ່ມນີ້ໃນການຈັດການເຮືອນຽ້ວ້ ສ່ວນໃຫຍ່ປັນລັກປະຂອງການສັງເລີມສັນບສຸນ ການເຮືອນຽ້ວ້ອັນດີເຮືອນ ການສັນບສຸນກິຈກະນາຍງານການເຮືອນຽ້ວ້ ແລະການສັນບສຸນ ທຸນທັນໄລ ແລະແຮງ ວິວຍລະ 99.2 98.1 ແລະ 97.9 ຕາມລຳດັບ ສໍາຮັບ ແນວທາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມນີ້ ດື່ນ ການຮ່ວມແສດງຄວາມຄິດເຫັນ ໃຫ້ຄຳປຶກການແນະນຳ ພັນຍາກຈັດການເຮືອນຽ້ວ້ ແລະຮ່ວມວາງແຜນຈັດທາ ແຫລ່ງເຮືອນຽ້ວ້ ໃນດ້ານການພັດຍາການເຮືອນຽ້ວ້ ຜູ້ປາກໂຮງສ່ວນໃຫຍ່ມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນຮູບແບບຂອງການຮ່ວມກິຈກະນາຍງານວິຊາການທີ່ສັນຕິພາບແລ້ວ ການສອດສ່ອງດູແລກວາມປະປຸດຂອງຜູ້ເຮືອນ ແລະການຕິດຕາມປະເມີນຜລ ການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ດ້ານການສັນບສຸນທັນໄລ ຜູ້ປາກໂຮງສ່ວນໃຫຍ່ມີ ມັກຈະຮ່ວມຈັດສຸກພວດລ້ອມຂອງສັນຕິພາບທີ່ເອີ້ນຕົ້ນການເຮືອນຽ້ວ້ ສັນບສຸນ ເຈິນ/ທຳພາກ/ແຮງນານ/ວັດຖຸປະກາດ/ການເຮືອນການສອນ

ໃນຂະນະທີ່ຜລການສຶກສາອື່ນ¹⁰ ພບວ່າ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸຄຄລແລະ ຊຸ່ມນີ້ໃນການຈັດການສຶກສາຢູ່ໃນຮະດັບປາກລາງ ທັ້ງໃນເວົ້ອງຂອງການ ຈັດທຳຫຼັກສູດສະຖານີສຶກສາ ການບໍລິຫານຈັດການແລະຈັດການເຮືອນການສອນ ຊື່ເປັນຜລມາຈັກການໄດ້ຮັບໜ້າສາຮ້ອມລູ່ຂອງສັນຕິພາບທີ່ໄດ້ມີການຮ່ວມມື ເກືອງເຈັ້ງຕ້ອງຜູ້ປາກໂຮງຢູ່ໃນຮະດັບປາກລາງເຫັນກັນເຈັ້ງເປັນເຫດໃຫ້ກົດຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປາກໂຮງໄມ້ຂັດເຈນເທົ່າທີ່ຄວາມ ທຳໄຫ້ສົ່ງຜລຖື່ງ ການເທິງມາມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປາກໂຮງໃນການຈັດການສຶກສາຢູ່ໃນຮະດັບປາກລາງ ໄມ່ມາກຕາມເຈຕະນາມຄົນທີ່ກູ້ຫມາຍໄດ້ຕັ້ງໄວ້

ນອກຈາກນີ້ ຈາກຮາຍງານປະເມີນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກະບວນ ການເຮືອນຽ້ວ້ຂອງໝຸ່ມນີ້ໃນຮະດັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ¹¹ ຊື່ເປັນການສຶກສາ

¹⁰ຮາຍງານການວິຈัย ໄດ້ຮັບສີໂທໃນການບໍລິຫານການຈັດກະບວນສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຈາກຮູ້ ດົມຮູ້ອ່ອມນູ່ແທງຮາຍງານຈັກການ ພຸທອມຄໍາການ 2540

¹¹ສໍານັກງານເລຂາຮົກການສຶກສາ, 2549.

ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นการใช้แบบสอบถามโดยกำหนดเกณฑ์ประเมินแบบอิงตน (self evaluate) ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และผู้เรียนจากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน¹² ทั้งหมด 576 แห่ง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 13,337 คน แยกเป็นผู้บริหาร 549 คน ครู 4,595 คน และผู้เรียน 8,193 คน

ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการรวบรวมจากสถานศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองและนอกเขตเมืองรวม 6 แห่ง ใช้วิธีการสนทนากลุ่มการสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 6 คน ครู 6 คน และผู้นำชุมชน 23 คน การสนทนากลุ่มในแต่ละพื้นที่มีผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้เรียน แต่ละกลุ่มมีผู้ร่วมลงพื้นที่ประมาณ 10 คน รวมทั้งหมด 18 คน ผลการประเมินพบว่า

บทที่ 3

การมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ให้ข้อคิดเห็น การประเมินประจำเดือนที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสถานศึกษา บริบทของชุมชน ผลกระทบระบบทัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านโรงเรียนด้านคณะกรรมการสถานศึกษา ด้านผู้ปกครอง ด้านชุมชน และด้านผู้เรียน บทบาทของกรรมการสถานศึกษา บทบาทของผู้ปกครอง และชุมชนการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และโครงการ/กิจกรรม ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า การมีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

¹² สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมได้แก่ สถานศึกษาระดับประถมศึกษา

โรงเรียนประถมขยายโอกาส และสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ບໍລິຫານສຖານະຄຶກສາໃນການປະເມີນສັກພົນໃນສຖານະຄຶກສາທີ່ເປັນຈິງກັບສັກພົນທີ່ຄາດຫວັງໂດຍເປັນການເປົ້າຍືບເຖິງບໍລິຫານແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງຄ່າເນີລີ່ຢ່ອງປະເດີນການປະເມີນແຕ່ລະຮາຍກາຣາມ 9 ດ້ວຍ¹³ ໄດ້ແກ່

- (1) ຄວາມເປັນປຶກແຜນຂອງສຖານະຄຶກສາ
- (2) ອຸນລັກສະນະຜູ້ບໍລິຫານ 2 ດ້ວຍ ອຳ ຄວາມເປັນນັກບໍລິຫານ
ແລະມໍ່ານຸ່ມຍັ້ນພັນນົດ
- (3) ອຸນລັກສະນະຂອງຄຽງໃນສຖານະຄຶກສາ 2 ດ້ວຍ ໄດ້ແກ່
ຄວາມເປັນຄຽງ ຄວາມສາມາດໃນກາຮັດການສອນແລະວິຈິ່ນ
- (4) ບໍລິຫານຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນ
- (5) ດ້ວຍວັດນອຽມໜຸ່ມໜຸ່ນ
- (6) ດ້ວຍເຈຕົດຕິຂອງຄົນໃນໜຸ່ມໜຸ່ນ
- (7) ພລຈາກພະຮາໝບໍ່ມີການສຶກສາແທ່ງໝາດ 5 ດ້ວຍ
ໄດ້ແກ່ ດ້ວຍໂຮງເຮັດວຽນ ດ້ວຍຄະນະກວດການສຖານະຄຶກສາ
ດ້ວຍຜູ້ປັກຄຽກ ດ້ວຍໜຸ່ມໜຸ່ນ ດ້ວຍຜູ້ເຮັດວຽນ
- (8) ບໍລິຫານຂອງຄະນະກວດການສຖານະຄຶກສາ ແລະ
- (9) ບໍລິຫານຜູ້ປັກຄຽກແລະໜຸ່ມໜຸ່ນ ດ້ວຍການເຮັດວຽນກາຮັດການສອນ
ດ້ວຍຄວາມລັ້ນພັນນົດຮ່ວ່າງໂຮງເຮັດວຽນກັບໜຸ່ມໜຸ່ນແລະ
ດ້ວຍໂຄຮງການ/ກິຈກຽມ

ໂດຍມີຈຳນວນຂໍ້ຄໍາຄາມຮ່ວມທັງລື້ນ 92 ຂໍ້ຄໍາຄາມພຸດກາວິເຄຣະກໍ
ເປົ້າຍືບເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງຄ່າເນີລີ່ຢ່ອງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ບໍລິຫານ
ສຖານະຄຶກສາຮະດັບທີ່ເປັນຈິງກັບຮະດັບທີ່ຄາດຫວັງ ພບວ່າ ຜູ້ບໍລິຫານສຖານະ
ຄຶກສາມີເປົ້າໝາຍທີ່ຂັດເຈນເກີ່ມຍັກປະເດີນທີ່ເກີ່ມຍັກຂອງບໍລິຫານ
(ຮະດັບນ້ຳສຳຄັນ) .01)

¹³ ສົດທີ່ໃໝ່ໃນການສຶກສາວິຈິ່ນ ອື່ບໍ່ t-test

ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนพิจารณาจาก

(1) คุณลักษณะของครูผู้สอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการประเมินพบว่า ครูในสถานศึกษาทุกรอบตั้งประمهินด้านการพัฒนาตนเองด้านมนุษย์สัมพันธ์ ด้านความเป็นครูด้านกิจกรรม การเรียน การสอนอยู่ในระดับดี/มาก

ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผลที่เกิดขึ้น ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสามารถทางวิชาการ ครูผู้สอน สถานศึกษาระดับประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส ประเมินระดับดี/น้อย ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาประถมอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ ๓

(2) การประเมินผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน และผู้เรียนประเมินตนเองการประเมินผลพบว่าในทัศนะของครูผู้สอนใน สถานศึกษาระดับประถมศึกษาประถมผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้าน ต่างๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี/มาก ครูผู้สอนโรงเรียนประเมินขยายโอกาส และสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาประถมผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้าน ต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการประเมินตนเองผู้เรียน ในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ และด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาทุกรอบตั้งประเมินด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยรวมสอดคล้องกับคืออยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนด้านการได้เรียนรู้จากการสอนที่หลากหลายและได้ทำ กิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ ผู้เรียนประเมินว่า อยู่ในระดับดี/มาก แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการประเมินพบข้อลังเกตัว ด้านการได้รู้ ประวัติความเป็นมาของชุมชนสามารถบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้ผู้อื่นฟังได้ ได้ทำในสิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชนโดย

ໄມ້ຕ້ອງມີຄຽບອອກ ລຸດກາປະເມີນອູ້ງໃນຮະດັບປານກລາງ ທີ່ປະເທິດເຫັນເຫັນ
ຈະເກີຍຂ້ອງກັບການປຸລູກຝຶກໃຫ້ຜູ້ເຮືອນມີຄວາມຮັກແລະຜູກພັນກັບໜຸ່ມໜຸ່ນ
ເກີດຈົດສຳເນົາສາວະນະ ແລະມີສ່ວນໃນການສືບທອດງົມປັບປຸງທົ່ວທີ່ມີໃຫ້ສູງຫຍ່
ຄື່ອປັບປຸງຈຸດເດັ່ນທີ່ສຳຄັນຂອງພລທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນໃນ
ການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ທີ່ສັນຕິກິດກວ່າໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ

ປັບປຸງສັນນົມທີ່ເຂົ້າແລະເປັນອຸປະກອດຕ່ອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ
ໜຸ່ມໜຸ່ນໃນການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ທີ່ສັນຕິກິດຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຈາກ
ການສຶກສາຄວັງນີ້ພບວ່າມີປັບປຸງສຳຄັນ ໄດ້ແກ່

(1) ປັບປຸງເກີຍກັບສັນຕິກິດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ປະທິບຸກ ດຽວຸ່ມສອນ
ການປັບປຸງຕິດຕາມຂອງສັນຕິກິດແລະຄວາມມີຂໍ້ອເລີຍຂອງສັນຕິກິດ
ທີ່ຮ່ວມມືສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນໄດ້ວ່າ

◆ ກາວຄວາມເປັນຜົນ້າຂອງຜູ້ປະທິບຸກສັນຕິກິດ ຜູ້ປະທິບຸກທີ່ປະສົບ
ຄວາມສຳເວົ້າໃນການຕຶງໜຸ່ມໜຸ່ນເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້
ເປັນຜູ້ປະທິບຸກທີ່ມີການກຳຫຼາດເປົ້າໜ້າການກໍາທຳກໍານົດໃຫ້ດັດເຈນໃນ
ດ້ານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນໃນການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ ແລະເປັນຜູ້ມີ
ມຸ່ນຸ່ມ່ຍໍລັມພັນວົດ

◆ ຄວາມເຄົາໃຈໃຫ້ອ່ອງຄຽງປັບປຸງທີ່ຜູ້ປະກອບຕ້ອງການມາກ ກິດກວມ
ການໄປເຢືຍມັງກປກຮອງເຖິງບ້ານ ແລະເຄົາໃຈໃລໍເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ
ສອດສ່ອງຄວາມປະປຸດຂອງຜູ້ເຮືອນ ທຳໃຫ້ຜູ້ປະກອບເກີດຄວາມສັນພັນວົດ
ກັບຄຽງແລະຍືນຕໍ່ຮ່ວມມືອັກສັນຕິກິດ

◆ ຄວາມຄວັດຫາໃນຕັ້ງຜູ້ປະທິບຸກແລະຄຽງ ທີ່ກິດຈາກການທີ່ສັນຕິກິດ
ຢືດຫັກຄວາມຮ່ວມມືອັນດັບກັນກຳນົດກຳນົດມີການພັດທະນາສັນຕິກິດຫາຍ່າງດົກເນື່ອງ
ແລະເປັນຮູ້ປະທິບຸກດຳເນີນການຂອງສັນຕິກິດ ເຊັ່ນ ການແພີແພ່ວ
ຂ່າວສາຮ່າງເກີຍກັບສັນຕິກິດ ເພື່ອສ່ວ່າງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີຮ່ວມກຳນົດສັນຕິກິດ
ກັບໜຸ່ມໜຸ່ນ ທີ່ຈະຈ່າຍໃຫ້ສັນຕິກິດປັບປຸງຕິດຕາມໄດ້ສະດວກຍິ່ງໜີ້ນ ການປະສົບ

ผู้ปกครองเพื่อชี้แจงการปฏิบัติงานของสถานศึกษา การเปิดสถานศึกษา เพื่อให้ชุมชนเข้ามาใช้พื้นที่ของสถานศึกษาในการทำกิจกรรมของชุมชน และบุคลากรในสถานศึกษาทำด้วยเป็นสมาชิกของชุมชน เข้าร่วมกิจกรรม ต่างๆ ของชุมชน เป็นปัจจัยสนับสนุนก่อให้เกิดความร่วมมือจากชุมชน

(2) สภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนชุมชนที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำกว่ามาตรฐาน แม้ส่วนร่วมกิจกรรมกับสถานศึกษามากกว่าชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าคน เนื่องจากชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจนมีภาระที่ต้องทำงานประกอบอาชีพเงินเข้ามาไม่ส่วนร่วมเฉพาะเมื่อได้รับการร้องขอจากสถานศึกษา

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน การก่อตั้งสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งกล่าวคือ สถานศึกษาที่เกิดจากความต้องการของชุมชนหรือชุมชนมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง รวมถึงสถานศึกษาที่ก่อตั้งมานาน โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาจะได้รับการสนับสนุนหรือการมีส่วนร่วมจากชุมชนค่อนข้างสูง

(4) ด้านนโยบายรัฐ ผลจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้สถานศึกษาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

สำหรับระดับการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบร่างผู้เกี่ยวข้องดังเดชะระดับกรรมการสถานศึกษาหรือคุณในชุมชน ยังมีระดับการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน หรือระดับชั้นขอน เนื่องจากมีการมองความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาว่าซึ่งเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้องจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในบางส่วน ซึ่งไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะคิดว่าพวกเขากล่าวไม่มีความรู้เพียงพอ หรือเข้ามาไม่ส่วนร่วมกิจกรรมเมื่อโรงเรียนร้องขอมาเท่านั้น ดังนั้นกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมการมาร่วมประชุมการร่วมพัฒนาสถานศึกษา การบริจาค

บทที่ ๓

ทรัพย์สินໃຫ້ແກ່ສານຄືກົມ ເປັນຕົ້ນ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ຂອງໜຸ່ມໜຸ້ນຈັດວາຍັງເປັນລັກເປົ້າຂາຍຂອບ ຄື່ອ ມາເປັນວິທາການເນື່ອໄວ້ດ້ວຍການຮ່ວມຂອງສານຄືກົມທີ່ກົດກົນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສານຄືກົມ

ບັນຫາອຸປະກອດ

1. ດ້ວຍແນວຄົດຂອງໜຸ່ມໜຸ້ນທີ່ແຍກບທບາທະໜາວັງສານຄືກົມ ກັບໜຸ່ມໜຸ້ນອ່າງຫຼັດເຈັນໂດຍເຫັນວ່າການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ເປັນເງື່ອງທາງວິທາການແລະເປັນໜ້າທີ່ຂອງສານຄືກົມ ທີ່ໜຸ່ມໜຸ້ນໄມ່ຄວາມເຫຼົ່າໄປເກື່ອງວ້ອງເນື່ອງຈາກໜຸ່ມໜຸ້ນໄມ່ມີຄວາມຮູ້/ໄມ່ມີເວລາ ມີບທບາທເປັນເພື່ອຜູ້ໃຫ້ມູນຄາງຈາຍ ພິເຄົາທີ່ແລ່ງເຮືອນຮູ້ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມກົດກົນຈະເປັນຕາມທີ່ຄຽງກຳກຳນົດຈຶ່ງໃຫ້ໜຸ່ມໜຸ້ນໄມ່ຕ້ອງການເຫັນໄປຮ່ວມກົດກົນໃນສ່ວນນີ້ກັບສານຄືກົມ ສ່ວນກົດກົນອື່ນໆ ທີ່ໄມ່ໃຫ້ວິທາການ ເຊັ່ນ ການມາຮ່ວມປະຊຸມ ການພັດທະນາສານຄືກົມ ການບຣິຈາກທ່ວຍີລືນສ່ວນໃໝ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການທີ່ສານຄືກົມຮ່ວມຂອງ ທີ່ໜຸ່ມໜຸ້ນເປັນເພື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກົດກົນເຫັນກັນ ທຳໃຫ້ກະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການເຮືອນຮູ້ຂອງໜຸ່ມໜຸ້ນໃນສ່ວນນີ້ໄມ່ຫັດເຈັນທີ່ໄດ້ກົດກົນ

2. ຂາດການປະລັມພັນວິຫຼຸ່ມໜຸ້ນຜູ້ປັກຄວອງ ທີ່ຜູ້ທີ່ເກີ່ວຂ້ອງໄດ້ກົດກົນເຖິງບທບາທແລະຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຫັດເຈັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການຄືກົມ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ ທີ່ສິ່ງເຫລັກນີ້ຈະກົດໃຫ້ເກີດໜ່ອງວ່າໃນການຕິດຕໍ່ລື່ອສາງວ່າສານຄືກົມແລະໜຸ່ມໜຸ້ນ

3. ການເປັ່ນແປງຜູ້ປັກຄວາມສຶກສາບ່ອຍຄົ້ນ ທີ່ວິຄຸນລັກເປົ້າຂອງຜູ້ປັກຄວາມສຶກສາໂດຍເພັກໃນດ້ານມານຸ່ຍລັມພັນ ແລະກາວຸທີກຕ່າງໆ ຈາກມີຜລກະບາບຕ່ອກການສ້າງຄວາມລັມພັນທີ່ຕີ່ຮະຫວ່າງສານຄືກົມ ກັບໜຸ່ມໜຸ້ນ

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียน ของผู้เรียน

จากข้อมูลที่นำเสนอนี้หัวข้อ 1.1 คุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะเรื่อง “คนเก่ง” ซึ่งหากพิจารณาความเก่งโดยใช้ผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นหลัก อาจกล่าวได้ว่า มีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และหากเราทราบถึงต้นเหตุที่ทำให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูง/ต่ำ การแก้ไขก็สามารถดำเนินการอย่างตรงจุด และจะทำให้สิ่งที่เป็นปัญหาอยู่คลี่คลายและลดลงได้ในที่สุด

จากการวิจัยประเมินตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจจากสถานศึกษาทั่วทุกภูมิภาคจำนวน 2,637 โรงเรียน จำแนกเป็น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร้อยละ 90.0 สถานศึกษาเอกชนร้อยละ 5.3 โรงเรียนเทศบาลร้อยละ 2.2 และที่เหลือเป็นสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โรงเรียนด้ำรจนะเวชายน์เด่น และโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย รวมร้อยละ 4.5 โดยมีผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารและครุพัสดุสอนจำนวน 25,828 คน (สำนักงานเลขานุการสถานศึกษา, 2549) ผลการประเมินพบว่า

ปัจจัย/ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ช่วงชั้นที่ 2) ประกอบด้วย 10 ตัวแปร ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นนี้โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ทางการเรียนจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเรียนเป็นสถานศึกษาเอกชน (0.187^{**}) คุณลักษณะของครู (0.128^{**}) ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้บริหาร (-0.109^{**}) สถานศึกษาดังอยู่ในภาคอีสาน (-0.101^{**})

บทที่ 3

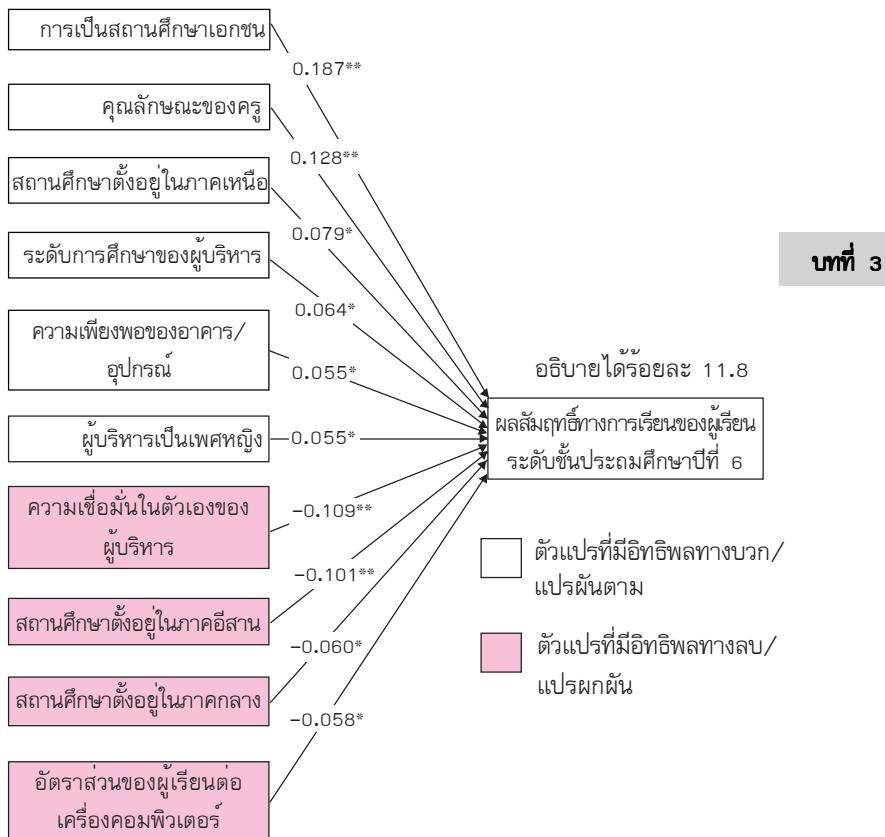
สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคเหนือ (0.079^*) ระดับการศึกษาของผู้บริหาร (0.064^*) สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคกลาง (-0.060^*) อัตราส่วนของผู้เรียนต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ (-0.058^*) ผู้บริหารเป็นเพศหญิง (0.055^*) และความเพียงพอของอาคาร/อุปกรณ์ (0.055^*) โดยตัวแปรที่ 10 ตัวนี้สามารถอธิบายถึงผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นนี้ได้อย่างละ 11.8 (ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2)

แต่หากพิจารณาในเชิงของกลุ่มปัจจัยที่แปรผันตาม (+) และกลุ่มปัจจัยที่แปรผันตาม (-) กับผลลัพธ์อีกทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มปัจจัยที่แปรผันตาม ประกอบด้วย 6 ตัวแปร คือ การเป็นสถานศึกษาเอกชน คุณลักษณะของครู สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคเหนือ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ความเพียงพอของอาคาร/อุปกรณ์ และผู้บริหารเป็นเพศหญิง

สำหรับกลุ่มปัจจัยที่แปรผกผัน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้บริหาร สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคอีสาน สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคกลาง และอัตราส่วนของผู้เรียนต่อเครื่องคอมพิวเตอร์รายละเฉลี่ยดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2 ซึ่งตัวแปรที่ได้กล่าวนี้ ล้วนส่งผลทำให้ผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับปั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 มีความแตกต่างกัน

แผนภาพที่ 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ที่มา : รายงานการวิจัยประเมินผลตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน ระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตการอสังหาริมทรัพย์กรุงเทพฯ, 2549

ສໍາຫຼວບຜູ້ເຮືອນໃນຮະດັບຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີທີ່ 3 ພລກວິຈັຍ ພບວ່າ ປັຈຈີຍຕົວແປຣທີ່ນີ້ອີທີພລຕ່ອຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ຮະດັບຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີທີ່ 3 (ຂ່າວຂັ້ນທີ່ 3) ມີ 6 ຕົວແປຣ ໂດຍປັຈຈີຍທີ່ມີ ອີທີພລດ່ວຍຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜລສັມຖອງທີ່ການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ໃນຮະດັບ ຂັ້ນນີ້ ກາກພິຈາລານາເຮືອນລຳດັບປັຈຈີຍທີ່ສົ່ງຜລຕ່ອຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນ ຈາກມາກໄປໜ້ານ້ອຍ ເປັນດັ່ງນີ້ ຄຸນລັກຂະນະຂອງຄຽງ (0.248^*) ການທີ່ສັນຕິ ສຶກສາຕັ້ງອູ່ໃນກຽງເທິງ/ປຣິມັນທລ (0.156^{**}) ການປະເມີນຜລ ພັດນາການຂອງຜູ້ເຮືອນ (-0.131^*) ການເປັນສັນຕິສຶກສາເອກົນ (0.120^{**}) ຜູ້ບົງຫາຈົບທາງບຣິຫາການສຶກສາ (0.108^{**}) ແລະ ຈຳນວນຜູ້ເຮືອນ ຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີຕອນຕັນ (0.108^{**}) ຜົ່ງຕົວແປຣທີ່ 6 ຕັ້ງສາມາດອອືບາຍຄື່ງ ຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ໃນຮະດັບຂັ້ນນີ້ໄດ້ວ່ອຍລະ 10.3 (ຮາຍລະເອີ້ດດັ່ງແຜນກາພທີ່ 3)

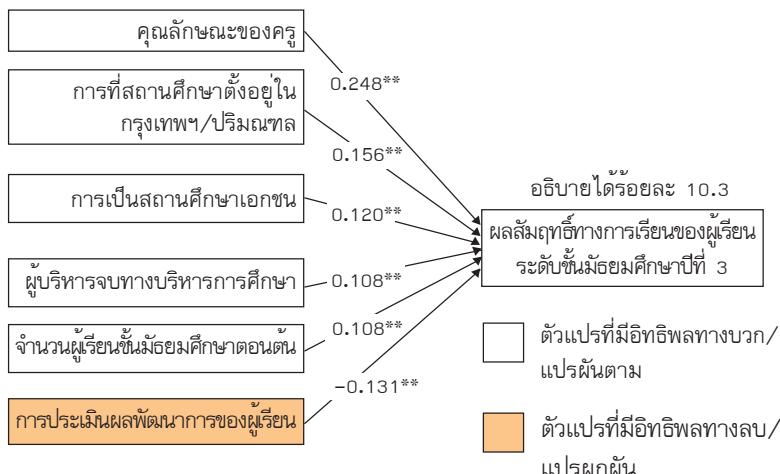
ໜີ້ຫາກພິຈາລານາເປັນກລຸມປັຈຈີຍທີ່ແປຣັ້ນຕາມ (+) ແລະ ກລຸມປັຈຈີຍທີ່ ແປຣັ້ນ (-) ກັບຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ໃນຮະດັບຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີທີ່ 3 ຈັດໄດ້ດັ່ງນີ້ ກລຸມປັຈຈີຍທີ່ແປຣັ້ນຕາມ ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕົວແປຣ ດືອ ຄຸນລັກຂະນະຂອງຄຽງ ການທີ່ສັນຕິສຶກສາຕັ້ງອູ່ໃນກຽງເທິງ/ປຣິມັນທລ ການເປັນສັນຕິສຶກສາເອກົນ ຜູ້ບົງຫາຈົບທາງບຣິຫາການສຶກສາ ແລະ ຈຳນວນ ຜູ້ເຮືອນຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີຕອນຕັນ ໃນຂະນະທີ່ການປະເມີນຜລພັດນາການຂອງ ຜູ້ເຮືອນເປັນເພີ່ງຕົວແປຣເດືອວ່າທີ່ແປຣັ້ນກັບຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງ ຜູ້ເຮືອນ ໃນຮະດັບຂັ້ນນີ້ (ດັ່ງແຜນກາພທີ່ 3)

ຜູ້ເຮືອນໃນຮະດັບຂັ້ນມ້ອຍມື້ກົມາປີທີ່ 6 ພລກວິຈັຍ ພບວ່າ ຕັ້ງແປຣສົ່ງຜລ ຄື່ງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜລສັມຖອງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນໃນຂັ້ນນີ້ ປະກອບ ດ້ວຍ 7 ຕົວແປຣ ຜົ່ງລົວເປັນປັຈຈີຍທີ່ແປຣັ້ນຕາມ (+) ກັບຜລສັມຖອງທີ່ທາງ ການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນ ໂດຍອີທີພລຂອງຕົວແປຣທີ່ມີຕ່ອຜລສັມຖອງທີ່ທາງ ການເຮືອນຂອງຜູ້ເຮືອນໃນຂັ້ນນີ້ເຮືອນຈາກມາກໄປໜ້ານ້ອຍ ມີດັ່ງນີ້ ຈຳນວນຜູ້ເຮືອນ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (0.262^{**}) การเป็นสถานศึกษาที่ดีงดงามในอาเภอเมือง (0.247^{**}) การที่สถานศึกษาตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ / ปริมณฑล (0.239^{**}) คุณลักษณะของครู (0.232^{**}) สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคตะวันออก (0.167^{**}) ผู้บริหารเป็นเพศหญิง (0.167^{**}) และความสามารถในการจัดการของผู้บริหาร (0.162^{**}) ซึ่งตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายได้ถึงผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในระดับชั้นนี้เท่ากับร้อยละ 47.7 (รายละเอียดดังแผนภาพที่ 4)

แผนภาพที่ 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 3

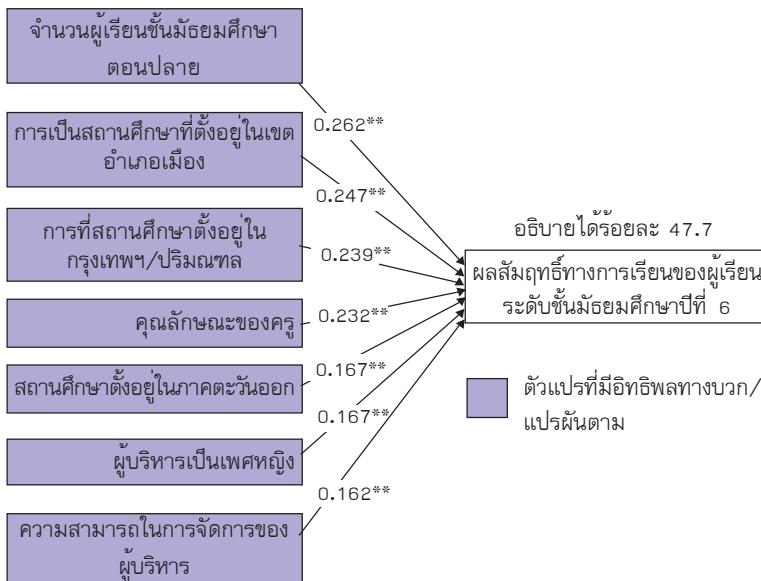
* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ที่มา : รายงานการวิจัยประเมินผลตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตอิกราชสภากาดศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2549.

แผนภาพที่ 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ที่มา : รายงานการวิจัยประเมินผลตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมภุทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตการศึกษา สงกรานต์, 2549

ตารางที่ ๙ สุปดัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในระดับชั้นต่างๆ

ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถานศึกษา	อิทธิพลที่มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียน ของผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ		
	ชั้น ป.3	ชั้น ม.3	ชั้น ม.6
ลักษณะและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา			
1. การเป็นโรงเรียนเอกชน	0.187**	0.120**	
2. การเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง			0.247**
3. การที่โรงเรียนตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล		0.156**	0.239**
4. การเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง	-0.060*		
5. การที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคตะวันออก			0.167**
6. การเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ	0.079*		
7. การที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-0.101**		
8. ความพอดีของสิ่งอำนวยความสะดวก	0.055*		
9. จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น		0.108**	
10. จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย			0.262**
11. อัตราส่วนนักเรียนต่อเครื่องคอมพิวเตอร์	-0.058*		
ผู้บริหารและการบริหาร			
12. การที่ผู้บริหารเป็นเพศหญิง	0.055*		0.167**
13. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหาร	0.064*		
14. การที่ผู้บริหารจบทางการบริหารการศึกษา		0.108**	
15. ความสามารถในการจัดการของผู้บริหาร			0.162**
16. ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้บริหาร	-0.109**		
ครุและการเรียนการสอน			
17. คุณลักษณะของครุ	0.128**	0.248**	0.232**
18. การประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียน		-0.131*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

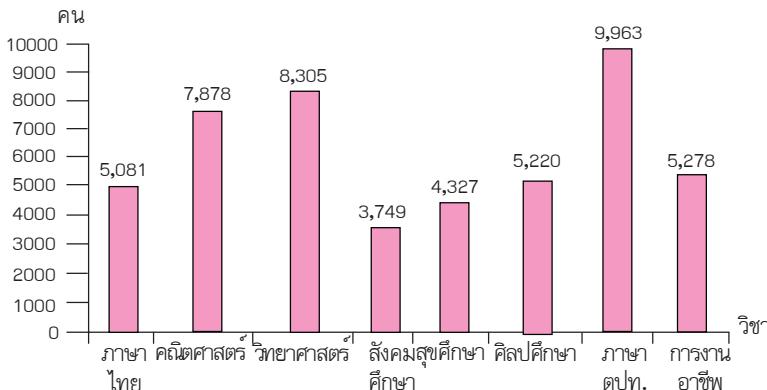
ที่มา : รายงานการวิจัยประเมินผลตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของ

นักเรียนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตการศึกษา สภาพการศึกษา, 2549

ตารางที่ 9 เป็นการสรุปให้เห็นว่าตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นต่างๆ แต่อย่างไร گตาม มีข้อสังเกตว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่พบเหมือนกันในทุกระดับชั้นคือ ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 คือ ตัวแปร “คุณลักษณะของครู” โดยค่าน้ำหนักที่ได้มีค่าต่ำสุด แสดงให้เห็นว่า การที่ครูมีคุณลักษณะที่ดี ย่อมส่งผลต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในทางที่ดีด้วย ซึ่งคุณลักษณะที่ดีของครูนี้ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่สำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น หากการจัดกระบวนการ การเรียนรู้ ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ย่อมเป็นหนทางหนึ่งที่จะส่งผลที่ดีต่อ การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

นอกจากนี้แล้ว มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน ซึ่งจัดได้ว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบถึงคุณภาพของผู้เรียนเช่นกัน ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนในบางสาขาวิชา จากแผนภาพที่ 5 จะเห็นได้ว่า ครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยขาดแคลนเป็น จำนวน 9,963 8,305 และ 7,878 คนตามลำดับ ซึ่งเป็นวิชาที่คะแนน ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทุกระดับชั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ย ค่อนข้างต่ำ ดังข้อมูลที่ได้นำเสนอไว้ในหัวข้อ 1.1

แผนภาพที่ 5 จำนวนครุฑ์ขาดในสาขาวิชาต่างๆ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 3

ที่มา : เอกสารประกอบการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี “ความต้องการครุฑ์ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ” เมื่อวันที่ 3 พ.ค.49
ณ ห้อง 301 ตึกนัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล.

กล่าวโดยสรุป ครุฑ์อ้วกว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ ในทุกด้านตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครุฑ์จึงนับว่า เป็นกลไกที่มีความสำคัญ นับตั้งแต่คุณลักษณะของครุฑ์ จำนวนครุฑ์สอน ครุฑ์สอนในรายวิชาที่ขาดแคลน จำนวนคาดการณ์สอน ตลอดจนภาระงานอื่นที่ครุฑ์สอนต้องทำหน้าที่เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ได้คุณภาพ ดังนั้น ทุกฝ่ายจึงควรพิจารณาถึงปัญหาคุณภาพการศึกษาที่จุดเดียวที่ต้องเร่งด่วนที่สุด เพื่อให้ปัญหาเหล่านี้ได้บรรเทา และลดน้อยลงไปในที่สุด ทั้งนี้ กระบวนการศึกษาจะได้เป็นรากฐานหลักที่แท้จริงในการพัฒนาชาติให้มั่นคงต่อไป

បັນຫາອປສຣຄ

ຄຽງໃນແນ່ມຸມມອງຕ່າງໆ ນັບແຕ່ຄຸນລັກຂະນະຄຽງ ຈຳນວນຄຽງ
ຄູ່ຜູ້ສອນໃນรายວິຊາທີ່ຂ່າດແຄລນ ຈຳນວນຄາບທີ່ສອນ ຕລອດຈະກາຣະງານ
ຢືນທີ່ຄຽງຜູ້ສອນຕ້ອງກຳທຳນໍາໄຟ ເທົ່ານີ້ລວມເປັນຕົວແປວທີ່ສຳຄັງແລະເວົ້າຂ້ອຄົນພບ
ທີ່ຢືນຍັນວ່າມີອີທີ່ພັດຕ່ອງລັມຄຖີ່ທາງການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ເຮັດວຽກໃນທຸກຮະດັບຫຸ້ນ
ອັນເປັນສາເຫຼຸ່ານີ້ທີ່ກຳທຳໃຫ້ຄູ່ມາພຂອງເຕັກໂດຍເພັະໃນດ້ານລັມຄຖີ່
ທາງການເຮັດວຽກໄມ່ສູງດັ່ງເປົ້າໝາຍທີ່ດັ່ງໄວ

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ:

สรุปผล

จากการติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสรุปได้ดังนี้

1. คุณภาพผู้เรียน เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 คือ การเป็นคนเก่ง คนดี และคนมีความสุข การเป็น “คนเก่ง” พิจารณาจากการสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้วยการสอบผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครอบคลุมใน 2 ด้านของผู้เรียน คือ

(1) การสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างหัวเราะศึกษา 2544-2549 พบว่า ผู้เรียนระดับชั้นประถมปีที่ 3 ช่วงปีการศึกษา 2544-2545 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน และคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 รายวิชาสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยใน 2 วิชานี้ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดช่วง 5 ปีการศึกษา รวมถึงคะแนนเฉลี่ย วิชาภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์ที่ลดลงด้วยแม้ว่าในปีการศึกษา 2549 จะเพิ่มเข้มเล็กน้อยก็ตาม โดยคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเกือบทุกวิชา มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียงวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา 2544 และ 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินกว่าร้อยละ 50 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนผลลัพธ์ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตลอดช่วง 5 ปีการศึกษา มีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกวิชาชีวะ คือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา มีเพียงวิชา ภาษาไทยที่มีคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่สูงกว่าวิชาอื่น และสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ในปีการศึกษา 2546 คือ เท่ากับ 53.98

คะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วง 2 ปีการศึกษา ที่ได้เริ่มดำเนินการสอบ โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยใน 5 วิชา มีแนวโน้มสูงขึ้น คือ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ชีววิทยา และฟิสิกส์ เต่อย่างไรก็ตาม แนวโน้มคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นก็ไม่สูงเกินกว่าร้อยละ 50 และวิชาภาษาไทย ก็เป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาอื่น ได้แก่ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่คะแนนเฉลี่ยลดลง โดยวิชาที่คะแนนเฉลี่ยลดลงมากที่สุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ

(2) การสอบวัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test: SAT) พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มความสามารถทางภาษาตัวเขียนในช่วง 4 ปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยคะแนนเฉลี่ยลดลงเพียงเล็กน้อยในปีการศึกษา 2547 คือ ลดลงจากปีการศึกษา 2546 เท่ากับ 0.77 สรุนความสามารถทางการคิดคำนวณมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงปีการศึกษา 2544–2546 แต่มีการปรับตัวดีขึ้นในปีการศึกษา 2547 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.63 สูงขึ้นจากปีการศึกษา 2546 ถึงร้อยละ 2.78

สำหรับความสามารถใช้เคราะห์มีคะแนนเฉลี่ยตัวเขียนอย่างไม่คงที่ โดยคะแนนเฉลี่ยร้อยละในปีการศึกษา 2544–2547 มีค่าเท่ากับ 39.59 42.89 38.26 และ 46.12 ตามลำดับ ในภาพรวมแล้ว คะแนนเฉลี่ยร้อยละความถนัดทางการเรียนของผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 2 ปีการศึกษา 2544–2546 แต่ในปีการศึกษา 2547 กลับเพิ่มขึ้นเป็น 46.12 ซึ่งเป็นค่าที่สูงที่สุดในช่วง 2 ปี

ดีขึ้น คือ เท่ากับ 38.66 39.90 39.33 42.39 ตามลำดับ ตลอดปี ศึกษา 2544-2547 แต่อย่างไรก็ตาม ค่าคะแนนเฉลี่ยรายละเอียดของทุกปีที่ กล่าวถึงยังคงต่ำกวาร้อยละ 50

ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกของ สถานศึกษา โดยสำนักงานศิลปะและมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรรวมทั้งหมด) หรือ สมศ. ที่เกี่ยวข้องกับด้านผลลัพธ์ทางการเรียน ได้แก่ มาตรฐานที่ 4 5 และ 6 ผลการประเมินคุณภาพภายนอก พบร้า สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัด ยังคงไม่ได้มาตรฐานตามที่ สมศ.ตั้งไว้ มีเพียงสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนสาธิตฯ จำนวน 29 แห่ง จาจจำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 30,010 แห่ง ที่ผ่านมาตรฐานที่ 4 และ 6 ของ สมศ. ซึ่งหากพิจารณาภาพรวม ร้อยละของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับดี : มาตรฐานด้านนี้เรียน พบร้า ควรอยู่ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดีเท่ากับ 10.4 11.4 และ 24.0 ในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายสังกัด พบร้า สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นโรงเรียนสาธิตฯ มีค่าร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการ ประเมิน ระดับมาตรฐานระดับดีในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 สูงกว่าสังกัดอื่นๆ คือ เท่ากับ 58.6 31.0 และ 48.3 ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน เมื่อจำแนก ตามภูมิภาค พบร้า ภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีค่าร้อยละของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ได้ผลการประเมินระดับมาตรฐานระดับดีในมาตรฐานที่ 4 5 และ 6 คือ เท่ากับ 17.3 16.9 35.2 ซึ่งสูงกว่าภาคอื่นๆ และจาก ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่สอง จำนวน 902 แห่ง ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550 โดยเป็นสถานศึกษาในสังกัด สนพฐ. จำนวน 644 แห่ง (ข้อมูล ณ 5 กรกฎาคม 2550) พบร้า มาตรฐาน

ທີ 6 ອູ້ໃນຮະດັບດີ ສ່ວນມາຕຽບຮູ້ນຳທີ 4 ແລະ 5 ອູ້ໃນຮະດັບພອໃຫ້

ผลຈາກການສໍາรวจສຸຂພາພປະເທດໄທ ພ.ສ. 2539–2540 ດ້ວຍການທດສອບໄອຄົວ (IQ) ຂອງເດືອກວິຍເຣີຢີນ ພບວ່າ ດ້ວຍຄົວໄອຄົວ ຂອງເດືອກວິຍເຣີຢີນມີຄ່າທີ່ກັບ 91.9 ສື່ມາຕຽບຮູ້ນຳກ່ຽວເປັນມີຄ່າທີ່ກັບ 100 ແລະ ຈາກການວິຊ້ພັດນາການແບບອງຄ່ວມຂອງເດືອກໄທໃໝ່ ພ.ສ. 2544 ພບວ່າ ເດືອກວິຍເຣີຢີນໃນກຸມໆອາຍຸ 6–12 ປີ ຈຳນວນ 3,135 ຜົນ ຮ້ອຍລະ 29.7 ມີໄອຄົວອູ້ໃນເກນທີ່ປັດ ຮ້ອຍລະ 59.9 ມີໄອຄົວອູ້ໃນເກນທີ່ຄ່ອນຫັງດໍາກ ໂດຍຄ່າເຊີ່ຍຂອງໄອຄົວເດືອກວິຍເຣີຢີນທີ່ໜົດທີ່ກັບ 88.1 ຈຶ່ງກຳລ່າງໄດ້ວ່າ ເດືອກໄວ້ຍເຣີຢີນມີແນວໂນ້ມໄອຄົວລົດລົງ ລໍາທັບການອບຮມເລື່ອງດູທີ່ສົງເສລີມ ພັນນາການດ້ານສົດປັບປຸງຄູາມື່ອຍ ພ່ອແມ່ ແລະ ຜູ້ເລື່ອງດູເດືອກຈະມຸ່ງແນ່ນການ ເລື່ອງກາຍນອກເປັນຫຼັກ ໂດຍອີກເຮື່ອງການເຮີຍນຸ້ງໃຫ້ໜອຍກັບຄຽງແລະ ໂຮງເຮີຍນ ປະກອບກັບບັງຈຸບັນເດືອກວິຍເຣີຢີນ ແລະ ເດືອກວິຍ່ວຸນ່ວັນສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ວລາວ່າໃນການ ດູໂໂກຮັກນີ້ເພື່ອຄວາມເປັນເປັນເຖິງມາກກ່າວການແສງທາຄວາມຮູ້ ຊື່ກອໃຫ້ເກີດຜລເສຍ ໃນດ້ານໄມ່ປະເທົ່ອສມອງແລະປັບປຸງ ທຳໄຫ້ສມອງຊື່ນໜ້າໄມ່ກ່ອໃຫ້ເກີດ ການເຮີຍນຸ້ງໃຫ້

ຂອ່ມູນສັນກາරຟ່ວະດັບສົດປັບປຸງໄດ້ກໄທແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຮ້ອຍລະ 62.9 ຂອງເດືອກອາຍຸ 6–13 ປີ ມີຮະດັບສົດປັບປຸງຄ່ອນຫັງດໍາ ມີເພີຍງ ຮ້ອຍລະ 28.7 ຂອງເດືອກໜ່ວຍອາຍຸເດືອກວິຍກັນ ມີຮະດັບສົດປັບປຸງປັດ ລໍາທັບໃນກຸມ ເດືອກອາຍຸ 13–18 ປີ ຮ້ອຍລະ 58.7 ມີຮະດັບສົດປັບປຸງຄ່ອນຫັງດໍາ ເຫັນເດືອກວິຍກັນ ມີເພີຍງຮ້ອຍລະ 27.2 ຂອງເດືອກໜ່ວຍອາຍຸເດືອກວິຍກັນ ມີຮະດັບສົດປັບປຸງປັດ

ແນວ່າ ຄວາມເປັນ “ຄຸນເກັ່ນ” ຂອງຜູ້ເຮີຍນຍັງໄມ່ເຂັ້ມແຂງ ມາກນັກເຕັກຍັງມີເດືອກອີກລຸ່ມທີ່ມີຄວາມເບັ້ມເຂັ້ມແຂງທາງດານວິຊາການສາມາຮັດ ເຫັນເຄີຍໄດ້ໃນຮະດັບນານາຄາຕີ ການແບ່ງຂັນໂລລິມປົກວິຊາການໃໝ່ ຮະຫວັງ ປີ 2544–2550 ເຍການໄທ ໄດ້ເກີຍຄູ່ງວ່ລຽມໃນການເກົ່ວມແຂ່ໜ້ນ

โอลิมปิกวิชาการจำนวน 17 19 19 21 23 22 และ 18 เหรียญ ตามลำดับ จากผลการแข่งขัน แสดงให้เห็นว่า ความสามารถของเยาวชนไทย มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกวิชา โดยวิชาที่เยาวชนไทยสามารถคว้าเหรียญรางวัลรวมได้เพิ่มขึ้นในปี 2548-2549 เมื่อเทียบ กับปีที่ผ่านมา คือ คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ นอกจากนี้ วิชาชีววิทยา เยาวชนไทยสามารถคว้ารางวัลเหรียญทองได้ ทุกปีในตลอดช่วง 7 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี 2549 เยาวชนไทยสามารถคว้ารางวัลเหรียญทองคงแคนดับ 1 ของโลกในวิชาชีววิทยา

เมื่อพิจารณาประเภทเหรียญรางวัลที่ได้รับ พบร่วม วิชาฟิสิกส์ และชีววิทยาเป็นวิชาที่เยาวชนไทยประสบความสำเร็จสามารถคว้ารางวัลเหรียญทองได้ตลอด 3 ปีที่ผ่านมา คือ ในปี 2547-2550 วิชาฟิสิกส์ได้จำนวน 1 2 1 และ 1 เหรียญ วิชาชีววิทยาได้จำนวน 1 3 3 และ 2 เหรียญ ตามลำดับ นอกจากนี้ วิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นอีกวิชาหนึ่ง ที่เยาวชนไทยสามารถพิชิตรางวัลเหรียญทองต่อเนื่อง 2 ปี ในปี 2547-2548 ได้จำนวน 1 และ 2 เหรียญ ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ยังมีกลุ่ม เยาวชนไทยที่มีความเป็นอัจฉริยะอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งหากได้รับการพัฒนาที่ถูกต้องและต่อเนื่องแล้ว กลุ่มเยาวชนเหล่านี้จะเป็นพลังสำคัญ ในการพัฒนาชาติ

การเป็น “คนดี” จากงานวิจัยพบว่า สถานภาพคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในเมือง มีคุณธรรมจริยธรรมที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การประทัยด้วยความอดทน การมีสัมมาคาราะะ ความมีระเบียบวินัย การปฏิบัติตามตามหลักหรือคำสอนทางศาสนา และความรับผิดชอบ ส่วนผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่นอกเมือง

บทที่ 4

ມີຄຸນອຽມຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດ ດ້ວຍຄວາມສ້ອງສັດຍ່າງສົມມາຄາຣາວະ ກາຣປົງປົກຕິໂທນຕາມຫລັກຫວີອຳຄໍາສອນທາງຄາສນາ ແລະຢັງມີຄຸນອຽມ ຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດປະກາດທີ່ຂໍດເຈນເຂົ້າກັນ ຄື້ອງກາຣເລື່ອສລະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ ແລະກາຣົມມາຮາທແບບໄທ

ສໍາຫວັບຄຸນອຽມຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເລົງໃນຜູ້ເຮັດວຽກ ຮະດັບມັດຍົມຄືກາທີ່ມີສານຄືກາທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງ ຄື້ອງ ຄວາມມີວິນຍ ຄວາມມີສ້າມາຄາຣາວະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ ຄວາມຂັ້ນໜັ້ນເພີ່ຍ ຄວາມເລື່ອສລະ ແລະວັກໝົ່ງແວດລ້ອມ ສ່ວນຜູ້ເຮັດວຽກໃນສານຄືກາອູ້ນອາກເມືອງເຖິງໜ້າວ່າ ຄຸນອຽມຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດທີ່ ປະສົບຜລສໍາເລົງ ຄື້ອງ ຄວາມມີວິນຍ ກາຣມີສ້າມາຄາຣາວະ ໃນຂະໜາດທີ່ຄຸນອຽມຂອງຜູ້ເຮັດວຽກໃນສານຄືການອາກເມືອງທີ່ມີແຕກດັກກັບຜູ້ເຮັດວຽກໃນເມືອງ ຄື້ອງ ຄຸນອຽມຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດທີ່ສ້ອງສັດຍ່າງສົມມາຄາຣາວະ ແລະມີເຈັດຕິທີ່ຕໍ່ຕໍ່ອາຊີພສຸງຈິຕ ພບວ່າ ສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານໃນທຸກສັກດັກມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 1 ໂດຍກາພຽມ ອ່າຍ້ອຍລະ ຂອງສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜລກາຣປະເມີນຮະດັບມາຕຽນຮະດັບຕິ ໃນຂະໜາດທີ່ ມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 9 ອ່າຍ້ອຍລະຂອງສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜລກາຣປະເມີນຮະດັບມາຕຽນຮະດັບຕິ ແລະຈາກຜລກາຣປະເມີນຄຸນກາພ ກາຍນອກສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານຮອບທີ່ສອງ ຈຳນວນ 902 ແທ່ງ ຮະຫວ່າງປີ ກາຣຄືກາ 2549–2550 ໂດຍເປັນສານຄືກາໃນສັກດັກ ສພູງ. ຈຳນວນ 644

ມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ສົມມາຄາຣາວະ ຄື້ອງມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 1 ຜູ້ເຮັດວຽກມີຄຸນອຽມ ຈົບຕົວອະນຸຍາດຕະຫຼາດ ແລະຄ່ານິຍາມທີ່ພົງປະລົງ ແລະມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 9 ຜູ້ເຮັດວຽກມີຄືກາທີ່ໃນການທຳກຳການ ຮັກການທຳກຳການ ສາມາຄົນທຳກຳການຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ ແລະມີເຈັດຕິທີ່ຕໍ່ຕໍ່ອາຊີພສຸງຈິຕ ພບວ່າ ສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານໃນທຸກສັກດັກມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 1 ໂດຍກາພຽມ ອ່າຍ້ອຍລະ ຂອງສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜລກາຣປະເມີນຮະດັບມາຕຽນຮະດັບຕິ ໃນຂະໜາດທີ່ ມາຕຽນກັບມາຕຽນທີ່ 9 ອ່າຍ້ອຍລະຂອງສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜລກາຣປະເມີນຮະດັບມາຕຽນຮະດັບຕິ ແລະຈາກຜລກາຣປະເມີນຄຸນກາພ ກາຍນອກສານຄືກາຂັ້ນໜັ້ນພື້ນຖານຮອບທີ່ສອງ ຈຳນວນ 902 ແທ່ງ ຮະຫວ່າງປີ ກາຣຄືກາ 2549–2550 ໂດຍເປັນສານຄືກາໃນສັກດັກ ສພູງ. ຈຳນວນ 644

แห่ง ณ 5 กรกฏาคม 2550 พบร่วม มาตรฐานที่ 1 และ 9 อยู่ในระดับดี นักเรียนมีคุณธรรมนำความชื่อของรัฐบาลที่สูงปานกลาง ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ อันได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศใช้นโยบายฯ ดังกล่าว พบร่วม ความเข้าใจ 3 อันดับแรก คำว่า คุณธรรม ในความคิดเห็นของผู้เรียน หมายถึง (1) ความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง (2) ความมีน้ำใจ เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว และ (3) ลิ่งที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของตนเอง และคนในสังคมเพื่อที่จะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการที่ผู้เรียนเห็นว่า ตนเองมีมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีน้ำใจ ซื่อสัตย์ และขยัน ในทางกลับกัน คุณธรรมที่ผู้เรียนเห็นว่า ตนเองมีน้อยที่สุด 3 อันดับแรก คือ ประหยัด ขยัน และสุภาพ อย่างไรก็ตาม คุณธรรมที่ผู้เรียนเห็นว่า เยาวชนไทยควรมีเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ซื่อสัตย์ ขยัน มีวินัย สามัคคี มีน้ำใจ ประหยัด สุภาพ และความสะอาด

“การมีความสุข” ของผู้เรียน จากการประเมินคุณภาพสถานศึกษาของ สมศ. ซึ่งพิจารณาจากมาตรฐานด้านผู้เรียน 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีนิสัย สุภาพกาย และสุภาพจิตที่ดี และ มาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา พบร่วม ผลการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการประเมินคุณภาพภายหลังรอบแรก (พ.ศ.2544-2548) ทุกสถานศึกษา ในทุกสังกัดผ่านมาตรฐานนี้ ซึ่งเป็นมาตรฐานผู้เรียนเพียงด้านเดียวที่ ทุกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผ่านเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องนี้ และจากการประเมินคุณภาพภายหลังรอบที่สอง จำนวน 902 แห่ง ระหว่างปีการศึกษา 2549-2550 โดยเป็นสถานศึกษาในสังกัด สพฐ.

จำนวน 644 ແທ້ ພບວ່າ ມາດຽວງານທີ 10 ແລະ 12 ອູ້ໃນຮະຕັບດືື່ນດືື່ນ

ຫຼັບເສນອແນ:

1. ຄວາຮ່າງກຳໜັດຍຸທອຄາສຕວ່າແນວທາງແລະມາດຕະການໃນຮະຍະສັ້ນ ແລະຮະຍະຍາເພື່ອແກ້ໄຂຢູ່ທຸກຄູນກາຟຝູເຮີຍໃນດ້ານຜລສັນຖົກທີ່ທາງການເຮີຍ ແລະຄວາມຄັດທາງການເຮີຍ ເພື່ອເປັນການເຕີຣີມຄວາມພ່ອມໃຫ້ແກ້ໄຂເຮີຍໃນການເຮີຍຫົວໜ້າກິຈາຕ່ອງໃນໜ່ວຍໜັດໄປ

2. ຄວາໃຫ້ຄວາມຮູ້ແລະສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໜີເຈັນຕ່ອບທປາຫແລະ ທ້າວ່າທີ່ຂອງພ່ອມເມ່ ຜູ້ປັກຄວອງ ແລະຜູ້ເລື່ອງດູເຕີກທີ່ມີຜລໂດຍຕຽບຕ່ອບພັດນາ ການດ້ານສົດປັບປຸງຢູ່ຂອງເຕີກ

3. ຄວາມກິຈາວິລ້ຍເພີ້ນລືກໃນດ້ານຄວາມດີ ແລະຄວາມສຸຂະອຸງເຮີຍ ໂດຍອາຈັກກິຈາເງິນເປົ້າໃຫຍ່ໃນມີຕິຂອງເວລາ (Time Series) ຢ່າງ ເທິ່ຍບັນຫາເປົ້າໃຫຍ່ທີ່ຄາດໜ້າໄວ້

2. ເລັກສູດ ການຈັດການເຮີຍນກາຮອນ ແລະການວັດປະເມີນພລູເຮີຍ

2.1 ເລັກສູດ

ຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນຢາຍຫັ້ງຈາກການປະກາດໃຫ້ເລັກສູດການກິຈາຂັ້ນພື້ນຖານພຸທອະການ 2544 ໃນໜ່ວຍປີແຮງ ພບວ່າ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນເລັກສູດການກິຈາຂັ້ນພື້ນຖານຂອງບຸຄລາກຣີໃນສຖານກິຈາຂອງໆໃນຮະຕັບສູງ ໂດຍແພະຄຽກສອນມີຄວາມຈຸ່າວຸມເຂົ້າໃຈໃໝ່ເລັກສູດໃນເຈື່ອງການ ກຳໜັດວິລັຍທັກນີ້ ການກິຈາ ເປົ້າຫາຍາ ການກຳໜັດຄຸນລັກໝະວັນພຶກປະສົງ ໂຄງສ້າງເລັກສູດສຖານກິຈາ ການຈັດທຳສາຮະເລັກສູດ ການກຳໜັດ ພລກາຮີຢູ່ທີ່ຄາດໜ້າໄຍ້ປີ/ກາດ ການກຳໜັດສາຮະການເຮີຍຮູ່ຢາຍປີ/ກາດ ການກຳໜັດເວລາເຮີຍຫົວໜ້າຈຳນວນທຳມະກິດ ການຈັດທຳສາຮະການເຮີຍຮູ່ພື້ນຕິມ ການຈັດທຳຄໍາອົບຍາຮູ່ຢາຍວິຊາ ການຈັດທຳໜ່ວຍການເຮີຍຮູ່ ການຈັດທຳແຜນ

การเรียนรู้ การกำหนดสาระกิจกรรมพัฒนาชีวีเย็น และการกำหนดเกณฑ์ทักษะ การวัดและประเมินผล

ในช่วงปีที่สองได้ทำการสำรวจความพร้อมในการใช้หลักสูตรของบุคลากรโรงเรียน พบร่วมกับบุคลากรโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในรายประดิษฐ์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียน และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งล้วนที่ต้องการให้ข่าวเหลือในเรื่องเหล่านี้ คือ การจัดประชุมอบรมให้ความรู้ การจัดทำหลักสูตร การสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรผู้เขียนรายใน การจัดทำหลักสูตร

บทที่ 4

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวิจัยสถานภาพการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน: ความจำเร็ว ปัญหาอุปสรรค ระดับปฏิบัติ พบร่วม ความพร้อมและความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนของโครงสร้างและสาระการเรียนรู้ ข้ออยู่กับความสามารถและจำนวนบุคลากรโรงเรียน งบประมาณ และระยะเวลาเป็นลิستลำดับ ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่มักจะมีความพร้อมสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงที่ 3) ของโรงเรียนขยายโอกาสจะประสบปัญหาในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการรับหน้าที่ในการเป็นแกนนำการบริหารหลักสูตรเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้แล้ว สถานศึกษาส่วนใหญ่ในทุกระดับไม่สามารถจัดทำหลักสูตรได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยคู่มือคำแนะนำ ครุและบุคลากร สถานศึกษายังมีความลับสนในเรื่องของความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาในระบบการศึกษาที่สำคัญฐานเป็นเป้าหมาย (standard based education) เพื่อนำไปจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา อีกทั้ง หลักสูตรของสถานศึกษาเน้นการทำแบบฝึกหัด และเนื้อหาสาระ

มากกว่ากระบวนการ ขาดลักษณะของ Authentic Instruction ที่มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือผู้เรียนสำคัญที่สุด การกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ระหว่างห้องชั้นมีมากเกินไป มีความซ้ำซ้อนในกลุ่มสาระ เดียวกันและต่างกัน

ปัญหาในแบบบุคคลกรคือผู้สอน พบร่วมกับการมีส่วนร่วมในการ วิเคราะห์และจัดทำขอบข่ายสาระหลัก (Curriculum map) ของคุณ มีน้อยมาก ซึ่งถือเป็นพิมพ์เขียวของสถานศึกษา ทำให้การวางแผน กิจกรรมสำคัญได้โดยผ่านขอบข่ายสาระหลักทั้ง 8 กลุ่มสาระ ได้อย่างไม่ครบถ้วนโดยผ่านขอบข่ายสาระหลักทั้ง 8 กลุ่มสาระ ไม่ได้ทำให้การวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการจัดทำแผนการเรียนรู้ แล้วก็ตาม แต่ก็ทำเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่มักจะซื้อแผนการเรียนรู้สำเร็จรูป ที่มีขายทั่วไป เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการจัดทำแผนการเรียนรู้ และนำมาเลือกปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการ หรือจะกล่าวได้ว่า ครุผู้สอนส่วนใหญ่จะทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งให้ตรวจสอบตามระบบเท่านั้น ไม่ได้นำมาใช้ในการสอนจริง หรือหากมีก็มิเพียงส่วนน้อย

2.2 การจัดการเรียนการสอน

ผลจากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พบร่วมกับครุผู้สอนใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระเดียวกัน และแบบบูรณาการในกลุ่มสาระอื่นๆ ใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ การจัดเรียนฯ สาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม สอดคล้องเหมาะสมกับวัย และความรู้ และการจัดกิจกรรมให้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ด้วยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครุผู้สอนได้ดำเนินการบ้าง

แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนหรือผู้ปักครอง และการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียน

คิดเป็น ทำเป็น โดยการฝึกคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และนำเสนอ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการ และการสอนโดยใช้กระบวนการ นับว่ายังมีการจัดตัวอย่างมาก

สำหรับคุณครุรวมเจริญกรรມ และค่า尼ยะที่ถูกใจที่สุดสอนสดแทรกไว้ในการสอน คือ ความรับผิดชอบ การตั้งต่อเวลา การมีคุณธรรม การฝึกอบรมเบื้องต้น ชื่อสัตย์ และมีน้ำใจ

การจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มๆ ละ 6-8 คน การวัดและประเมินผลที่ผู้สอนใช้ประเมินผู้เรียน คือ การสังเกต พฤติกรรม การตรวจแบบฝึกหัด/ผลงานเด็กเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการสอบแบบวิเคราะห์/สังเคราะห์ที่เน้นการเขียนยังมีไม่มากนัก

บทที่ 4

บุคลากรครูผู้สอนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนนับว่าเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้อีกประการหนึ่ง ครูมีจำนวนคabaสอนมาก และมีภาระงานอื่นมากที่ไม่ใช่งานสอนซึ่งจากข้อมูล ภาระงานสอนเฉลี่ยของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน/สัปดาห์ พบว่า ระดับก่อนประถมศึกษา 24.77 ชั่วโมง/สัปดาห์ ระดับประถมศึกษา 22.19 ชั่วโมง/สัปดาห์ และระดับมัธยมศึกษา 15.21 ชั่วโมง/สัปดาห์

เชิงข้อมูลผลการประเมินของ สมศ. ในปี 2548 ยังพบว่า จำนวนคaba สอนเฉลี่ยของครู เท่ากับ 25 ชั่วโมง/สัปดาห์ โดยครูมีคabaสอนเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 67 ชั่วโมง/สัปดาห์ และ 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ สำหรับภาระงานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนของครูมักจะเป็นงานวิชาการ 7.8 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานปกครองนักเรียน 5.3 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานธุรการ 4.5 ชั่วโมง/สัปดาห์ งานบริการ 4.2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และงานนโยบายและแผนงาน 3.4 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบทางลบต่อผลลัพธ์อีกด้วย การเรียนของผู้เรียน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ได้มีการดำเนินการพัฒนาในเชิงที่มีอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาครูแบบ การเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การฝึกทักษะ การแลงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริงและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่จากการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวนรวม ๙ รูปแบบ โดยในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ได้นำไปปรับเปลี่ยนและพัฒนาในโรงเรียน นำร่องทั่วประเทศ และพัฒนาเครื่องมือวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมกันระหว่างครูต้นแบบ โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของสถาบันทดสอบผล การเรียนรู้ในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา มีการติดตามนิเทศการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ด้านทฤษฎีการเรียนรู้ ผลการนำร่องมีดังนี้

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยการใช้รูปแบบการเรียนรู้ประเมิน โดยใช้แบบทดสอบเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลัง เรียนทุกรูปแบบการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ในภาพรวม หลังเรียนสูงขึ้นในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และการคิดวิเคราะห์ ด้านเจตคติ และพฤติกรรมการสอนของครูเปลี่ยนไป

ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมการสอนโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะ การคิด การฝึกปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลงหาความรู้และสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างครู และเพื่อนครู โรงเรียนและครู และโรงเรียนและชุมชน เกิดมิติการทำงาน ในลักษณะกัลยาณมิตร มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กระตุ้นและพัฒนาความล้มเหลว เชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและชุมชน ชุมชนเข้ามาให้ความร่วมมือจัดการ

เรียนรู้เพื่อบุตรหลานของตนมากขึ้น และยังได้ตัวอย่างที่ดีของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 การวัดและประเมินผลผู้เรียน

สำหรับการวัดและประเมินผู้เรียนนี้อัตราที่สูงที่สุดที่นักเรียนสามารถตอบได้ในส่วนของคุณภาพสอน คือ ความลับสนความค้าพัฒนา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การขาดความมั่นใจในวิธีการปฏิบัติการวัดและประเมินตามสภาพจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเทคนิคการวัดและประเมินด้วยวิธีนี้

นอกจากนี้แล้ว เอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียนในสถานศึกษาต้องจัดทำเป็นจำนวนมาก ไม่มีแบบฟอร์มที่สะท้อนถึงการกรอกหรือดำเนินการ ทำให้ครุ่นคิดว่าจะมีภาระงานเพิ่มขึ้นในจุดนี้

กล่าวโดยสรุป หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลผู้เรียน ผลการดำเนินงานอันเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับรองว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่อนข้างมาก เช่น การจัดทำโครงการโรงเรียนนำร่อง/โรงเรียนแคนนำ การอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องผู้บริหาร ครุุสสือน รวมถึงวิทยาแทนนำ การพัฒนาคุณภาพแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ความเข้าใจในหลักการการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การดำเนินการสนับสนุนของบุคลากร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลง ดังนั้น หน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องเข้าใจถึงปัญหาอย่างชัดเจน และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้บรรลุผล

บทที่ 4

ຫ້ອມສະນອນ:

1. ຄວາມຮູ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈປະເຕີນຕ່າງໆ ທີ່ເກື່ອງກັບ
ໜັກສູ່ຕຽບອອງສັນຕິພາບ ເຊັ່ນ ການຈັດທຳແຜນກາຣເຮືອນຮູ້
ການຈັດທຳໜັກສູ່ຕຽບທົ່ວທີ່ນ ການຈັດສື່ກາຣເຮືອນກາຣສອນ ການຈັດກິຈການ
ກາຣວັດປະເມີນຜລ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມມັນໃຈໃຫ້ແກ່ຄູ່ແລະບຸຄລາກ
ສັນຕິພາບເຊື່ອທຳນຳໄປປະບຸດຕ່ອງໄປ
2. ຄວາມສັງເລີມກາຣຈັດກາຣເຮືອນກາຣສອນໂດຍກະບວນກາຣ
ໃໝ່ມາກື່ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຮືອນເກີດທັກະນະກະບວນກາຣ ອີກທັ້ງ ເປັນກາຣເຕີຍມ
ຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຮືອນທັ້ງໃນດ້ານກາຣເຮືອນ ແລະກາຣດຳເນີນຫິວດປະຈຳວັນ
3. ຄວາມຮູ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະສ້າງຄວາມຕະຫຼາດໃຫ້ເຫັນ
ຄວາມສຳຄັນວ່າ ກາຣວິຈີຍສາມາດປັບປຸງຢູ່ໃນກາຣຈັດກາຣເຮືອນຮູ້
ເພື່ອພັດນາຄຸນກາພູ້ເຮືອນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເກື່ອງກັບກະບວນກາຣຈັດກາຣເຮືອນຮູ້
4. ຄວາມຈັດສຽງບຸຄລາກຮູ້ສອນ ແລະບຸຄລາກສັນບັນຫຼຸນໃຫ້ພອເພີ່ງ
ໜັກບຸຄລາກຮູ້ມີໄໝເພີ່ງພອຈິງ ຄວາມຈັດທາມາດຖາກກອົນຈຳນວນ ຮອງຮັບ ເຊັ່ນ
ກາຣເກີ່ອງຄູ່ຈາກສັນຕິພາບທີ່ມີຄູ່ໃຫ້ເກີ່ອງຄູ່ຈາກສັນຕິພາບ
ປະກອບກາຣເຮືອນກາຣສອນ ກາຣສອນທາງໄກລ໌ທີ່ໃຫ້ເກີ່ອງທ່າຍຄູ່ຈຸກມີປັບປຸງ
ກາຣໃຫ້ທີ່ພຍາກວ່າມກັນ ກາຣໃຫ້ໂຄກສເອກຫຸ້ມເຂົ້າມາດຳເນີນກາຣໃນ
ບາງວິຊາ ເປັນຕົ້ນ ຊຶ່ງແມ່ວ່າປັບປຸງຫາເຫັນທີ່ຈະເປັນເພີ່ງກະບວນກາຣທີ່ໃນ
ກາຣຈັດກາຣເຮືອນຮູ້ ແຕ່ທາກສາມາດເກົ່າໄຂໄດ້ກົດຈະສົ່ງຜລື້ງກາຣພັດນາ
ຄຸນກາພູ້ເຮືອນໄດ້

๓. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

จากการวิจัย พบร้า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความเข้าใจมาก โดยแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนก็คือการรวมแสดงความคิดเห็น ให้คำปรึกษาและทำพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และร่วมวางแผนจัดทำแหล่งเรียนรู้ ในด้านการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่วนรวมในรูปแบบของการรวมกิจกรรมงานวิชาการที่สถานศึกษาจัด การสอดส่องดูแลความประพฤติของผู้เรียน และการติดตามประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทรัพยากร ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะร่วมมือจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สนับสนุนเงิน/ทรัพยากร/แรงงาน/วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน

ในขณะที่ การมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชนในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับข่าวสารข้อมูลของสถานศึกษาที่ได้มีการรายงาน หรือแจ้งต่อผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ทำให้ส่งผลถึงการเข้ามา มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการประเมินตนเองของผู้เรียนในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ พบร้า ผู้เรียนในสถานศึกษาทุกระดับประเมินด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้เรียนรู้จากการสอนที่หลากหลาย และได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม

ກັບເພື່ອນ່າງ ຜູ້ເວີຍພປະເມີນວ່າ ອູ້ໃນຮະດັບດີ/ມາກ

ແຕ່ອຍ່າງໄຮຖືດາມ ພລຈາກການປະເມີນພບຫຼັກຄວາມ ດ້ວຍການໄດ້ຮູ້
ປະວັດຄວາມເປັນມາຂອງໝຸ່ມໝັນ ສາມາດຕັບອົກເລາດເຮືອງວາເກີ່ວກັບຄູນປັ້ງປຸງ
ທົ່ວທີ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຝຶ່ງໄດ້ ໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ຄົດວ່າເປັນປະໂຍ່ນຕ່ອ້ມໝັນໂດຍໄນ່ດ້ວຍ
ມີຄົບອອກ ພລກາປະເມີນອູ້ໃນຮະດັບປານກາລາງ ທີ່ປະເດີນແລ້ວນ້ຳລ້ວນ
ເກີ່ວຂອ້ງກັບກາປປຸກູັກຟັງໃຫ້ໜູ້ເຮືອນມີຄວາມຮັກແລະຜູກພັນກັບໝຸ່ມໝັນ ເກີດ
ຈົດສຳນັກສາຮາຣະນະ ແລະມີສ່ວນໃນກາສືບທອດຄູນປັ້ງປຸງທົ່ວທີ່ໃໝ່ໄຫ້ສູງຫຍ່
ຄື່ອເປັນຈຸດເດັ່ນທີ່ສຳຄັນຂອງພລທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມໝັນໃນ
ກາຮັດກະຮະບວນກາຮັດເຮືອນຮູ້ທີ່ສັນຕິພາບຕືກະກວາງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ

ນອກຈາກນີ້ ຂ້ອນພບເກີ່ວກັບປັຈ້ຍສັນບັນລຸ່ມທີ່ເອົ້າແລະເປັນຄູ່ປະສົງ
ຕ່ອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝຸ່ມໝັນໃນກາຮັດກະຮະບວນກາຮັດເຮືອນຮູ້ທີ່ສັນຕິພາບ
ຂຶ້ນພື້ນຮູ່ຈາກ ໄດ້ແກ່

(1) ປັຈ້ຍເກີ່ວກັບສັນຕິພາບ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ປົວກາ ອຽນຮູ່ສູ່ລັບສັນຕິພາບ
ກາຮັດເຮືອນຮູ້ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ປົວກາ ອຽນຮູ່ສູ່ລັບສັນຕິພາບ

(2) ສາພາພາກເຄຣ່າຊື່ງຂອງໝຸ່ມໝັນ ແລະ ໂດຍເຫັນມີສ່ວນຮ່ວມກິຈຈາກ
ຈະເຂົາມາມີສ່ວນຮ່ວມກິຈຈາກຮັດກະຮະບວນກາຮັດເຮືອນຮູ້ທີ່ມີສູ່ນະທາງ
ເຄຣ່າຊື່ງຈາກລົງ ເນື່ອຈາກໝຸ່ມໝັນທີ່ມີສູ່ນະທາງເຄຣ່າຊື່ງຈາກລົງມີກາຮະ
ທີ່ຕ້ອງກຳນົດ/ປະກອບອາຫັນ

(3) ຄວາມສັນພັນຮ່ວມຮ່ວມສັນຕິພາບແລະໝຸ່ມໝັນ ກາຮັດເຮືອນຮູ້
ສັນຕິພາບເປັນປັຈ້ຍສຳຄັນຢືນຢັນການປະກາດທີ່ກ່ອດຕັ້ງມານານ
ໂດຍເຄພະຮະດັບມັຍມີສັນຕິພາບ ຈະໄດ້ຮັບການສັນບັນລຸ່ມທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ
ຈາກໝຸ່ມໝັນຄອນນັ້ນສູງ

(4) ດ້ວຍນີ້ໃຫ້ສັນຕິພາບ ພລຈາກການປະເມີນໃຫ້ພົບປະເມີນຫຼັງ
ກາຮັດເຮືອນຮູ້ ແກ່ງໜາຕີ ພ.ສ. 2542 ເປັນປັຈ້ຍສຳຄັນທີ່ພັດຕັນໃຫ້ສັນຕິພາບ

ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

สำหรับระดับการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย พบว่า ผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับกรรมการสถานศึกษาหรือคนในชุมชน ยังมีระดับการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน หรือระดับชายขอบ เนื่องจากมีการมองความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาว่ายังเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้องจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในบางส่วน ซึ่งไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะคิดว่าพวกเขายังไม่มีความรู้เพียงพอ หรือเขามา มีส่วนร่วม กิจกรรมเมื่อโรงเรียนรองขอมาเท่านั้น

บทที่ 4

ข้อเสนอแนะ:

1. ควรพยายามตระการ / วิธีการทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้ทราบ เข้าใจ และตระหนักรถึงความรู้สึกในการเป็นเจ้าของ และต้องการเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น เช่น การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร การสร้างความมั่นใจ และกระตุ้นให้ชุมชนเห็นคุ้มค่ากับภาพของตนเอง และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการที่ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในฐานะของผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เป็นต้น

2. ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ตระหนัก และเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีต่อสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และลดช่องว่างระหว่างสถานศึกษากับ

ผู้ปกครอง เช่น การจัดทำเอกสาร การจัดกิจกรรมรวมระหว่างชุมชน และสถานศึกษา เป็นต้น

3. ควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสถานศึกษาและชุมชน โดยปัจจัยหนึ่งสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ปัญหาที่พบบ่อย เช่น ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในสถานศึกษา ซึ่งหากมีความจำเป็น ต้องปรับเปลี่ยนบอย ควรมีแนวทางหรือมาตรการสำรองในการแก้ไข อาทิ การกำหนดให้มีการจัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับชุมชน เช่น แหล่งทรัพยากร ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งที่เป็นทรัพยากรบุคคล และแหล่งเรียนรู้ที่ มีไม่เพื่อที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นเครื่องมือและข้อมูลประกอบในการดำเนินงาน ด้านการสร้างความร่วมมือใน การจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับชุมชน และผู้บริหารสถานศึกษาที่จะมาบริหารงานต่อ

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียน ของผู้เรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 10 ตัวแปร โดยเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเรียนเป็นสถานศึกษาเอกชน คุณลักษณะของครู ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้เรียน สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคอีสาน สถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคเหนือ ระดับการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งอยู่ในภาคกลาง อัตราส่วนของผู้เรียนต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้บริหาร เป็นเพศหญิง และความเพียงพอของอาคาร/อุปกรณ์ โดยตัวแปรทั้ง 10 ตัวนี้ สามารถอธิบายถึงผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในระดับชั้นนี้ได้อย่าง 11.8

แต่หากพิจารณาในเบื้องต้นกลุ่มปัจจัยที่เป็นบวก (+) และกลุ่ม

ປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນ (-) ກັບຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນໃນຮະດັບໜັນປະໂຄນຕຶກຫາປີທີ່ 6 ຈັດກລຸ່ມໄດ້ຕັ້ງນີ້ ກລຸ່ມປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນຕາມ ປະກອບດ້ວຍ 6 ຕັ້ງແປຣ ອື່ນ ການເປັນສານຕຶກຫາເອກໜີ ມູນລັກຂະນະຂອງຄຽງ ສານຕຶກຫາ ດັ່ງອູ່ໃນການເໜີ້ວິວ ຮະດັບການຕຶກຫາຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ຄວາມເພີ່ເພວອຂອງອາຄາຣ/ອຸປະກຣົນ ແລະຜູ້ບໍລິຫານເປັນເພື່ອຫຼຸງ ຄວາມເພີ່ເພວອຂອງອາຄາຣ/ອຸປະກຣົນ ແລະຜູ້ບໍລິຫານເປັນເພື່ອຫຼຸງ ສໍາຫັກກລຸ່ມປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນປະກອບດ້ວຍ 4 ຕັ້ງແປຣ ອື່ນ ຄວາມເຂົ້າມັນໃນຕັ້ງເອງຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ສານຕຶກຫາດັ່ງອູ່ໃນການອື່ນ ສານຕຶກຫາດັ່ງອູ່ໃນການກລາງ ແລະອັດຕະລົງຂອງຜູ້ເຮັດວຽນ ຕ່ອເຄື່ອງຄອມພິວເຕອນ ຂຶ່ງຕັ້ງແປຣທີ່ໄດ້ກ່າວໜີລ້ວນສ່ວນຜົນທີ່ໃຫ້ຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນໃນຮະດັບໜັນປະໂຄນຕຶກຫາປີທີ່ 6 ມີຄວາມແຕກຕາງກັນ

ສໍາຫັກຜູ້ເຮັດວຽນໃນຮະດັບໜັນມ້ອຍມືກຫາປີທີ່ 3 ຜລກວິຈັຍ ພບວາ ຕັ້ງແປຣທີ່ມີອີຫຼືພລດ້ວຍຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນຂອງຜູ້ເຮັດວຽນຮະດັບໜັນມ້ອຍມືກຫາປີທີ່ 3 ມີ 6 ຕັ້ງແປຣ ໂດຍເຮັດວຽນຈຳດັບປ່ຈັຍຈາກມາກໄປໜ້ານ້ອຍ ເປັນດັ່ງນີ້ ມູນລັກຂະນະຂອງຄຽງ ການທີ່ສານຕຶກຫາດັ່ງອູ່ໃນກຽມເທິງ / ປິມນົກຫລ ການປະເມີນຜລພັດນາກາຮອງຜູ້ເຮັດວຽນ ການເປັນສານຕຶກຫາເອກໜີ ຜູ້ບໍລິຫານ ຈບທາງບໍລິຫານກາຮົມຕຶກຫາ ແລະຈຳນວນຜູ້ເຮັດວຽນທີ່ມ້ອຍມືກຫາຕອນຕົ້ນ ຂຶ່ງຕັ້ງແປຣທີ່ 6 ຕັ້ງນີ້ ສາມາຄອອື່ບາຍຄືຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນຂອງຜູ້ເຮັດວຽນ ໃນຮະດັບໜັນທີ່ໄດ້ຮູ້ອຍລະ 10.3

ໜຶ່ງທາກພິຈານາເປັນກລຸ່ມປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນ (+) ແລະກລຸ່ມປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນ (-) ກັບຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນຂອງຜູ້ເຮັດວຽນໃນຮະດັບໜັນມ້ອຍມືກຫາປີທີ່ 3 ຈັດໄດ້ຕັ້ງນີ້ ກລຸ່ມປ່ຈັຍທີ່ແປຣກຜົນຕາມ ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕັ້ງແປຣ ອື່ນ ມູນລັກຂະນະຂອງຄຽງ ການທີ່ສານຕຶກຫາດັ່ງອູ່ໃນກຽມເທິງ / ປິມນົກຫລ ການເປັນສານຕຶກຫາເອກໜີ ຜູ້ບໍລິຫານຈບທາງບໍລິຫານກາຮົມຕຶກຫາ ແລະຈຳນວນຜູ້ເຮັດວຽນທີ່ມ້ອຍມືກຫາຕອນຕົ້ນ ໃນຂະນະທີ່ການປະເມີນຜລພັດນາກາຮອງຜູ້ເຮັດວຽນ ເປັນເພີ່ມຕົວແປຣເດືອຍທີ່ແປຣກຜົນກັບຜລສັມຄຖືທີ່ທາງການເຮັດວຽນຂອງຜູ້ເຮັດວຽນໃນຮະດັບໜັນທີ່

ຜູ້ຮຽນໃນຮະດັບຫຼັມວິຍມຄືກາຢືນຢັນວ່າ ຕົວແປຣສັງເລັດຖືວ່າ
ແຕກດ້າງຂອງຜລສັມຖົງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ຮຽນໃນຫຼັນນີ້ປະກອບດ້ວຍ
7 ຕົວແປຣ ຜົ່ງລົວເປັນປັຈຸຍ໌ທີ່ແປຣັນຕາມ (+) ໂດຍອີທີພລຂອງຕົວແປຣ
ເຮືອງຈາກມາກໄປໜ້າໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້ ຈຳນວນຜູ້ຮຽນຮະດັບຫຼັມວິຍມຄືກາຕອນປາລາຍ
ການເປັນສານຄືກາທີ່ຜ່ອຍໆໃນຈໍາກາວເນື່ອງ ການທີ່ສານຄືກາດັ່ງອູ່ໃນກຽງເທິພາ
/ປົມຄະຫຼາດ ຄຸນລັກຈະນະຂອງຄຽງ ສານຄືກາດັ່ງອູ່ໃນກາຄະວັນອອກ
ຜູ້ປະທາງເປັນເພົ່າຫຼັງ ແລະ ຄວາມສາມາດຄົນໃນກາຈັດກາຮອງຜູ້ປະທາງ
ໜີ້ຕົວແປຣເຫັນສໍາມາດຄອອືບຍາໄດ້ເຖິງຜລສັມຖົງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ຮຽນ
ໃນຮະດັບຫຼັນນີ້ທ່ານກ່ຽວຂ້ອງລະ 47.7

ແຕ່ອ່າງໄກ້ຕາມ ມີຂໍອັນເກດວ່າ ຕົວແປຣທີ່ມີອີທີພລດ້ວຍຜລສັມຖົງທີ່
ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ຮຽນຍ່າງມີນັຍສຳຄັນທາງສົດທີ່ພບເໜີອືອນກັນ
ໃນທຸກຮະດັບຫຼັນ ຄືອ ຕົວແປຣ “ຄຸນລັກຈະນະຂອງຄຽງ” ໂດຍຄ່ານໍ້າໜັກທີ່ໄດ້
ມີຄ່າຄົນຂ້າງສູງ ແສດໃໝ່ເຫັນວ່າ ການທີ່ຄຽງມີຄຸນລັກຈະນະທີ່ມີຍ່ອມສົງຜລດ້ວຍ
ຜລສັມຖົງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງຜູ້ຮຽນໃນທາງທີ່ດ້ວຍ ຜົ່ງຄຸນລັກຈະນະທີ່ຂອງຄຽງນີ້
ເຖິງໄດ້ວ່າເປັນອົງຄປະກອບທີ່ທ່ານີ້ສຳຄັນຕ້ອງກະບວນກາຈັດກາເຮືອນກາສອນ
ດັ່ງນັ້ນ ພາກການຈັດກະບວນການເຮືອນຮູ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນເວັ້ງນີ້ ຍ່ອມເປັນ
ໜາກທາງໜີ້ທີ່ຈະສົ່ງຜລ ທີ່ດີ່ຕ້ອງການພື້ນການຄຸນກາພຂອງຜູ້ຮຽນ

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ມີຜລງານວິຈີຍທີ່ເກີ່ວຂອງກັບຄຽງສົອນ ຜົ່ງຈັດໄດ້ວ່າ
ເປັນປັຈຸຍໜີ້ທີ່ສົ່ງຜລສະຫຼັບສິນຄຸນກາພຂອງຜູ້ຮຽນເຫັນກັນ ໄດ້ແກ່
ປັ້ງທາກການຂາດແຄລນຄຽງຜູ້ສົອນໃນບາງສາຂວິชา ໂດຍສາຂວິชาທີ່ຂາດແຄລນຄຽງ
ມາກທີ່ສຸດໃນ 3 ອັນດັບແຮກ ໄດ້ແກ່ ການຊາວຸດປະເທດ ວິທະຍາຄາສຕວ
ແລະ ຄົນືຕະສາສດ໌ ໂດຍຂາດແຄລນເປັນຈຳນວນ 9,963 8,305 ແລະ
7,878 ດາວໂຫຼວງ ຕາມລຳດັບ ຜົ່ງເປັນວິชาທີ່ຄະແນນຜລສັມຖົງທີ່ທາງການເຮືອນຂອງ
ຜູ້ຮຽນໃນທຸກຮະດັບຫຼັນມີຄ່າຄະແນນແລ້ວຢ່າງດຳເນົາ

กล่าวโดยสรุป ครูถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพ และเติมตามศักยภาพในทุกด้านตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูจึงนับว่าเป็นกลไกที่มีความสำคัญ นับตั้งแต่คุณลักษณะของครู จำนวนครูผู้สอน ครูผู้สอน ในรายวิชาที่ขาดแคลน จำนวนคนงานที่สอน ตลอดจนภาระงานอื่นที่ครูผู้สอนต้องทำหน้าที่เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ได้คุณภาพ

ข้อเสนอแนะ:

บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเล็งเห็นและให้ความสำคัญ ประเด็นเกี่ยวกับ “ครู” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นคุณลักษณะของครูที่ดี ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากคุณลักษณะของตัวครูมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามข้อคนพบที่ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า นอกจากการสอนที่ดีแล้ว ครูควรมีลักษณะครูที่ดีด้วย

บทที่ 4

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, กองวิจัยทางการศึกษา. **รายงานการติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาสถานศึกษาปีการศึกษา 2545.** เอกสารเผยแพร่บนเว็บไซต์, 2545.

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, กองวิจัยทางการศึกษา. **รายงานการศึกษาความพร้อมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2546.** เอกสารเผยแพร่บนเว็บไซต์, 2546.

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. **รายงานการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย,** เอกสารเผยแพร่บนเว็บไซต์, 2547.

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. **รายงานการศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน,** เอกสารเผยแพร่บนเว็บไซต์, 2548.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานการแนวทางวิชาการ เรื่อง ความสามารถของนักเรียนไทยบนเวทีระดับโลกจากการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ปี 2538–2542.** กรุงเทพฯ : บริษัทพิคิวหวานกราฟฟิค จำกัด, 2543.

คณะกรรมการลิซซิมันชุบยชันแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานการวิจัยการได้รับสิทธิในการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43.** กรุงเทพฯ : บริษัทบุญราษฎร์พิมพ์ จำกัด, 2549.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **รายงานປະເມີນຜລກາຈັດກາ
ເຮືອນວັນທີສ່ວນເສີມຄຸນດໍຣມຈິຍດໍຣມຂອງຜູ້ເຮືອນໃນສຕານ
ສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.** ເອກສາຮັດສຳແນກ, 2549.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **ຮ່າງຮ່າຍານການປະເມີນຜລ
ກາມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກະບວນການເຮືອນວັນຂອງຊຸມໝານ
ໃນຮະດັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.** ເອກສາຮັດສຳແນກ, 2549.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **ຮ່າງຮ່າຍານການວິຊ້ປະເມີນຜລ
ຕັ້ງແປຣທີ່ມີອີຫຼືພລ່ອຜລສັມຖົກ** ທາງການເຮືອນຂອງນັກເຮືອນ
ຮະດັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ. ເອກສາຮັດສຳແນກ, 2549.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **รายงานສະກາພາກຮັບສົດ
ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ: ຄວາມສໍາເລົດ ປັບປຸງທາງອຸປະກອດ
ຮະດັບປະປິບຕີ.** ເອກສາຮັດສຳແນກ, 2548.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **รายงานການປະໜຸມສະກາກຮັບສົດ
ຄັ້ງທີ 4/2549.** ເອກສາໂຮ່ງເນື່ອງ, 2549.

ເລຂາອີກສະກາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ, ສຳນັກງານ. **รายงานສຸປະລົງການສໍາວົມຄົດ
ເກີດຕ່ອງພຸດທິການທີ່ໃຫ້ປະສົງຂໍອນນັກເຮືອນ ນັກສຶກສາ 8 ປະກາງ
(ຄັ້ງທີ 2 ສິນຫາຄມ-ກັນຍາຍັນ 2550).** ເອກສາໂຮ່ງເນື່ອງ, 2550.

ສຕາບັນສົງເລີ່ມການສອນວິທະຍາຄາສຕ່ຽນແລະເທັກໂນໂລຢີ. **ໂຄງກາຈັດສົ່ງ
ເຢາວະນາໄທຢູ່ໄປແໜ່ງຂັນຄົນຕະຫຼາດສຕ່ຽນ ວິທະຍາຄາສຕ່ຽນໂລມປົກ
ຮະຫວາງປະເທດ.** ກຽງເທເພາ : 2543.

ສຳນັກວັບວອນມາດຈຸດສູາແລະປະເມີນຄຸນກາພາກຮັບສົດກົມພາກສຶກສາ (ອົງກົດມາດຈຸດສູາ).

**(ຮ່າງ) ບທສຽງສຳຫັບຜູ້ບໍລິຫານຜລສະຫຼອນຈາກການປະເມີນ
ຄຸນກາພາກຍານອກຮອບແຮກ (ພ.ສ. 2544-2548).**

ເອກສາປະກອບການປະໜຸມວິທະຍາການເລີ່ມພະກິບຕີ ເນື່ອໃນ
ໂຄງກາຈັດສົງລວມລົງລົງວິທະຍາສມປັດຕະບຸນ 60 ປີ ຮະກວ່າງວັນທີ 3-4
ພຸດັງຈິກຍັນ 2549 ໃນ ຄຸນຍົກການປະໜຸມອິມເພີ້ນເມືອງທອງຫານ, 2549.

อินเทอร์เน็ต

<http://www.ipst.ac.th/olympic>

<http://erdos.fciencias.unam.mx>

<http://www.helveticanet.com/iph036>

<http://www.ioi2006.pl>

<http://icho2006.kcsnet.or.kr>

<http://www.ibo2006.org.ar>

<http://www.moe.go.th>

<http://www.onec.go.th>

<http://www.onesqa.or.th>

<http://www.iqeqdekthai.com/stat/stat01.html>

לעומת

ตารางภาคผนวกที่ 1 เหรียญรางวัลการแข่งขันໂຄລິມປົກວິຊາການ
ของเยาวชนไทยที่ได้รับรางวัลในแต่ละวิชา

ปี	สถานที่แข่งขัน	จำนวนประเภท/ นักเรียน ที่เข้าร่วมแข่งขัน	เหรียญรางวัลที่ได้รับ			รวม
			ทอง	เงิน	ทองแดง	
วิชาคณิตศาสตร์						
2544	วอชิงตันดีซี/สหรัฐอเมริกา	83/473	-	2	2	4
2545	กลาสโกว์/อังกฤษ	84/479	-	2	2	4
2546	โตเกียว/ญี่ปุ่น	82/457	1	1	3	5
2547	ເອເນສ/กรีซ	85/486	-	-	4	4
2548	เมอริดา/เม็กซิโก	91/513	-	4	2	6
2549	ลิโอเบลียนนา/สโลวาเนีย	-	1	3	2	6
2550	กรุง雅典/กรีก	93/520	1	3	2	6
วิชาเคมี						
2544	มุมไบ/อินเดีย	54/210	1	2	1	4
2545	โครนิงเงิน/เนเธอร์แลนด์	57/225	3	1	-	4
2546	ເອເນສ/กรีซ	59/232	3	1	-	4
2547	คีล/เยอรมนี	61/234	-	2	2	4
2548	ໄທເປີ/ໄຕ້ຫວັນ	59/225	1	3	-	4
2549	เกียงchan/ເກາຫລືໄຕ້	-	1	2	1	4
2550	กรุงມອລໂຄວ/ຮັສເຊີຍ	-	1	3	-	4
วิชาฟิสิกส์						
2544	อันตาลิยา/ตุรกี	67/306	-	-	1	1
2545	باحلี/อินโดเนเซีย	69/297	1	2	1	4
2546	ໄທເປີ/ໄຕ້ຫວັນ	54/568	1	1	-	2
2547	ໂປຢາງ/ເກາຫລືໄຕ້	71/337	1	1	3	5
2548	չໍລາແມນກາ/ສປປັນ	73/352	2	2	1	5
2549	ສຶງຄໂປ່ງ	-	1	4	-	5
2550	ເມືອງອີສພາຫານ/ອິຫຣານ	-	1	2	2	5

ຕາຮາງການຄຸນວັກທີ 1 (ດ້ວຍ)

ປີ	ສານທີ່ແຂ່ງຂັນ	ຈຳນວນປະເທດ/ ນັກເຮືອນ ທີ່ເຂົ້າວ່ວມແຂ່ງຂັນ	ເຫຼືອຜູ້ຮັບ			รวม
			ທອງ	ເງິນ	ທອງແດງ	
ວິชาສຶວິທະຍາ						
2544	ບຣັසເໜີ/ເບລເຢີຍມ	38/151	2	1	1	4
2545	ຮົກາແລະຍັວມາລາ/ລັດເວີຍ	44/455	1	3	-	4
2546	ເມນັສ/ເບລາລຸສ	41/163	3	1	-	4
2547	ບຣິສເບນ/ອອສເຕຣເລີຍ	40/159	1	3	-	4
2548	ປັກກິງ/ຈືນ	50/197	3	1	-	4
2549	ຮົອຄາຣົດ/ອາຣ້ເຈັນດິນາ	48/185	3 ¹	1	-	4
2550	ຊ້ສຄມຖຸນ/ແຄນາດາ	49/-	2	2	-	4
ວິຊາວິທະຍາການຄອມພິວເຕອນ						
2544	ຕັມເບຍີ່/ຟິນແລນດ	74/272	-	1	3	4
2545	ຍອງອິນ/ເກາຫລີໄຕ	77/200	-	-	3	3
2546	ຕື່ໂນໜາ/ສຫ້ອຸ້ມເມວິກາ	69/265	-	3	1	4
2547	ເອເອນລີ່/ກຣີ່ຈ	77/295	1	1	2	4
2548	ໂນວິຈາດ/ໂປແລນດ	73/292	2	2	-	4
2549	ເມອວິດາ/ເມັກຊີໂກ	75/298	-	-	3	3
2550	ກຽງໜາເກຣບ/ໂຄຣເອເຊີຍ	-	1	3	-	4

ໜໍາຍເຫດ¹ ມີ 1 ເຫຼືອຜູ້ທອງທີ່ເປັນອັນດັບ 1 ຂອງໂລກ
ທີ່ມາ : <http://www.ipst.ac.th/olympic>

**ตารางภาคผนวกที่ 2 เหรียญรางวัลการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ
ของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชีย
ระหว่างปี 2547-2549**

วิชา หรือราย	วิชาคณิตศาสตร์				วิชาเคมี			
	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
2547								
จีน	6	-	-	6	4	-	-	4
ญี่ปุ่น	2	4	-	6	1	-	3	4
เกาหลีใต้	2	2	2	6	3	1	-	4
สิงคโปร์	-	3	3	6	-	2	2	4
มาเลเซีย	-	-	1	1	-	-	-	-
เวียดนาม	4	2	-	6	-	3	1	4
ไทย	-	-	4	4	-	2	2	4
2548								
จีน	5	1	-	6	-	-	-	-
ญี่ปุ่น	3	1	2	6	-	1	3	4
เกาหลีใต้	3	3	-	6	4	-	-	4
สิงคโปร์	-	4	2	6	-	1	3	4
มาเลเซีย	-	-	-	-	-	-	-	-
เวียดนาม	-	3	3	6	3	1	-	4
ไทย	-	4	2	6	1	3	-	4
2549								
จีน	6	-	-	6	4	-	-	4
ญี่ปุ่น	2	3	1	6	1	3	-	4
เกาหลีใต้	4	2	-	6	2	1	-	3
สิงคโปร์	-	2	3	5	1	2	1	4
มาเลเซีย	-	-	1	1	-	-	3	3
เวียดนาม	2	2	2	6	2	2	-	4
ไทย	1	3	2	6	1	2	1	4

ตารางການຄຸນວາກທີ 2 (ຕໍ່ອ)

ວິชา	ເກຣີຍ	ວິชาພືສິກສ'				ວິชาສົງວິທາ			
		ທອງ	ເງິນ	ທອງແຈງ	ຮວມ	ທອງ	ເງິນ	ທອງແຈງ	ຮວມ
2547									
ຈິນ	5	-	-	5	2	2	-	4	
ญຸ້ປຸ່ນ	-	-	-	-	-	-	-	-	
ເກາຫລີໄຕ້	4	-	1	5	1	3	-	4	
ສິນຄໂປ່ງ	-	2	1	3	2	1	1	4	
ມາເລເຊີຍ	-	-	-	-	-	-	-	-	
ເວີຍຕະນາມ	-	3	2	5	-	-	-	-	
ໄທ	1	1	3	5	1	3	-	4	
2548									
ຈິນ	5	-	-	5	4	-	-	4	
ญຸ້ປຸ່ນ	-	-	-	-	-	-	2	2	
ເກາຫລີໄຕ້	2	-	3	5	3	1	-	4	
ສິນຄໂປ່ງ	3	-	2	5	1	3	-	4	
ມາເລເຊີຍ	-	-	1	1	-	-	-	-	
ເວີຍຕະນາມ	1	2	1	4	-	1	3	4	
ໄທ	2	2	1	5	3	1	-	4	
2549									
ຈິນ	5	-	-	5	4	-	-	4	
ญຸ້ປຸ່ນ	-	1	3	4	-	-	3	3	
ເກາຫລີໄຕ້	4	1	-	5	3	1	-	4	
ສິນຄໂປ່ງ	1	1	3	5	2	2	-	4	
ມາເລເຊີຍ	-	-	1	1	-	-	-	-	
ເວີຍຕະນາມ	-	-	4	4	-	-	4	4	
ໄທ	1	4	-	5	3	1	-	4	

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

วิชา หรือยุน	วิชาบริทยาการคอมพิวเตอร์				หรือยุนรวมทั้งสิ้น
	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม	
2547					
จีน	4	-	-	4	23
ญี่ปุ่น	-	-	-	-	10
เกาหลีใต้	1	2	-	3	22
สิงคโปร์	1	-	1	2	19
มาเลเซีย	-	-	-	-	1
เวียดนาม	-	1	3	4	19
ไทย	1	1	2	4	21
2548					
จีน	4	-	-	4	19
ญี่ปุ่น	-	-	-	-	12
เกาหลีใต้	2	1	1	4	23
สิงคโปร์	-	-	1	1	20
มาเลเซีย	-	-	-	-	1
เวียดนาม	-	1	3	4	22
ไทย	2	2	-	4	23
2549					
จีน	4	-	-	-	19
ญี่ปุ่น	3	-	-	-	17
เกาหลีใต้	4	-	-	-	18
สิงคโปร์	4	-	-	-	18
มาเลเซีย	-	-	-	-	5
เวียดนาม	4	-	-	-	18
ไทย	4	-	3	3	22

หมายเหตุ : ขบวนรายงานยังไม่ได้เผยแพร่ผลการแข่งขันวิชาบริยากรคอมพิวเตอร์
อย่างเป็นทางการ website (เป็นข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์)

ที่มา : <http://erdos.ciencias.unam.mx> <http://icho2006.kcsnet.or.kr>
<http://www.helveticanet.com/iph036> <http://www.ibo2006.org.ar>
<http://www.ioi2006.pl>

ຄະນະພູ້ຈັດກຳ

ທີ່ປຶກຂາ

ดร.ອໍາຮຸງ ຈັນທວານິ້ນ

ເລື່ອງການສົກສາ

ນາງສຸງຮັງຄົ່ງ ໂພຣີພຸຖາກຫາວັງຄົ່ງ

ທີ່ປຶກຂາດ້ານວິຊຍແລະປະປະເມີນຜົນການສຶກສາ

ดร.ອຸਮາພຣ ແລ້ວສມັດຕື່

ຜູ້ອໍານວຍການສຳນັກປະປະເມີນຜົນການຈັດການສຶກສາ

ຜູ້ພິຈາລະນາຮາຍງານ

ดร.ອຸມາພຣ ແລ້ວສມັດຕື່

ຜູ້ອໍານວຍການສຳນັກປະປະເມີນຜົນການຈັດການສຶກສາ

ຮ.ຕ.ຮ.ຕັກດີ້ໜ້ຍ ດີຮັບມູນ

ຄະນະສຶກສາຄາສດຕົ່ງ ມາຫວິທາຍາລ້າຍຄຣີນຄຣີນທຣວິໂຮນ

ນາງເພື່ອງຈັນທຣ ນະຄຣອິນທຣ

ຫ້ວໜ້າກລຸ່ມປະປະເມີນຜົນການຈັດການເຮັດວຽກ

ຜູ້ເຂົ້ານຮາຍງານ

ນາງສາວງຸ່ງຕະວັນ ອໂຈເຈີຍ

